

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΘ'

Τετάρτη 21 Σεπτεμβρίου 2005 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 21 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.45' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 21/9/2005 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΛΗ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης (πρωί), 21 Σεπτεμβρίου 2005, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. «Κύρωση της Συμφωνίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των Κρατών – Μελών τους αφ' ενός και του Τουρκμενιστάν αφ' ετέρου» και

2. «Κύρωση της Συμφωνίας για την ίδρυση και το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Δημοσίου Δικαίου».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ρύθμιση θεμάτων του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις».

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε επί της αρχής στην πρωινή μας συνεδρίαση. Απόψε, στην απογευματινή συνεδρίαση, θα συζητηθεί η πρώτη ενότητα των άρθρων 1 έως 12.

Οι δεκαπέντε εναπομείναντες εγγεγραμμένοι επί της αρχής Βουλευτές θα ομιλήσουν επί της αρχής και επί των άρθρων μετά από τις αγορεύσεις των εισηγητών και των ειδικών αγορητών επί των άρθρων. Θα ακολουθήσουν οι Βουλευτές που τυχόν θα εγγραφούν επί της πρώτης ενότητας των άρθρων.

Πρώτος θα μιλήσει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ιωάννης Κουράκος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρωινή συνεδρίαση με αναγκάζει να τοποθετηθώ λίγο στα πεπραγμένα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε όλα αυτά που έκανε τα χρόνια που ήταν στην Κυβέρνηση. Βέβαια, πρόσφατα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιόρτασε πανηγυρικά την 3η του Σεπτέμβρη, ημέρα ιδρύσεώς του, των τότε σοσιαλιστικών οραμάτων του.

Τι έλεγε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου στην πρώτη πανηγυρική συνεδρίαση του Συμβουλίου Τεχνολογικής Εκπαίδευσης; Έλεγε ότι η κοινωνικοποίηση του προγραμματισμού

της τεχνολογικής εκπαίδευσης στηρίζεται στη μεγάλη μεταρρύθμιση που συντελέστηκε με το νόμο 1404/1983, δηλαδή το νόμο για τα Τ.Ε.Ι.. Είκοσι χρόνια μετά ο σημερινός Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο κ. Παπανδρέου, τι λέει; Λέει, να γίνουν ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Τι κάνετε, δηλαδή, στην πρόσφατη γιορτή σας; Βάλατε ταφόπλακα στα σοσιαλιστικά οράματα του παρελθόντος; Οι παλινωδίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα είκοσι χρόνια απέβησαν εις βάρος του ελληνικού λαού και εις βάρος της ανάπτυξης της χώρας μας και οδήγησαν στην υποβάθμιση της παιδείας και στην απομόνωση της νεολαίας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την πρωινή συζήτηση που έγινε στη Βουλή ακούστηκαν ξανά οι ίδιες παλινωδίες, τα ίδια πράγματα που οδηγούν σε ασφαλή συμπεράσματα ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γνωρίζει μόνο να λαϊκίζει.

Και για να εξηγηθώ: Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αλλά και οι Βουλευτές του δεν έχουν καταλάβει τι ακριβώς έκαναν τα είκοσι τελευταία χρόνια της διακυβέρνησής του;

Ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανέφερε τις δηλώσεις του Αρχηγού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπανδρέου στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Τι μας είπε; Τον άμεσο διπλασιασμό των δαπανών για την παιδεία.

Και αναρωτιέμαι: Δεν γνωρίζετε ότι επί είκοσι χρόνια κυβέρνηση ήταν το ΠΑΣΟΚ; Αναρωτιέμαι πάλι: Δεν γνωρίζετε ότι ο κ. Παπανδρέου ήταν Υπουργός Παιδείας; Γιατί δεν διπλασιάσατε τις δαπάνες για την παιδεία επί είκοσι χρόνια που κυβερνήσατε και γιατί ο ίδιος ο Αρχηγός σας δεν διπλασίασε τις δαπάνες του Υπουργείου Παιδείας;

Δεύτερον, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναφέρθηκε στους εκτάκτους εκπαιδευτικούς των Τ.Ε.Ι.. Και εδώ έχω μια προσωπική ευαισθησία γιατί ήμουν επί σειρά ετών έκτακτος εκπαιδευτικός στα Τ.Ε.Ι..

Αλήθεια, ποια η ευαισθησία σας ξαφνικά για τους εκτάκτους; Όταν είχαν να πληρωθούν έξι, επτά και οκτώ μήνες, δεν πληρώνονταν και έκαναν επίσχεση εργασίας; Στο παρελθόν κάποιοι Υπουργοί σας έδιναν εντολή έως και απειλές, ότι θα απολυθούν οι έκτακτοι.

Τρίτον, στην πρωτολογία μου σας είπα ότι το 1984 υπήρχαν 70% και πλέον έκτακτοι εκπαιδευτικοί στα Τ.Ε.Ι.. και το 2004 ήταν 70% και πλέον έκτακτοι εκπαιδευτικοί.

Ποιος δημιούργησε αυτήν την κατάσταση; Ποιος δημιούργησε την υποβάθμιση στα ΤΕΙ; Ποιοι κυβερνούσαν επί είκοσι χρόνια αυτήν τη χώρα;

Τέταρτον, πόσες θέσεις μονίμων καθηγητών προκηρύξατε την περίοδο της αλλαγής του νόμου από το 2001 έως το 2004; Ίσως να μην το γνωρίζετε κάποιοι, αλλά ήταν περίπου τριακό-

σιες, τριακόσιες είκοσι θέσεις μονίμου εκπαιδευτικού προσωπικού.

Πόσες θέσεις μονίμων καθηγητών στα Τ.Ε.Ι. προκηρύξαμε στους δεκαοκτώ μήνες της διακυβέρνησής μας; Προκηρύξαμε τριακόσιες έντεκα θέσεις.

Πόσες θέσεις μονίμων εκπαιδευτικών Τ.Ε.Ι., Ε.Τ.Π. και διοικητικών υπαλλήλων προβλέπονται σύμφωνα με το σχέδιο νόμου; Προβλέπονται περίπου χίλιες τριάντα θέσεις.

Μήπως βλέπετε καμία διαφορά μέσα σε ελάχιστο χρόνο; Βεβαίως και υπάρχει διαφορά.

Δεν γνωρίζετε ότι τα επαγγελματικά δικαιώματα σε σαράντα τρεις ειδικότητες των Τ.Ε.Ι. δεν έχουν εκδοθεί;

Τι κάνατε για όλα αυτά; Εάν δεν γνωρίζετε, γιατί τις δημιουργήσατε; Γιατί δημιουργήσατε ογδόντα τρία τμήματα χωρίς περιεχόμενο σπουδών; Έτσι βλέπετε εσείς την αναβάθμιση των Τ.Ε.Ι.; Εάν τη βλέπετε έτσι, εμείς τη βλέπουμε διαφορετικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στα δώδεκα πρώτα άρθρα του νομοσχεδίου. Πρώτον, με το άρθρο 1 προβλέπεται ο καθορισμός του περιεχομένου σπουδών των τμημάτων. Με το άρθρο 2 προβλέπεται η διαδικασία κατάρτισης προγραμμάτων σπουδών των τμημάτων των Τ.Ε.Ι.. Με το άρθρο 3 εναρμονίζεται ο χαρακτηρισμός βαθμού των πτυχιούχων αποφοίτων των Τ.Ε.Ι., όπως στα πανεπιστήμια και έτσι υπάρχει ενιαίος βαθμολογικός πίνακας.

Με το άρθρο 4 διευκρινίζονται και επιλύονται επιμέρους θέματα οργάνωσης λειτουργίας των Τ.Ε.Ι., όπως στην παράγραφο 1 που παρατείνεται κατά ένα μήνα η αποκλειστική προθεσμία για την άσκηση ελέγχου νομιμότητας στις πράξεις διορισμού, εξέλιξης και μονιμοποίησης του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι..

Στην παράγραφο 2 ρυθμίζονται πλέον τα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών και αίρεται η ανακρίβεια που υπήρχε μέχρι τώρα.

Στην παράγραφο 3, προβλέπεται επιτέλους ότι σε κάθε Παράρτημα Τ.Ε.Ι. θα υπάρχει σπουδαστικός σύλλογος, έτσι ώστε να συμμετέχει ένας σημαντικός αριθμός σπουδαστών που μέχρι τώρα δεν μπορούσε να εκπροσωπηθεί στους σπουδαστικούς συλλόγους.

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 4, επεκτείνεται η εξαίρεση από την κείμενη νομοθεσία περί επαγγελματικών μισθώσεων και στις μισθώσεις εντός των χώρων των Ανωτάτων Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, η οποία ίσχυε μέχρι σήμερα μόνο για τις μισθώσεις εντός των χώρων των πανεπιστημίων.

Στην παράγραφο 5, ρυθμίζεται η διαδικασία μεταβίβασης ακινήτων στην πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ΑΕΙ, Τ.Ε.Ι. και της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.

Με το άρθρο 5, δίδεται η δυνατότητα στα ιδρύματα που έχουν πάνω από δύο Παραρτήματα ή αριθμό Τμημάτων πάνω από δεκαπέντε, να εκλέγουν και τρίτο Αντιπρόεδρο. Αυτό είναι το πρώτο κεφάλαιο.

Στο δεύτερο κεφάλαιο ρυθμίζονται θέματα που αφορούν το προσωπικό των ΤΕΙ. Με το άρθρο 6, δημιουργούνται νέες θέσεις για να καλυφθούν οι ανάγκες των ΤΕΙ, της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. σε Εκπαιδευτικό Προσωπικό, Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό, Ειδικό Τεχνικό Προσωπικό και Διοικητικό Προσωπικό.

Το άρθρο 7 στην παράγραφο 1 δίδει τη δυνατότητα στους Αναπληρωτές Καθηγητές που κατέχουν τακτική θέση μετά από μετατροπή της προσωποπαγούς θέσης τους, όταν αποκτήσουν τα προσόντα να εξελιχθούν στη βαθμίδα καθηγητή και να μεταφέρουν τη θέση τους. Έτσι παρέχεται η δυνατότητα εξέλιξης στο υπάρχον προσωπικό.

Στην παράγραφο 2 και 3 του ίδιου άρθρου, απονέμεται στους μεν υπηρετούντες σε προσωποπαγή θέση Αναπληρωτές Καθηγητές με τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους της ηλικίας τους, ο τίτλος του Καθηγητού προσωποπαγούς θέσης. Στους δε Επίκουρους Καθηγητές και Καθηγητές Εφαρμογών οι αποδοχές της επόμενης βαθμίδας, ένα μήνα πριν από τη συνταξιοδότησή τους.

Στο άρθρο 8 ρυθμίζονται θέματα εκλογής και εξέλιξης των Καθηγητών Εφαρμογών. Επίσης, στην παράγραφο 2 δίδεται η δυνατότητα στη βαθμίδα Καθηγητού Εφαρμογών να εξελίσσε-

ται. Μέχρι σήμερα τα μέλη της βαθμίδας Καθηγητού Εφαρμογών δεν είχαν αυτή τη δυνατότητα.

Με το άρθρο 9 επιδιώκουμε να ρυθμιστούν ζητήματα που αφορούν τα μέλη του Ειδικού Τεχνικού Προσωπικού και διάφορα λειτουργικά τους θέματα. Επίσης με τη ρύθμιση της παραγράφου 5 ισχύει για τις μητέρες μέλη του Ειδικού Τεχνικού Προσωπικού ό,τι για όλους τους πολιτικούς υπαλλήλους, καθώς και για τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Με το άρθρο 10 και με την παράγραφο 1 παρέχεται η δυνατότητα πρόσθετου διδακτικού έργου στα μέλη του μονίμου εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι., έτσι ώστε να μπορέσουν να καλύψουν άμεσες και επιτακτικές ανάγκες για το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008. Και αυτό, γιατί σε πολλά περιφερειακά Τ.Ε.Ι. δεν υπάρχουν ούτε έκτακτοι ούτε ωρομίσθιοι καθηγητές για να μπορέσουν να καλύψουν αυτές τις ανάγκες.

Με το άρθρο 11 επιλύονται διάφορα επιμέρους θέματα του προσωπικού των Τ.Ε.Ι. και μάλιστα δίδεται η δυνατότητα σε όσους δεν έχουν καταφέρει να έχουν τα απαιτούμενα προσόντα, μέχρι το 2014 να εξελιχθούν. Επίσης, δίδεται η δυνατότητα μόνιμης εγκατάστασης στα μέλη του Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. για να βρίσκονται στο νομό που εδρεύει το παράρτημα που υπηρετούν, έτσι ώστε να αποφεύγονται διάφορα θέματα δυσλειτουργίας των Τ.Ε.Ι..

Επίσης με την παράγραφο 6 αίρεται μία αδικία. Η προσαύξηση της εικοσιπενταετίας ήταν μια αδικία από τον προηγούμενο νόμο και μάλιστα είχε κάνει λάθος ο νομοθέτης. Με αυτό τον τρόπο δίνουμε στους κατόχους του μεταπτυχιακού τίτλου το επίδομα που έπρεπε να έχουν πάρει.

Με την παράγραφο 7 -μέχρι τώρα μας κατηγορούσατε ότι δεν υπάρχει καμία καινοτομία, καμία μεταρρύθμιση σε αυτό το νομοσχέδιο- για πρώτη φορά εφαρμόζεται τεχνολογική και εφαρμοσμένη έρευνα στα Τ.Ε.Ι. που τόσο πολύ την είχαν ανάγκη.

Στο ίδιο άρθρο, επιτέλους θα υπάρχει ο κανονισμός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κλείστε, όμως, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα υπάρχει ο κανονισμός για θέματα πειθαρχικά που δεν υπήρχε καθόλου στα περισσότερα Τ.Ε.Ι.. Μ' αυτό τον τρόπο υπάρχει ένας υποτυπώδης κανονισμός, ώσπου να αποφασίσουν τα Τ.Ε.Ι. το δικό τους πειθαρχικό κανονισμό.

Στο άρθρο 12 καλύπτεται το νομοθετικό κενό που υπήρχε μέχρι σήμερα ως προς το καθεστώς του εκπαιδευτικού προσωπικού και του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού και θα ισχύει ό,τι συμβαίνει στα Τ.Ε.Ι. και στην Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε..

Μ' αυτές τις σκέψεις και μ' αυτές τις προτάσεις σας καλούμε να ψηφίσετε τα δώδεκα πρώτα άρθρα του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κουράκο.

Ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μπόλαρης έχει το λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, γίνεται φανερό σε κάθε συζήτηση σ' αυτή την Αίθουσα, αλλά και έξω, ότι τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας καταδυναστεύονται από το σύνδρομο της Αντιπολίτευσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γι' αυτό ευκαιρίας δοθείσης ξεκινάμε από επίθεση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τελειώνουμε από επίθεση στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως σαν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κυβερνά. Μη στενοχωριέσθε όμως γιατί σύντομα θα γίνει αυτό.

Πάντως θα ήθελα να σας πω ότι στα είκοσι χρόνια που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν στην κυβέρνηση, ήταν με την έγκριση του ελληνικού λαού, ο οποίος επιδοκίμαζε κάθε φορά στις εκλογές τις προτεραιότητές που είχε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιατί εκδημοκρατίζε τη χώρα και την ανέπτυξε με κοινωνικό πρόσωπο και με σεβασμό στον πολίτη, όπως δεν βλέπουμε σήμερα.

Στον εισηγητή της Πλειοψηφίας θα ήθελα να του πω πως η Κυβέρνηση αυτή, επειδή δεν έχει πρόγραμμα και φαντασία για τα θέματα της παιδείας, τον τελευταίο καιρό ανέτρεξε δύο φορές στα πεπραγμένα επί της υπουργίας του Γεωργίου Παπανδρέου στο Υπουργείο Παιδείας για να δανειστεί ιδέες και

να φέρει νομοσχέδια όπως αυτό για το Διεθνές Πανεπιστήμιο ή να κάνει πράξη τα σχετικά με το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας.

Για τα περαιτέρω μπορούμε να τα πούμε και σε άλλη στιγμή. Πάντως φαντάζομαι ότι δεν σας διαφεύγει της προσοχής το τεράστιο έργο που έγινε σε όλη τη χώρα με τις υποδομές και στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι.. Εγώ προσωπικά μπορώ να σας πω –και να σας καλέσω να το δείτε- ότι το ΤΕΙ Σερρών είναι ευρωπαϊκού επιπέδου πανεπιστημιούπολη που τιμά όχι μόνο την πόλη, αλλά και τη χώρα.

Επί της ουσίας και όσον αφορά τα άρθρα κάναμε τη διαπίστωση πως τα Τ.Ε.Ι. χρειάζονται κάποιες τομές σχετικά με την πορεία προς την ουσιαστική ανωτατοποίηση. Τέτοια στοιχεία όμως που να αναδεικνύουν τον ανώτατο χαρακτήρα δεν βρήκαμε σ' αυτό το νομοσχέδιο εκτός από ένα που θα το πω μετά.

Επισημάναμε πως είναι κρίσιμο και έπρεπε το Υπουργείο να προχωρήσει με θάρρος και να δώσει τη δυνατότητα στα Τ.Ε.Ι., αφού είναι ανώτατες σχολές, να έχουν το δικαίωμα αυτόνομων μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών, σε όσα τουλάχιστον Τ.Ε.Ι. έχουν τις απαραίτητες ακαδημαϊκές προϋποθέσεις και αυτές θα μπορούσαμε να τις ορίσουμε. Δυστυχώς το Υπουργείο κινούμενο στην αντίθεση κατεύθυνση τελείως αντιδημοκρατικά, έξω από τη λογική του διαλόγου, χθες πληροφορηθήκαμε ότι χθες κατέθεσε τροπολογία για μεταπτυχιακά προγράμματα τα οποία γίνονται σε συνεργασία ανάμεσα στα ελληνικά και αλλοδαπά πανεπιστήμια. Αυτά όμως θα τα πούμε αύριο κατά τη συζήτηση της τροπολογίας.

Το αίτημα είναι πως τα Τ.Ε.Ι. για να προχωρήσουν στην κατεύθυνση της ανωτατοποίησης ζητούν δυνατότητα αυτόνομων μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών. Και σ' αυτό κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι εμφανιστήκατε άτολμος.

Άκουσα το πρωί τον κύριο Υπουργό να κάνει εκτενείς αναφορές στη λογική του ότι «για όλα φταίει το Π.Α.Σ.Ο.Κ.» και γενικά δεν δίνει καμιά απάντηση στα θέματα αναγνώρισης επαγγελματικών δικαιωμάτων, ενώ γνωρίζει ότι υπάρχει ένα θέμα μετά την απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας. Το συζητήσαμε αυτό και περιμένουμε απάντηση. Τελικά το νομοσχέδιο κινείται στην κατεύθυνση ανωτατοποίησης και θα σας πω τρία-τέσσερα σημεία τα οποία δείχνουν ότι δυστυχώς υπάρχει αντίθετη λογική. Έτσι εμφανίζεται από τις διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Πριν απ' αυτό όμως θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι το Υπουργείο τις τελευταίες μέρες παραλείπει να αναγνωρίσει την υπηρεσία που αποκτάται από τους έκτακτους εκπαιδευτικούς των Τ.Ε.Ι. και την κατάρτιση ενιαίου πίνακα αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών και δεν τους μοριοδοτεί κατά το διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π.. Κατ' αυτόν τον τρόπο κινείται σε μια λογική η οποία βάζει εκτός των άλλων και θέματα αντισυνταγματικότητας αφού και την προϋπηρεσία δεν αναγνωρίζει και δημιουργεί ζητήματα στη σχέση των πολιτών μεταξύ τους, των εκπαιδευτικών μεταξύ τους, προβλήματα που προσκορούν στην αρχή της ισότητας.

Είναι σαφές ότι το νομοσχέδιο αυτό και στα άρθρα που συζητάμε για τα ΤΕΙ δεν θίγει καθόλου τα θέματα της χρηματοδότησης.

Είναι σε πλήρη αναντιστοιχία με τις προεκλογικές εξαγγελίες και του Πρωθυπουργού και της Νέας Δημοκρατίας και κάποιες πιο συγκεκριμένες αναφορές.

Στο άρθρο 6 χαιρετίζουμε το γεγονός ότι συστήνονται και θα προκηρυχθούν θέσεις. Είναι εξακόσιες – επτακόσιες θέσεις.

Κύριε Υπουργέ, η προοπτική τετραετίας που δημιουργεί ζήτημα. Ξέρετε ποιες είναι οι ανάγκες για το επιστημονικό προσωπικό και το Ε.Τ.Π.. Χρειάζεται να κινηθούμε πιο τολμηρά και πιο αποφασιστικά. Είναι μικρός ο αριθμός.

Στο άρθρο 9 επισημαίνεται εκεί σε σχέση του Ε.Τ.Π. ότι για τη συμπλήρωση του υποχρεωτικού τους ωραρίου προσφέρουν έργο σε εργαστήρια του ίδιου ή συγγενούς γνωστικού χώρου άλλων Τμημάτων. Αυτό το άρθρο δίνει ουσιαστικά τη δυνατότητα στα μέλη του Ε.Τ.Π. να ασκούν διδακτικό έργο εργαστηριακών μαθημάτων, πιθανώς σε συνδιδασκαλία με το επιστημονικό προσωπικό.

Επειδή, όμως, ούτε αναφέρει ούτε οριοθετεί ούτε εξειδικεύει ποιο θα είναι αυτό το έργο, υπάρχει ζήτημα. Και αυτό το ζήτη-

μα έχει σχέση με το αν κινούμαστε στη λογική ανωτατοποίησης ή σε λογική οπισθοδρόμησης, γιατί το ξέρετε πάρα πολύ καλά πως η διαδικασία της αξιολόγησης για τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. κινείται. Αυτό το σημείο είναι ένα από τα σημεία στα οποία τα ΤΕΙ που θα το εφαρμόσουν, θα έχουν αρνητικούς βαθμούς.

Στο άρθρο 10 υπάρχει πανηγυρική επιβεβαίωση ότι τα Τ.Ε.Ι. δεν αντιμετωπίζονται σαν αληθινά Α.Ε.Ι.. Στα πανεπιστήμια δεν υπάρχει θεσμοποίηση υπερωριών ούτε δικαιολογούνται σε οποιαδήποτε περίπτωση. Αυτή η ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 10 συντείνει στην υποβάθμιση των Τ.Ε.Ι. και είναι και αυτή σε αντίθεση κατεύθυνση από τη διαδικασία αξιολόγησης των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι.. Είναι δε απολύτως βέβαιο ότι αυτή η διάταξη που θεσπίζεται για να ενισχυθούν οικονομικά ένας αριθμός καθηγητών, αύριο στη διαδικασία αξιολόγησης των Τ.Ε.Ι., αυτή η διάταξη θα τους στερεί βαθμούς αξιολόγησης. Και είναι γνωστό ότι, ενώ κινούμασταν στη διαδικασία για την αναγνώριση της ανωτατοποίησης, υπήρχε ένα πάγιο αίτημα που έλεγε πως το ωράριο των καθηγητών των Τ.Ε.Ι. θα πρέπει να είναι τέτοιο που να τους επιτρέπει την παραγωγή ακαδημαϊκού έργου και όχι να προσομοιάζει με το ωράριο των καθηγητών της μέσης εκπαίδευσης.

Στο άρθρο 11 παρ. 4 μας αναφέρει ότι αν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν επιστημονικοί συνεργάτες Τ.Ε.Ι., επιτρέπεται η ανάθεση θεωρητικών μαθημάτων σε εργαστηριακούς συνεργάτες των Τ.Ε.Ι.. Τούτο πάλι δεν αποδεικνύει πλήρη αδιαφορία για την ποιότητα των σπουδών και της διδασκαλίας; Δεν εισάγει απόλυτη υποβάθμιση των απαιτήσεων για τα προσόντα των διδασκόντων τη θεωρία στα ΤΕΙ, όταν αυτή είναι ακαδημαϊκή υποχρέωση και απαιτεί ουσιαστικά και τυπικά ακαδημαϊκά προσόντα; Είναι τελικά αυτή η διάταξη στην κατεύθυνση της ανωτατοποίησης ή γυρνά τα ΤΕΙ πίσω;

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας. Θα δοθεί η δυνατότητα και με τη δευτερολογία μας να επισημάνουμε άλλες λεπτομέρειες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο εισηγητής του Κ.Κ.Ε. κ. Χουρμούζιδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΔΗΣ: Πραγματικά, κύριε Πρόεδρε, είναι ενδιαφέρον ο τρόπος με τον οποίο οι εισηγητές ή οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας προσπαθούν να αποδώσουν τα κενά και τα προβλήματα της εκπαίδευσης στο Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Οι δε συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ. προσπαθούν να αντιστρέψουν την επιχειρηματολογία.

Εάν θέλαμε να προσεγγίσουμε όλο το πρόβλημα ιστορικά και όχι πολιτικά, θα ήταν παράλογο αν δεν αναγνωρίζαμε ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. φταίει για τα προβλήματα της εκπαίδευσης που ως τώρα έχουν δημιουργηθεί και η Νέα Δημοκρατία φταίει γιατί δεν προσπαθεί να τα διορθώσει.

Γιατί αν κρίνει κανείς και από αυτό το νομοσχέδιο, τελικά μόνο απλές και ανώδυνες ρυθμίσεις έχει. Τα προβλήματα παραμένουν. Άρα, και οι ευθύνες του Π.Α.Σ.Ο.Κ. παραμένουν και αυτές. Επαναλαμβάνω, ιστορικά πρώτα απ' όλα και πολιτικά παραμένουν ακέραιες. Και της Νέας Δημοκρατίας όσο πάει δημιουργούνται και αυξάνονται.

Όσον αφορά τα άρθρα, πραγματικά σ' αυτά τα δύο πρώτα άρθρα εμένα τουλάχιστον, από επιστημονολογική πλευρά, κύριε Υπουργέ, αυτή η διάκριση ανάμεσα στο περιεχόμενο και στο πρόγραμμα σπουδών μου δημιουργεί προβληματισμό. Πώς είναι δυνατόν ένα τμήμα να αλλάζει γνωστικό αντικείμενο και μάλιστα να αλλάζει, όπως λέει το άρθρο, κάτω από ενδεχόμενες ή επικείμενες ή εν πάση περιπτώσει γενομένες αλλαγές του περιβάλλοντος, της τεχνολογίας και του αντίστοιχου επαγγέλματος; Μα, τελικά το επάγγελμα δεν καθορίζει την μορφή ενός επιστημονικού περιεχομένου. Το αντίθετο. Το επιστημονικό περιεχόμενο διαμορφώνει διαφορετικά ή -αν θέλετε- ανατρέπει τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσεται ένα επάγγελμα. Μου είναι αδύνατο να φανταστώ να αλλάζει το γνωστικό αντικείμενο ή το πρόγραμμα σπουδών ενός πανεπιστημιακού τμήματος επειδή άλλαξε το επάγγελμα. Δηλαδή, αλλάζει το επάγγελμα του Αρχαιολόγου και θα πρέπει ύστερα από αυτή την αλλαγή να

αλλάξει και η επιστημονική δομή τελικά του τμήματος. Ακόμη και το ότι αυτά τα δύο συστήματα, το περιεχόμενο και το πρόγραμμα σπουδών, διαχωρίζονται σε δύο άρθρα νομίζω ότι είναι λάθος και επαναλαμβάνω ότι είναι λάθος επιστημολογικό. Δεν νομιμοποιείται η προσέγγιση αυτών των δύο φαινομένων με τον τρόπο με τον οποίο τα προσεγγίζει το νομοσχέδιο.

Το άρθρο 4, αναφέρεται σε μισθώσεις ιδιοκτησιών. Εμείς είμαστε αντίθετοι με αυτές τις μισθώσεις. Κάθε φορά που μέσα στο χώρο της εκπαίδευσης γίνεται μία συζήτηση για τέτοιες πράξεις εμπορευματοποίησης των πραγμάτων δεν μας βρίσκει σύμφωνους.

Το άρθρο 5, αναφέρεται στη δυνατότητα εκλογής τριών αντιπροέδρων όταν τα τμήματα είναι παραπάνω κλπ. Οι θεσμοί των προέδρων, των πρυτάνεων και των αντιπρυτάνεων είναι θεσμοί συγκεντρωτικής διοίκησης. Εμείς πιστεύουμε ότι, όταν τελικά αυξάνονται ποσοτικά και ποιοτικά και όσον αφορά τον πληθυσμό και όσον αφορά τα αντικείμενα των σπουδών σε ένα ανώτατο πνευματικό ίδρυμα, θα πρέπει να ενισχύονται οι θεσμοί συλλογικής διοίκησης και όχι αυτοί της συγκεντρωτικής όπως είναι ο θεσμός ενός αντιπροέδρου ή ενός αντιπρυτάνη όπως έχει γίνει με την αύξηση των αντιπρυτάνεων και στα πανεπιστήμια από δύο σε τρεις.

Το άρθρο 6, αναφέρεται στα θέματα του προσωπικού. Αυτό έχει επανειλημμένως αναφερθεί εδώ είτε με έναν τρόπο επικρίσης είτε με έναν τρόπο υποστήριξης, ότι τα θέματα του προσωπικού ιδιαίτερα στα Τ.Ε.Ι., όπως συμβαίνει και στα Α.Ε.Ι., θα έπρεπε να λυθούν με δύο τρόπους. Πρώτον, με την τακτοποίηση των συμβασιούχων να σταματήσει πλέον αυτή η εικόνα, η οποία μόνο αρνητικά αποτελέσματα προκαλεί. Δεύτερον, και με έναν άλλο τρόπο, με την εντυπωσιακή αύξηση νέων θέσεων.

Όλες οι άλλες ρυθμίσεις είναι μέχρι ενός σημείου καθαρά φιλολογικού χαρακτήρα, γιατί στην ουσία δεν λύνουν το πρόβλημα. Μετά την ισχύ αυτού του νομοσχεδίου θα εξακολουθήσουν τα Τ.Ε.Ι. να έχουν άμεσα το πρόβλημα ενός προσωπικού. Το ξέρετε, κύριε Κουράκο, το είπατε. Ήσασταν και εσείς καθηγητής στα Τ.Ε.Ι.. Δεν λύνεται το πρόβλημα. Θα εξακολουθήσουν τα Τ.Ε.Ι. να έχουν ανοιχτές πληγές.

Το άρθρο 7 αναφέρεται σε διαδικασίες μετατροπής και μεταφοράς των προσωποπαγών θέσεων και κάνει μία διάκριση την οποία δεν κατάλαβα. Με άλλον τρόπο γίνεται αυτή η μετατροπή και η μεταφορά όσον αφορά τις βαθμίδες καθηγητή και αναπληρωτή και με άλλον τρόπο όσον αφορά τους επίκουρους και τους καθηγητές των εφαρμογών.

Γιατί να μη γίνεται με έναν ενιαίο τρόπο τελικά αυτή η διευθέτηση; Ίσως να έχουμε εμπειρικά κενά, να μην ξέρουμε ακριβώς πώς γίνεται η διαδικασία, αλλά όταν βλέπουμε ότι υπάρχει μία διάκριση ανάμεσα στο προσωπικό για την τακτοποίηση ενός θέματος που τους αφορά, αυτό μας βάζει σε υποψίες και δε δεχόμαστε να συμβαίνει έτσι.

Στο άρθρο 9 γίνεται μία αναφορά στα καθήκοντα του Ε.Τ.Π.. Επειδή ήμουν δάσκαλος τόσα χρόνια, όταν τελικά βλέπω σε νομοσχέδια, σε νόμους και σε προεδρικά διατάγματα να γίνεται μόνο μία αναφορά στα καθήκοντα και στις υποχρεώσεις, αναρωτιέμαι: Αυτοί οι άνθρωποι δε θα χρειάζονται και άλλα πράγματα για τα οποία έχουν αναφαίρετο το δικαίωμα, όπως είναι η επιμόρφωση, η μισθολογική τους υποστήριξη, ο τρόπος τελικά να αυξήσουν τις εμπειρίες και τις γνωστικές τους ικανότητες; Θα περίμενε, λοιπόν, κανείς από ένα τέτοιο άρθρο να υπάρχει μία τέτοια πρόβλεψη.

Το άρθρο 10 αναφέρεται σε διδακτικά κενά τα οποία καλύπτονται σύμφωνα με το άρθρο ή γίνεται προσπάθεια να καλυφθούν με την ανάθεση των μαθημάτων. Όχι, κύριε Υπουργέ, όχι με αναθέσεις, γιατί και αυτές οι αναθέσεις τελικά θα δημιουργήσουν στοιχεία ανισορροπίας. Με νέες θέσεις, με νέο προσωπικό. Θυμάμαι πως κάποτε στο πανεπιστήμιο υπήρχε ένας θεσμός απόσπασης από τη δευτεροβάθμια, ώστε να καλυφθούν κενά του πανεπιστημίου με αποσπάσεις καθηγητών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Κάποια στιγμή αυτό το πράγμα τελείωσε γιατί ήταν μία «αιμορραγία», γιατί οι καλύτεροι καθηγητές της δευτεροβάθμιας έπαιρναν αποσπάσεις για το πανεπιστήμιο κι έτσι τα κενά της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έμε-

ναν και αυξάνονταν και τελικά ούτε τα κενά του πανεπιστημίου αντιμετωπιζόνταν μ' έναν αποτελεσματικό τρόπο.

Με τις ρυθμίσεις του άρθρου 11 –δε θα τις αναλύσω, ούτε θα αναφερθώ με λεπτομέρειες- δεν είμαστε σύμφωνοι.

Όσο για το άρθρο 12, δεν έχουμε να πούμε τίποτα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Χουρμουζιάδη.

Εισερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των ομιλητών και το λόγο έχει ο κ. Χρυσόχοϊδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για οποιονδήποτε ενημερωμένο πολίτη, ακόμα και για τον πιο καλόπιστο απέναντι στις κυβερνητικές προθέσεις, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα αποτελεί μία μεγάλη και δυσάρεστη έκπληξη για τον απλουστατο λόγο ότι το περιεχόμενό του δε συμβαδίζει ούτε με τις προεκλογικές εξαγγελίες της Νέας Δημοκρατίας στα θέματα της παιδείας και ειδικότερα των Τ.Ε.Ι., ούτε με τις θέσεις που έχει διατυπώσει επανειλημμένα η Υπουργός Παιδείας, αλλά ούτε και με τις προθέσεις και τις αρχές που περιγράφονται στην αιτιολογική έκθεση που συνοδεύει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Θέλω να γίνω αμέσως σαφής και συγκεκριμένος και θέλω να αφησω επίσης κατά μέρος όλα όσα ενδιαφέροντα έχετε υποστηρίξει εσείς, η Κυβέρνησή σας και η παράταξή σας, κύριε Υπουργέ, σχετικά με την άμεση ανάγκη αναβάθμισης και ουσιαστικής ανωτατοποίησης των Τ.Ε.Ι., γιατί αντί να ασχολείστε με την κυβερνητική θητεία του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στο παρελθόν, καλό θα είναι να επανεκδώσετε το προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, να το έχετε μπροστά σας ο καθένας, να βλέπετε τι έχετε υποσχεθεί, γιατί αυτό θα ζητούν οι ψηφοφόροι από σας από δω και πέρα. Η περίοδος ανοχής σιγά-σιγά τελειώνει.

Διαβάζω, λοιπόν, πως βασικός στόχος του παρόντος νομοσχεδίου είναι να καταξιωθεί εκπαιδευτικά, ακαδημαϊκά και κοινωνικά ο θεσμός των Τ.Ε.Ι., ώστε να αποτελέσει για τους νέους μας έναν ισχυρό πόλο έλξης για σπουδές με κύρος και αξιοπιστία που δίνουν προοπτικές για επαγγελματική και κοινωνική εξέλιξη. Αλλά διαβάζω επίσης ότι συμπληρώνεται και διασφαλίζεται το θεσμικό και λειτουργικό πλαίσιο της ανώτατης τεχνολογικής εκπαίδευσης για την περαιτέρω ποιοτική αναβάθμιση του παρεχόμενου έργου.

Πώς, όμως, επιχειρεί η Κυβέρνηση να υλοποιήσει αυτές τις προθέσεις της; Είναι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ικανό να εξυπηρετήσει αυτές τις ευγενείς φιλοδοξίες; Δυστυχώς, όχι. Απλά και κατηγορηματικά όχι. Γιατί, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι απλώς άτολμο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Εάν ήταν άτολμο, θα άφηνε κάποια περιθώρια αισιοδοξίας, ούτως ώστε στο μέλλον να κάνει ένα τολμηρότερο βήμα η Κυβέρνηση. Σε πολλά σημεία το νομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε σήμερα οδηγεί σε εντελώς αντίθετα αποτελέσματα απ' αυτά που υποτίθεται πως επιδιώκει.

Με άλλα λόγια, όχι μόνο δεν φαίνεται ικανό να συμβάλει στην προαγωγή του επιπέδου της τεχνολογικής εκπαίδευσης, αλλά αρκετές από τις προβλέψεις του φανερώουν μια λογική και μια προσέγγιση επιπόλαιη, μια διάθεση να κουκουλώσουμε τα προβλήματα και όχι να τα επιλύσουμε.

Τι προτείνει, λοιπόν, το νομοσχέδιο; Υπάρχει η ρύθμιση για τη δημιουργία των χιλίων τριάντα νέων οργανικών θέσεων, πρωτοβουλία αναγκαία και ασφαλώς σωστή που ανταποκρίνεται σ' ένα μεγάλο ζήτημα των τεχνολογικών ιδρυμάτων. Από εκεί και πέρα έχουμε μια σειρά ρυθμίσεων που οδηγούν στην κάλυψη και στην απάντηση κάποιων πολύ συγκεκριμένων απλών διαχειριστικών ζητημάτων. Σωστή παραδείγματος χάρι είναι η ρύθμιση για την εξομείωση του καθεστώτος μίσθωσης των κυλικίων με τα Α.Ε.Ι.. Σωστή η ρύθμιση για τη δημιουργία, όπως είπα προηγουμένως ο κ. Χουρμουζιάδης, της θέσης του Γ' Αντιπρυέδρου ή ακόμη η δημιουργία σπουδαστικών συλλόγων. Όμως, όλα αυτά, που είναι χρήσιμες παρεμβάσεις, δεν οδηγούν στην ουσιαστική ανωτατικοποίηση των Τ.Ε.Ι.. Βεβαίως, υπάρχουν και κάποια άλλα που πρέπει να μας προβληματίσουν ακόμη περισσότερο και γίνονται πιο σαφής.

Αναφέρομαι για παράδειγμα στο θεσμό της υπερωρίας, της ανάθεσης πρόσθετου διδακτικού έργου στο εκπαιδευτικό προ-

στωπικό των Τ.Ε.Ι. στο άρθρο 10. Η ρύθμιση αυτή, κύριε Πρόεδρε, όσο ασήμαντη και αν φαίνεται, είναι βαθιά προβληματική και καταδεικνύει την προχειρότητα και τον οπισθοδρομικό χαρακτήρα του σχεδίου νόμου.

Είναι δυνατόν, ενώ υποτίθεται ότι επιδιώκουμε την ανωτατικοποίηση των Τ.Ε.Ι., να εισάγουμε ακόμη πάλι μια διάκριση με το νομοσχέδιο μεταξύ Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι., έστω και με περιορισμένο χρονικό ορίζοντα, έστω και με πρόσχημα τη μεγάλη έλλειψη διδακτικού προσωπικού; Είναι λογικό να αντιμετωπίζουμε τα κενά με αυτόν τον τρόπο, ουσιαστικά κουκουλώνοντας τα προβλήματα, δημιουργώντας ακόμη δυσμενέστερες συνθήκες για τα Τ.Ε.Ι.; Γιατί, κύριε Υπουργέ, δεν μπορούμε να παραβλέπουμε πως οι διδάσκοντες στα Τ.Ε.Ι. ήδη εργάζονται περίπου το διπλάσιο χρόνο από τους συναδέλφους τους στα Α.Ε.Ι. και αυτό συνιστά στην πράξη μια πολύ σοβαρή υποβάθμιση στο έργο των Τ.Ε.Ι.

Πιστεύετε, λοιπόν, πως είναι αυτό ένα μέτρο, πως συνάδει με τις διακηρύξεις σας για την έρευνα στα Τ.Ε.Ι.; Πού θα βρεθεί χρόνος για έρευνα; Ουσιαστικά με τη ρύθμιση αυτή εξισώνετε τους εκπαιδευτικούς των Τ.Ε.Ι. με τους εκπαιδευτικούς της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και κάνετε συνεχώς λόγο για την ανάγκη αξιολόγησης των Τ.Ε.Ι.. Δεν διαφωνούμε με αυτό και νομίζω ότι κανείς σε αυτήν την Αίθουσα δεν διαφωνεί.

Όμως, η αξιολόγηση προϋποθέτει κάποιες στοιχειώδεις λειτουργίες και όταν μιλάμε για τριτοβάθμια εκπαίδευση η αξιολόγηση των ιδρυμάτων δεν μπορεί παρά να βασίζεται πρωτίστως στο ερευνητικό τους έργο και στην επιτυχία των μεταπτυχιακών τους προγραμμάτων. Σε τελική ανάλυση, η δυνατότητα εκπόνησης ερευνητικού έργου χωρίς μεταπτυχιακούς φοιτητές ουσιαστικά περιορίζεται σημαντικά.

Ανάλογο πνεύμα διέπει και τις ρυθμίσεις του άρθρου 9, οι οποίες αναφέρονται στις αρμοδιότητες του ειδικού τεχνικού προσωπικού. Συγκεκριμένα δίνεται η δυνατότητα στα μέλη του ειδικού τεχνικού προσωπικού να συμμετέχουν στη διεξαγωγή φροντιστηριακών πρακτικών και εργαστηριακών ασκήσεων. Και εδώ πάλι έχουμε μια εμβλαστική λύση. Και πάλι εδώ έχουμε προχειρότητα. Τα καθήκοντα που ανατίθενται στο προσωπικό αυτό απαιτούν αυξημένα προσόντα και επιβάλλουν την δημιουργία μιας νέας κατηγορίας προσωπικού, τους επιμελητές εργαστηρίων. Αυτή είναι η πραγματική απάντηση στο ζήτημα. Αυτή είναι η λύση που συνάδει με τις διακηρύξεις για άνοδο της ποιότητας στα Τ.Ε.Ι..

Βεβαίως τι μπορεί να πει κανείς για τη ρύθμιση της παραγράφου 4 στο άρθρο 11, η οποία πλέον επιτρέπει την ανάθεση θεωρητικών μαθημάτων σε εργαστηριακούς συνεργάτες. Με άλλα λόγια επιτρέπει τη διδασκαλία των μαθημάτων από στελέχη με λιγότερα προσόντα απ' ό,τι ισχύει μέχρι σήμερα.

Πιστεύω ότι οι παραπάνω παρατηρήσεις, κύριοι συνάδελφοι, αρκούν για να καταδείξουν τη λαθεμένη προσέγγιση με την οποία αντιμετωπίζεται το ζήτημα της τεχνολογικής εκπαίδευσης. Οι καλές προθέσεις δεν αρκούν, κύριε Υπουργέ. Δεν αρκούν. Απαιτούνται θετικές πρωτοβουλίες, που ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες και, βέβαια, συνάδουν με την κοινή λογική. Γιατί ακόμη και αυτό, δηλαδή η κοινή λογική, δεν είναι δεδομένη στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Γιατί τι άλλο μπορεί να πει κανείς διαβάζοντας τη ρύθμιση του άρθρου 7 παράγραφος 2, η οποία επιτρέπει σε όσους αναπληρωτές καθηγητές υπηρετούν σε προσωποπαγή θέση να προάγονται αυτομάτως σε καθηγητές προσωποπαγούς θέσης με τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας τους.

Είναι αυτό, δηλαδή η ηλικία του κρινόμενου, σοβαρό κριτήριο προαγωγής; Πέρα από το απαράδεκτο αυτής της ρύθμισης, εγώ πιστεύω ότι είναι καταφανώς εκτός ορίου νομιμότητας η συγκεκριμένη ρύθμιση. Δεν θα εξυπηρετούσε καλύτερα κάποιος άλλος προσδιορισμός, όπως για παράδειγμα ο χρόνος προϋπηρεσίας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε αυτήν την Αίθουσα και συζητούμε για την τεχνολογική εκπαίδευση. Όμως, δεν κάνουμε καθόλου λόγο για τα επαγγελματικά δικαιώματα των σπουδαστών, για την αναγνώριση των πτυχίων τους. Δεν τολμούμε να θέσουμε το τεράστιο ζήτημα του μεγάλου χάσμα-

τος χρηματοδότησης μεταξύ Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., η οποία φθάνει σε αναλογία εννέα προς ένα. Δεν μας απασχολούν οι τραγικές ελλείψεις σε εξοπλισμούς και υποδομές. Δεν αγγίζουμε το μόνιμο αίτημα των Τ.Ε.Ι. να αποκτήσουν τη δυνατότητα υλοποίησης μεταπτυχιακών προγραμμάτων. Δεν αναζητούμε καν τρόπους για καλύτερη σύνδεση της τριτοβάθμιας τεχνολογικής εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας. Κάνουμε λόγο ανέξοδα για την ουσιαστική ανωτατικοποίηση των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Τελικά, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να υπάρξει μια καθαρή απάντηση από την πλευρά της Κυβέρνησης. Θέλετε να αναβαθμίσετε τα Τ.Ε.Ι.; Ναι ή όχι;

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, πραγματικά θα ήθελα να εκφράσω την απογοήτευσή μου, γιατί άλλη μια ευκαιρία πάει χαμένη. Η τεχνολογική εκπαίδευση, αυτός ο σημαντικός πυλώνας της σύγχρονης εκπαίδευσης, το ουσιαστικό εισιτήριο για να πλησιάσουμε τους πρωτοπόρους, να κατακτήσουμε ταχύτερα το μέλλον δυστυχώς θα περιμένει. Η ελληνική κοινωνία και πρωτίστως οι σπουδαστές και οι οικογένειές τους και έπειτα όλοι εμείς δεν βρίσκουμε πραγματικά καμιά πειστική απάντηση στις αγωνίες και στα ερωτήματά μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Χρυσοχοϊδή.

Το λόγο έχει η κ. Σουλβάνα Ράπτη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παίρνω το νήμα από τον προλαλήσαντα συνάδελφο, τον κ. Χρυσοχοϊδή, και συνεχίζω επί των διατάξεων του νομοσχεδίου, συμφωνώντας πλήρως με τα όσα επεσήμανε για το θέμα των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Ο τίτλος αφορά τα Τ.Ε.Ι.. Ωστόσο, για να είμαστε ρεαλιστές, για να πατάμε τα πόδια μας στη γη και να λέμε αλήθεια, θα πρέπει να πούμε τούτο: Ότι τα Τ.Ε.Ι. στην προκειμένη περίπτωση ήταν μόνο η αφορμή. Η ουσία, το κεντρικό ζήτημα, ήταν δύο άρθρα. Και είναι δύο άρθρα: το άρθρο 13 και το άρθρο 14.

Έρχομαι κατευθείαν στο άρθρο 13. Θεσμοθέτηση του βαθμολογικού ορίου για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι.. Θεσμοθετείται η βάση «δέκα» με άριστα το «είκοσι» ή «δέκα χιλιάδες μόρια» με άριστα το «είκοσι χιλιάδες μόρια». Το κύριο επιχείρημα που ακούγεται από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας είναι ότι με αυτόν τον τρόπο θα ανέβει το επίπεδο σπουδών τόσο στο λύκειο όσο και στα πανεπιστήμια.

Και απαντώ: Είναι τόσο εύκολο με μια διαχωριστική γραμμή, που τοποθετείται στο «δέκα» ή θα μπορούσε να τοποθετηθεί οπουδήποτε αλλού, να ορίσουμε την ποιότητα από τη μη ποιότητα; Είναι τόσο εύκολο να ορίσουμε τι είναι ποιοτικό και τι δεν είναι ποιοτικό;

Αν ήταν τόσο εύκολο αντιλαμβάνεστε ότι άλλοι χρόνια πριν θα το είχαν κάνει. Η διαδικασία του προσδιορισμού της ποιότητας είναι μια πολύπλοκη διαδικασία. Και η ποιοτική εκπαίδευση έχει να κάνει και με το σύνολο του εκπαιδευτικού συστήματος και όχι μόνο με μια διαδικασία πρόσβασης στα πανεπιστήμια που έρχεται σαν επιστέγασμα μιας δωδεκάχρονης πορείας μέσα στην εκπαίδευση.

Να μην παρεξηγηθώ. Δεν είμαι υπέρ της ήσσονος προσπάθειας. Δεν λέω ότι δεν πρέπει να υπάρχει ένα ελάχιστο όριο επάρκειας για την εισαγωγή στα Πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι.. Πλην όμως το ελάχιστο αυτό όριο επάρκειας -που καθ' υπερβολήν λέω ότι μπορεί να μην είναι δέκα, μπορεί να χρειαστεί να είναι παραπάνω- θα πρέπει να προκύπτει φυσιολογικά και αβίαστα μέσα από μια ολόκληρη εκπαιδευτική διαδικασία.

Αυτήν τη στιγμή τι κάνει το Υπουργείο Παιδείας; Βλέπει, σημειώνει παρατηρεί, υπογραμμίζει ακραίο βαθμολογικό φαινόμενο. Και αντί να ψάξει να σκύψει, να δει γιατί, πως, από πού προήλθε, να ερευνήσει και κατόπιν να διατυπώσει πρόταση, αυτομάτως λειτουργεί με το γνωστό τρόπο που λειτουργεί η Κυβέρνηση: πονάει χέρι, κόβει χέρι, ξεγνοιάσαμε. Έχουμε τη συνειδησή μας ήσυχη. Μα, το θέμα δεν είναι να έχουμε τη συνειδησή μας και την ηθικοπλαστική πλευρά του εαυτού μας ήσυχη. Το θέμα είναι να γίνεται σωστή δουλειά. Υπάρχει το θέμα της ποιότητας σπουδών μέσα στα πανεπιστήμια.

Θα σας πω δυο ακραία παραδείγματα. Το ένα ήταν πολλά χρόνια πριν. Αν δεν απατώμαι πρέπει να ήταν νωρίτερα από το 1992. Επί υπουργίας Απόστολου Κακλαμάνη, η εξεταστέα ύλη στη χημεία ήταν είκοσι τέσσερις σελίδες. Αντιλαμβάνεστε ότι με είκοσι τέσσερις σελίδες και να θες να προσπαθήσεις να γράψεις κάτω από τη βάση δεν γίνεται. Κάτω από δεκαοκτώ δεν είχε γράψει κανείς. Ερχόμαστε στο 1992 επί υπουργίας Γεωργίου Σουφλιά. Φυσική, θέματα απίστευτα. Πάνω από τη βάση, μονοψήφιος αριθμός υποψηφίων.

Και στη μία περίπτωση και στην άλλη περίπτωση νομίζετε ότι πραγματικά τα αποτελέσματα ήταν αποδεικτικά της ποιότητας; Ασφαλώς και όχι. Από την άλλη μεριά υπάρχει το εξής. Αν του χρόνου θέλοντας η Κυβέρνηση να δείξει το «καλό της πρόσωπο» -και το βάζω εντός εισαγωγικών γιατί δεν θεωρώ ότι πρέπει να γίνονται τέτοιου είδους ενέργειες- δώσει απύτω μια γραμμή να μπουν εύκολα θέματα και πάνε όλοι και γράψουν πάνω από το δέκα και συμπληρώσουν όλοι πάνω από δέκα χιλιάδες μόρια, τι σημαίνει αυτό; Θα έχουμε ποιότητα στα πανεπιστήμια; Θα είναι όλοι οι φοιτητές τσακάλια; Όχι βέβαια και το αντιλαμβάνεστε.

Το θέμα είναι το εξής. Τι ακριβώς προσπαθεί να κάνει το Υπουργείο Παιδείας; Προσπαθεί να κάνει τρία πράγματα. Να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Πρώτον, μειώνει τον αριθμό εισακτέων. Το δεύτερο ζήτημα έχει σχέση με τις δαπάνες, το τρίτο ζήτημα έχει σχέση με τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Μείωση εισακτέων. Εγώ θα προτιμούσα πραγματικά και θα δεχόμουν -Υπουργείο Παιδείας είναι, Κυβέρνηση είναι, ό,τι θέλει κάνει στο κάτω-κάτω της γραφής- να έχει την παλικάριά, την τόλμη να πει στον ελληνικό λαό: «Κοιτάξτε να δείτε, θέλω να μειώσω τους εισακτέους στο μισό, δεν έχω λεφτά για την παιδεία και τα Τ.Ε.Ι. θέλω να τα κλείσω». Ανεξαρτήτως αν συμφωνή ή διαφωνώ είναι μια θέση. Είναι μια ευθεία τοποθέτηση. Όμως κάτι τέτοιο δεν γίνεται. Εδώ εκ των πραγμάτων θα προκύψει μείωση θέσεων. Τι θα φέρει αυτό; Αλυσιδωτές αντιδράσεις. Τα παιδιά που θα μείνουν απ' έξω που θα πάνε; Τι θα γίνουν;

Έχουν τρεις δρόμους. Ο ένας δρόμος το ξέρετε καλά είναι το εξωτερικό. Να μην μπω σε λεπτομέρειες, ποια κράτη, που, τι, πώς κ.λπ..

Ο δεύτερος δρόμος είναι η ιδιωτική εκπαίδευση. Τα λεγόμενα, τα λέω εν συντομία, κολέγια. Πληρώνει αδρά εκεί ο γονιός.

Ο τρίτος δρόμος είναι το φροντιστήριο για την επανάληψη της προπαίδειας. Και εδώ βάζω έναν αστερίσκο. Ξέρετε κάτι; Όταν πέρυσι τέτοια εποχή συζητιόταν σ' αυτήν την Αίθουσα το θέμα της κατάργησης των πανελλαδικώς εξεταζομένων μαθημάτων από εννέα σε έξι, λίγο πολύ όλο το σύστημα, μαθητές, γονείς, καθηγητές, είχαν πιάσει το νόημα.

Είχαν δει την Κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας να κλείνει το μάτι και να λέει: «Χαλαρώστε. Τα πράγματα θα γίνουν πιο εύκολα. Η παραπαιδεία θα χτυπηθεί». Και μέσα σε αυτό το κλίμα, που εντέχνως καλλιεργήθηκε, ξαφνικά έρχεται η βάση «δέκα».

Για ρωτήστε τα φροντιστήρια, ρωτήστε τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους των ανθρώπων που έχουν φροντιστήρια. Ρωτήστε επίσης τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους των ανθρώπων που έχουν κολέγια. Τρίβουν τα χέρια τους. Και πολύ καλά κάνουν οι άνθρωποι. Ποιος επιχειρηματίας δεν θέλει να έχει κέρδη στην επιχείρησή του; Ποιος επιχειρηματίας δεν θέλει να αυξήσει τον τζίρο; Μόνο το κράτος έχει πρόβλημα στις δαπάνες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Έχετε μπλέξει τα επίπεδα σπουδών.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Διότι και οι τρεις δρόμοι, στους οποίους το Υπουργείο Παιδείας σπρώχνει οικογένειες και παιδιά, είναι δρόμοι που κοστίζουν. Και αυτά τα χρήματα δεν φεύγουν από την κρατική τσέπη, από το πορτοφόλι του κράτους. Φεύγουν από τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Θα πει κάποιος: «Ναι. Έχετε προτάσεις;» Το λένε. Το ακούμε. Εδώ έχω να πω δύο πράγματα. Πρώτον, είναι ενδεικτικό αυτού που μονίμως κάνετε. Ζητάτε προτάσεις από κάποιους άλλους.

Και αυτό γιατί; Διότι δεν μελετάτε.

Τι θα έπρεπε να κάνετε; Να πάρετε όλα τα Πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. της χώρας, στα οποία παρουσιάζεται το ακραίο βαθμολογικό φαινόμενο -το οποίο δεν είναι η πρώτη φορά που παρουσιάζεται- να δείτε από αυτούς τους μαθητές, τους υποψηφίους, πόσοι εγγράφονται, από αυτούς που εγγράφονται πόσοι τελειώνουν, πόσοι συνεχίζουν και κατόπιν ειδικοί επιστήμονες να δώσουν μία πρόταση.

Σας λέω μία ιδέα: Επειδή ξέρουμε ότι το βαθμό που θα πάρει κανείς, τον εξαρτά αυτόματα από το πώς έχει γράψει στις εξετάσεις, δηλαδή το βαθμό δυσκολίας των θεμάτων, πώς θα ακουγόταν μία πρόταση που θα έλεγε ότι προσδιορίζω έναν αλγόριθμο -να το πω έτσι- που κάθε φορά προσδιορίζει το ελάχιστο όριο επάρκειας με βάση το μέσο όρο των βαθμολογιών σε όλα τα μαθήματα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη, θα ήθελα μερικά δευτερόλεπτα ακόμη.

Αυτό θα ήταν μία προσέγγιση που δείχνει έναν προβληματισμό, μία σοβαρή σκέψη.

Εδώ, όμως, τι παρατηρούμε; Παρατηρούμε να γίνεται πράξη για μία ακόμη φορά και στο Υπουργείο Παιδείας η πρακτική της Κυβέρνησης, μία πρακτική εντελώς επιδερμική, που δείχνει να απαντά στην κοινή λογική, ενώ πρακτικά δεν αντιμετωπίζει τα προβλήματα.

Και αναφέρω τρεις χαρακτηριστικούς αριθμούς, για να κάνει ο καθένας τις παραπομπές τους και τους παραλληλισμούς. Βάση «δέκα», 42% στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, 25% συντελεστή φορολογίας. Ξέρετε τι κοινό έχουν αυτοί οι τρεις αριθμοί; Απαντούν σε ερωτήματα «κοινής λογικής». Είναι λογικό να μπαίνει ένα παιδί με βαθμό κάτω από «δέκα» στο πανεπιστήμιο; Όχι βέβαια. Γι' αυτό θεσπίζουμε το «10». Πάει η μία δουλειά. Είναι λογικό να κουράζονται οι πολίτες και να πηγαίνουν δεύτερη Κυριακή να ψηφίσουν; Όχι βρε αδελφέ. Λοιπόν, 42% από την πρώτη Κυριακή. Ξεγνοιάσαμε και με αυτό. Ναι και πώς θα τους κάνουμε να αισθανθούν καλύτερα φορολογικά; Ένας ίδιος συντελεστής για όλους, 25%. Πάει και αυτό.

Καταλαβαίνετε ότι δεν είναι έτσι. Υπάρχει ένα σημείο -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή σας- με το οποίο συμφωνώ απόλυτα με την Υπουργό Παιδείας, την κ. Γιαννάκου. Η κ. Γιαννάκου λέει κάτι που είναι πάρα πολύ σωστό. Τα σχολεία δεν υπάρχουν για τους εκπαιδευτικούς. Τα πανεπιστήμια δεν υπάρχουν για να απασχολούνται οι πανεπιστημιακοί.

Στην ίδια λογική θα συνεχίσω και θα πω: Τα Υπουργεία δεν υπάρχουν για να παίζουν οι Υπουργοί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Ράπτη.

Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προκαλείται μία εύλογη απορία σε όλους εμάς, που παρακολουθούμε με πολλή προσοχή τους αγαπητούς συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Καλά, όλα αυτά τα σοφά και τόσο σωστά, τα οποία συμβουλευέστε και προτείνετε στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί μερικούς μήνες πριν δεν τα εφαρμόζατε εσείς ως κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προκειμένου να αποφύγετε την εκλογική ήττα, την οποία δικαίως σας επεφύλαξε ο ελληνικός λαός, διότι ακριβώς δεν κάνατε εκείνα τα οποία έπρεπε να κάνετε;

Αντίθετα, χαρακτηριστήκατε από ασυγχώρητες παραλείψεις, διαπράξατε ασυγχώρητα λάθη και όλα αυτά έρχεται να τα διορθώσει και αναπληρώσει σήμερα -σε όλους τους τομείς, όχι μόνο στον τομέα της παιδείας που συζητάμε αυτήν τη στιγμή- η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Είναι η μοίρα των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας να αναλώνουν, να δαπανούν ένα μεγάλο μέρος από τον χρόνο της τετραετίας, προκειμένου να διορθώνουν αυτά τα λάθη και να αναπληρώνουν τις ελλείψεις, οι οποίες είχαν διαπραχθεί επί των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Το ίδιο, συμβαίνει και εν προκειμένω στον χώρο της παιδείας, στον οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως κυβέρνηση διέπραξε ασυγχώρητα λάθη, σ' ένα χρονικό διάστημα κάτι το οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χαρακτηρίστηκε για πρωτοφανείς ελλείψεις. Όλα αυτά έρχεται η Κυβέρνηση να τα συμπληρώσει με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Δυστυχώς θα πρέπει να υπάρξουν και άλλα νομοσχέδια στο γενικότερο χώρο της παιδείας. Έρχεται, λοιπόν, σήμερα να τα καλύψει η Κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς ικανοποίηση - αλλά επιφανειακή και όχι ουσιαστική - της εύλογης επιθυμίας των Ελλήνων νέων να σπουδάσουν, ίδρυσε με μεγάλη προχειρότητα σωρεία σχολών, εν προκειμένω τμημάτων στα Τ.Ε.Ι., αλλά σχολών και τμημάτων στα χαρτιά, χωρίς υλικοτεχνική υποδομή, και χωρίς υποδομή σε ανθρώπινο δυναμικό. Όλα αυτά φαίνονται από τα άρθρα του νομοσχεδίου το οποίο συζητάμε.

Είναι πρωτοφανές και προκαλεί δυσάρεστη έκπληξη να διαβάζουμε στο άρθρο 1 ότι καθορίζεται το περιεχόμενο των σπουδών. Δημιούργησαν τμήματα Τ.Ε.Ι. και δεν καθόρισαν ποιο είναι το περιεχόμενο σπουδών. Έρχεται, λοιπόν, το άρθρο 1 του νομοσχεδίου να προσδιορίσει περιεχόμενο σπουδών.

Στο άρθρο 2 προσδιορίζεται για πρώτη φορά το πρόγραμμα σπουδών. Ούτε, λοιπόν, περιεχόμενο σπουδών ούτε πρόγραμμα σπουδών υπήρχε στις ογδόντα και πλέον σχολές οι οποίες δημιουργήθηκαν τα τελευταία χρόνια στα Τ.Ε.Ι. και είχαμε την απαίτηση αυτές οι σχολές να λειτουργούν άσφρα και να μορφώνουν νέους, οι οποίοι εν συνεχεία θα είχαν και απαιτήσεις να σταθούν στην αγορά εργασίας.

Έρχεται το άρθρο 3 το οποίο χαρακτηρίζει την βαθμολογία. Δεν χαρακτηρίζαν ποιο ήταν το «λίαν καλώς», ποιο ήταν το «άριστα», ποιο ήταν το «καλώς», αυτό το οποίο χαρακτηρίζεται ακόμη και στα δημοτικά σχολεία. Ε, λοιπόν, στα ανώτατα ιδρύματα, στα Τ.Ε.Ι., αυτός ο χαρακτηρισμός δεν υπήρχε και έπρεπε να έρθει το άρθρο 3 σήμερα για να καθορίσει αυτόν τον χαρακτηρισμό.

Έρχεται το άρθρο 6 για να συστήσει πάνω από χίλιες -συνολικά χίλιες τριάντα- θέσεις διαφόρων ειδικοτήτων απαιτούμενου διδακτικού προσωπικού και είχαμε απαιτήσεις εύρυθμης λειτουργίας των ιδρυμάτων και επιτυχών σπουδών των σπουδαστών και φοιτητών, με τέτοιες ελλείψεις. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, και αυτήν την έλλειψη την καλύπτει η Κυβέρνηση με το άρθρο 6 του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Έρχομαι στο άρθρο 10, για το οποίο συγχάριω την Κυβέρνηση, γιατί δείχνει ένα πνεύμα πρακτικό. Με το άρθρο 10 καλύπτει το διάστημα μέχρι το 2008 που θα απαιτηθεί ώστε να καλυφθούν όλες οι θέσεις μόνιμου προσωπικού διαφόρων ειδικοτήτων και σε αυτό το διάστημα δίνει τη δυνατότητα στο υπάρχον προσωπικό με αντίστοιχες υπερωρίες να καλύψει τις ανάγκες λειτουργίας των Τ.Ε.Ι. όλης της χώρας.

Στο άρθρο 14 θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να κάνω μία πρόταση. Έχω καταθέσει και σχετική τροπολογία την οποία παρακαλώ να κάνετε δεκτή. Στο άρθρο 14 λοιπόν παρακαλώ να προστεθεί η πρόβλεψη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Χαϊτίδη, συζητάμε τα άρθρα 1 έως 12. Τα άρθρα 13 και 14 θα συζητηθούν αύριο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Δράττομαι της ευκαιρίας να το αναφέρω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχουμε ειδική συνεδρίαση για τα επόμενα άρθρα.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, θέλω να παρατηρήσω ότι εδώ υπάρχει μία παράλειψη την οποία παρακαλώ να συμπληρώσουμε. Ποια είναι αυτή η παράλειψη; Δεν είναι δυνατόν να μην αναγνωρίζουμε στους ομογενείς φοιτητές και σπουδαστές το δικαίωμα της μετεγγραφής το οποίο αναγνωρίζουμε σε άλλες ομάδες και κατηγορίες φοιτητών και σπουδαστών των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.. Είναι μία αδικία και παρακαλώ αυτή η αδικία να αρθεί.

Στο άρθρο 20 προβλέπεται η οικονομική ενίσχυση των σχολείων που λειτουργούν στη Γερμανία και καθορίζονται οι αμοιβές των εκπαιδευτικών γιατί υπήρξαν φαινόμενα -και τα διαπί-

στωσα ως πρόεδρος της Επιτροπής Απόδοσης Ελληνισμού της Βουλής- εκπαιδευτικών μας αποσπασμένων στο εξωτερικό οι οποίοι είχαν να πληρωθούν επί μήνες γιατί υπήρχε μια δυσλειτουργία, μια γραφειοκρατία, μία καθυστέρηση στην αποστολή των αντίστοιχων οικονομικών ενισχύσεων από την Ελλάδα.

Άκουσα προηγουμένως τον αγαπητό συνάδελφο κ. Χρυσόχοϊδη να διερωτάται: «Θέλετε να αναβαθμίσετε τα Τ.Ε.Ι.; Κάντε αυτό.»

Μα, αγαπητοί συνάδελφοι, ομολογείτε έτσι εμμέσως πλην σαφώς ότι τα Τ.Ε.Ι. δεν ήταν αναβαθμισμένα, δεν ήταν σε επίπεδο ανωτάτης εκπαίδευσης όπως εσείς είχατε νομοθετήσει και όπως εσείς είχατε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό; Ομολογείτε και σας τιμά ότι είχατε διαπράξει αυτά τα ατοπήματα. Έρχεται σήμερα η Νέα Δημοκρατία να αποκαταστήσει όλες αυτές τις ελλείψεις, τις αδικίες και όλα τα λάθη τα οποία εσείς είχατε διαπράξει γι' αυτόν το λόγο.

Νομίζω ότι πρέπει αυτό το σχέδιο νόμου να υπερψηφιστεί. Και φοβούμαι ότι έχουμε πολύ δρόμο και πολύ κόπο ακόμη για να συμπληρώσουμε και όλα τα άλλα κενά και τις παραλείψεις που υπάρχουν στον τομέα της παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Χαϊτίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας το οποίο συζητούμε σήμερα περιέχει αρκετές σημαντικές διατάξεις που αναβαθμίζουν την ομολογουμένως μη ικανοποιητική εκπαίδευση που παρέχουν τα τεχνολογικά ιδρύματα της χώρας.

Δεν θα σταθώ με λεπτομέρειες στα επιμέρους άρθρα. Θεωρώ ότι ο εισηγητής της πλειοψηφίας κάλυψε την ουσία του νομοσχεδίου με πολύ μεγάλη σαφήνεια. Θα ήθελα όμως και εγώ με τη σειρά μου πιάνοντας το νήμα από την τοποθέτηση της κ. Ράπτη να σταθώ στην ιδιαίτερη σημασία του άρθρου 13 το οποίο καθορίζει για πρώτη φορά τουλάχιστον με την παρούσα του μορφή, τη βάση εισαγωγής προκειμένου να μπει κάποιος ή κάποια στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μερικές φορές ορισμένα συμβολικά γεγονότα μας επιτρέπουν να δούμε με μεγαλύτερη καθαρότητα ορισμένες αυτονότητες αλήθειες. Πριν από ένα μήνα περίπου ανακοινώθηκαν οι βάσεις εισαγωγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά και τεχνολογικά ιδρύματα και η ανακοίνωση συνοδεύτηκε από τη θλιβερή διαπίστωση ότι υπήρχε υποψήφιος ή υποψήφια που εισήχθη στη Σχολή της Γερμανικής Φιλολογίας Θεσσαλονίκης με τον απογοητευτικό βαθμό του 1,53. Και στο παρελθόν είχαμε αντίστοιχα περιστατικά εισαγωγής με πολύ χαμηλούς βαθμούς αλλά νομίζω ότι αυτή τη φορά ξεπεράσαμε κάθε όριο. Και ήταν ένα θέμα το οποίο ανεδείχθη από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Και καλά έκαναν τα μέσα και το ανέδειξαν με τέτοιο τρόπο διότι πραγματικά ήταν μία, αν θέλετε, διαπίστωση η οποία σόκαρε και σόκαρε πάρα πολύ κόσμο.

Πέραν του ότι τα κόκαλα του Γκαίτε μάλλον θα τρίζουν στον τάφο του, κύριε Υπουργέ, το τραγικό αυτό περιστατικό κατά την άποψή μου συμβολίζει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την αποτυχία ολόκληρου του συστήματος διασύνδεσης δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Και βέβαια το πρόβλημα είναι πολύ ευρύτερο απ' ό,τι το συγκεκριμένο περιστατικό μαρτυρά. Η προσεκτική μελέτη των στοιχείων καταδεικνύει ότι περίπου δεκαπέντε χιλιάδες εισαχθέντες όχι μόνο σε Τ.Ε.Ι. αλλά και σε Α.Ε.Ι. είχαν βαθμό κάτω από τη βάση. Επίσης, υπήρχαν αρκετά τμήματα Τ.Ε.Ι., δεκαπέντε εάν δεν κάνω λάθος, όπου δεν υπήρχε ούτε ένας εισαχθείς ο οποίος να έπιασε τη βάση.

Το υφιστάμενο σύστημα εισαγωγής στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας μας, όπως έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια, έχει καταστρατηγήσει τη βασική λογική της ακαδημαϊκής συνέχειας, δηλαδή ότι για να προχωρήσει κάποιος στην ακαδημαϊκή του διαδρομή πρέπει να πληροί ορισμένες

βασικές προϋποθέσεις ακαδημαϊκής επάρκειας σε κάθε στάδιο αξιολόγησης. Είναι προφανές ότι οι πανελλήνιες εξετάσεις είναι ένα πολύ σημαντικό τέτοιο στάδιο αξιολόγησης. Και αν δεν μπορείς να πάρεις απολυτήριο λυκείου, η κοινή λογική, την οποία με μεγάλη άνεση απέρριψε η κ. Ράπτη λέει ότι δεν αξίζει να αποκτήσεις ένα πτυχίο πανεπιστημίου. Δυστυχώς ο πολλαπλασιασμός των σχολών την τελευταία δεκαετία σε συνδυασμό με την πλήρη έλλειψη ενδιαφέροντος από φοιτητές για να φοιτήσουν σ' αυτές τις σχολές οδήγησε στα αποτελέσματα που βλέπουμε σήμερα.

Η απόφαση του Υπουργείου να θεσπίσει με το άρθρο 13 του νομοσχεδίου το όριο της βάσης ως απαραίτητη προϋπόθεση εισαγωγής είναι στο δικό μου μυαλό περίπου αυτονόητη. Υπακούει στην κοινή λογική την οποία εμείς οι πολιτικοί πολύ συχνά θέλουμε να ξεχνάμε. Διότι αυτό το οποίο έχουμε ξεχάσει με τη διαμόρφωση του συστήματος εισαγωγής στα πανεπιστήμια είναι ότι οι εξετάσεις είναι για να αναδεικνύονται οι καλύτεροι και όχι για να επιβραβεύονται οι χειρότεροι. Αυτό δυστυχώς συμβαίνει με το σύστημα που έχουμε σήμερα, το οποίο να μην μπορεί να επιβραβεύει τους καλύτερους –δεν υπάρχει αμφιβολία ότι για τους καλύτερους λειτουργεί αξιοκρατικά– αλλά επί της ουσίας ενθαρρύνει μια λογική –θα δανειστώ εδώ μία φράση του πρύτανη κ. Μπαμπινιώτη– ακαδημαϊκής φιλανθρωπίας. Αυτή η λογική δυστυχώς έχει παγιωθεί στη χώρα μας, αφού έχουμε δημιουργήσει τόσα Τ.Ε.Ι., με τόσες θέσεις, όπου μπορεί να μπαίνει ο καθένας με οποιονδήποτε βαθμό, άσχετα εάν είναι ο τελευταίος μαθητής.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι η εφαρμογή της λογικής της βάσης από μόνη της θα μας αναγκάσει να πετύχουμε ανακατατάξεις στο χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, διότι δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια δημιουργήθηκαν εκατοντάδες καινούργια τμήματα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. αμφιβόλου χρησιμότητας. Δυστυχώς η τριτοβάθμια εκπαίδευση χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον ως εργαλείο περιφερειακής ανάπτυξης. Προσωπικά διαφωνώ κάθετα με αυτήν τη λογική. Διαφωνώ με τη λογική ότι επειδή ένας νομός μπορεί να είναι υποβαθμισμένος χωρίς δυνατή οικονομική δραστηριότητα πρέπει να στέλνουμε εκεί ένα τμήμα Τ.Ε.Ι. για να τονώσουμε την οικονομική του δραστηριότητα. Δεν είναι αυτός ο ρόλος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό πρέπει να το πούμε με πολύ μεγάλη σαφήνεια. Κατά συνέπεια, εκ των πραγμάτων, θα πρέπει να επανεξετάσουμε αυτήν την πολιτική της διασποράς των τμημάτων. Θα πρέπει να δούμε και την αναδιάρθρωση των γνωστικών αντικειμένων γιατί είναι προφανές ότι θα υπάρχουν τμήματα του χρόνου τα οποία θα βρεθούν με πολύ λιγότερους φοιτητές απ' όσους έχουν σήμερα. Και καλά θα κάνουμε να το κάνουμε αυτό, γιατί αυτή η πολιτική δεν οδήγησε στην αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Θα επαναλάβω ότι η Κυβέρνηση με την ψήφιση του άρθρου 13 πράττει το αυτονόητο. Η επιχειρηματολογία του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ότι αυτή η διάταξη πρέπει να αποσυρθεί, επειδή δεν έχει προηγηθεί συνολικός διάλογος για τα ζητήματα της παιδείας είναι ανυπόστατη γιατί κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα δεν ισχυρίζεται ότι η συζήτηση για την αλλαγή του συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση εξαντλείται με την επιβολή της βάσης. Πιστεύω και εύχομαι να συμφωνήσουν και οι συνάδελφοι όλης της Αντιπολίτευσης ότι τώρα η χρονική συγκυρία είναι κατάλληλη για να συζητήσουμε το ευρύτερο θέμα της αποσύνδεσης των εξετάσεων εισαγωγής από το λύκειο. Είναι κοινός τόπος πια ότι το λύκειο έχει χάσει τον αυτόνομο διδακτικό του ρόλο. Έχει επί της ουσίας περιοριστεί, επικουρούμενο και υποστηριζόμενο από ένα σύστημα εντατικής φροντιστηριακής υποστήριξης το οποίο είναι μοναδικό στον κόσμο, σε ένα μηχανισμό προετοιμασίας εξετάσεων.

Αρκεί κανείς να μιλήσει λίγο με καθηγητές λυκείου, να επισκεφτεί τα σχολεία για να διαπιστώσει ποια είναι η πραγματικότητα στα λύκεια σήμερα.

Οι πιο πολλοί μαθητές περνούν τις τάξεις ελαφρώς αδιάφορα με ένα μέσο όρο γύρω στο 10, αλλά με βαθμολογία κάτω από τη βάση στα σημαντικά μαθήματα. Όταν φτάνουν στη Β' ή τη Γ' λυκείου, για να εκπληρώσουν πολύ συχνά το όνειρο των

γονιών τους, αναγκάζονται να μπουν στη λογική της φροντιστηριακής υποστήριξης, δηλώνουν πενήντα ή εκατό τμήματα και πολύ συχνά καταλήγουν σε ένα τμήμα το οποίο δεν έχει απολύτως καμία σχέση με το γνωστικό αντικείμενο το οποίο τους ενδιαφέρει. Παίρνουν ένα πτυχίο επειδή μπορούν να μπουν με αυτόν τον τρόπο, χωρίς να επενδύσουν καθόλου στην ακαδημαϊκή τους διαδρομή και βέβαια η διάψευση των όποιων προσδοκιών τελικά έχουν, έρχεται με τη μορφή της στρατιάς των ανέργων...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Πώς το παίρνουν;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το παίρνουν, κύριε συνάδελφε!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Είναι υποβαθμισμένες οι σπουδές;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και βέβαια είναι υποβαθμισμένες και οι σπουδές και αυτό δεν θα το αρνηθεί κανείς.

Και, δυστυχώς, ως αποτέλεσμα του αναχρονιστικού και ξεπερασμένου άρθρου 16 του Συντάγματος, έχουμε δημιουργήσει επί της ουσίας ένα ισοπεδωτικό σύστημα, το οποίο και στρεβλώνει το ρόλο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και υποβαθμίζει την ποιότητα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, με μεγάλη χαρά διάβασα σε μια πρόσφατη συνέντευξη της κ. Γιαννάκου, της κυρίας Υπουργού, ότι υπό την προϋπόθεση πως θα εξασφαλιστεί το αδιάβλητο των εξετάσεων –κάτι με το οποίο προφανώς συμφωνούμε όλοι– είναι διαθεσιμμένη να ξεκινήσει μια συζήτηση για την αποσύνδεση του λυκείου από τις πανελλήνιες εξετάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Απέχουμε προφανώς, κύριοι συνάδελφοι, αρκετά χρόνια ακόμα από το να πετύχουμε την ιδανική κατάσταση, η οποία είναι να μπορούν τα ίδια τα πανεπιστήμια να επιλέγουν τους φοιτητές με δικά τους κριτήρια και δικές τους διαδικασίες, όπως ειρήσθω εν παρόδω συμβαίνει με τους φοιτητές σε όλα τα προχωρημένα πανεπιστήμια του κόσμου.

Αυτό όμως δεν σημαίνει, κύριε Υπουργέ, ότι τα πανεπιστήμια δεν μπορούν και δεν πρέπει να έχουν περισσότερο λόγο ειδικά στον προσδιορισμό της ύλης και του γνωστικού αντικειμένου, στην οποία ύλη θα εξεταστούν οι αυριανοί φοιτητές τους.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με μία σύντομη παρατήρηση. Είναι απαραίτητο η όποια συζήτηση γίνει –και γίνεται ήδη στα πλαίσια του εθνικού διαλόγου για την παιδεία– να μην περιοριστεί σε μία διαδικαστική αναμόρφωση του συστήματος εισαγωγής στα πανεπιστήμια.

Εξίσου κρίσιμο, κύριοι συνάδελφοι, με το τι γίνεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι το τι γίνεται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Η ποιοτική αναβάθμιση του λυκείου πρέπει να καταστεί πρώτη προτεραιότητα, ώστε να μπορεί το λύκειο να δίνει ένα τίτλο σπουδών, ένα απολυτήριο με άλφα κεφαλαίο, θα έλεγα, το οποίο να έχει αξία ως αυτόνομος τίτλος σπουδών. Γιατί όσο σημαντικό είναι να μπαίνουν στα πανεπιστήμια οι πιο άξιοι, άλλο τόσο σημαντικό είναι να αποφοιτούν και από το λύκειο νέοι άνθρωποι με κατάρτιση τουλάχιστον στη Νέα Ελληνική και τα Μαθηματικά –για να θυμηθώ μια αναφορά που έκανε ο κ. Ανδρουλάκης σήμερα το πρωί– έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τις μεγάλες προκλήσεις της ζωής, είτε μπουν στο πανεπιστήμιο είτε όχι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Μητσοτάκη.

Το λόγο έχει ο κ. Παντούλας.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρά το γεγονός ότι δεν είμαι μέλος του Γ' Θερινού Τμήματος της Βουλής, θεώρησα χρέος μου, κουβαλώντας μαζί με την ιδιότητα του Βουλευτή και αυτήν του δημόσιου εκπαιδευτικού λειτουργού, που για είκοσι επτά ολόκληρα χρόνια βίωσε την εκπαιδευτική πραγματικότητα σε πάρα πολλά παραμεθόρια σχολεία της πατρίδας μας, να παραστώ και να μιλήσω επί του περιεχομένου συγκεκριμένων άρθρων του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου, οι διατάξεις του οποίου θεωρώ ότι έχουν ιδιαίτερο πολιτικό, εκπαιδευτικό, παιδαγωγικό και κοινωνικό ενδιαφέρον.

Η σημερινή μου τοποθέτηση αφορά την κρίσιμη διάταξη του άρθρου 13 για την καθιέρωση βάσης εισόδου στις σχολές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Πρώτα-πρώτα θέλω να κάνω μερικές γενικές παρατηρήσεις. Πρώτον, ουδείς αμφισβητεί την αναγκαιότητα να τεθεί ένα ελάχιστο βαθμολογικό όριο ως προϋπόθεση εισαγωγής στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι..

Η επιβράβευση της ελάσσανος προσπάθειας και η αποδοχή λογικών ότι ο καθένας δικαιούται το ίδιο αποτέλεσμα ανεξαρτήτως της επίδοσής του, προάγουν φαινόμενα αναξιοκρατίας, υποβαθμίζουν τον ποιοτικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης και απαξιώνουν τη γνώση ως βάση για την οικοδόμηση του μέλλοντος μιας σύγχρονης κοινωνίας.

Δεύτερον, ο βαθμός 10 αποτελεί ασφαλώς τη βάση στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Επίσης, χρησιμοποιείται σε αρκετές άλλες διαδικασίες αξιολόγησης με προκαθορισμένους και ταυτοχρόνως ενιαίους στόχους.

Στην περίπτωση, όμως, των γενικών εξετάσεων, οι υποψήφιοι της ίδιας κατεύθυνσης, χωρίς να έχουν τους ίδιους στόχους (για παράδειγμα άλλοι επιδιώκουν τις ιατρικές σχολές, αλλά στην ίδια κατεύθυνση, με τα ίδια θέματα, άλλοι επιδιώκουν τα παραϊατρικά επαγγέλματα, άλλοι επιδιώκουν τις πολυτεχνικές σχολές και άλλοι στην ίδια κατεύθυνση τις αντίστοιχες σχολές των Τ.Ε.Ι.) εξετάζονται σε ενιαία θέματα, ανεξαρτήτως των απαιτήσεων των σχολών. Αν οι εξετάσεις δεν ήταν ενιαίες, τότε είναι βέβαιο ότι η ύλη, τα εξεταζόμενα μαθήματα και ο βαθμός δυσκολίας τους θα ήταν προσαρμοσμένα στις ιδιαιτερότητες και απαιτήσεις των σχολών.

Τρίτον, οι γενικές εξετάσεις, οι οποίες λειτουργούν ταυτοχρόνως ως απολυτήριες εξετάσεις από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και ως εξετάσεις εισαγωγής στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., δημιουργούν, εν πολλοίς, μια πλασματική εικόνα για το επίπεδο των γνώσεων των αποφοίτων των λυκείων. Ο ρόλος των γενικών εξετάσεων είναι εντελώς διαφορετικός από αυτόν της παροχής απολυτηρίου τίτλου, όπως γίνεται μέχρι σήμερα.

Και, τέταρτον, για να μειωθούν οι παρενέργειες που παρατηρούνται κατά τη διαδικασία χορήγησης του απολυτηρίου τίτλου, αλλά και για να αποφεύγεται κάθε φορά η βαθμολογική σύμπτωση διαφορετικής στάθμης υποψηφίων σε πλειάδα σχολών, κυρίως σε σχολές υψηλής ζήτησης, επιβλήθηκε να τίθενται θέματα κλιμακούμενης δυσκολίας. Είναι γνωστό ότι τα υψηλότερης δυσκολίας θέματα βαθμολογούνται με περισσότερες μονάδες, με αποτέλεσμα, κι αν ακόμη ο υποψήφιος απαντήσει σωστά σε όλες τις υπόλοιπες ερωτήσεις, με δυσκολία να επιτύχει βαθμολογία που να υπερβαίνει το 10 σε κάθε εξεταζόμενο μάθημα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με βάση το ισχύον εξεταστικό σύστημα, δηλαδή το ν. 2525/1997 οι κρίσιμες διατάξεις του οποίου δεν τροποποιούνται από το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου, ο συνολικός αριθμός των μορίων που συγκεντρώνει κάθε υποψήφιος είναι ο μοναδικός παράγοντας που καθορίζει τον αποκλεισμό ή την εισαγωγή του στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τη σχολή που θα εισαχθεί και τη σειρά εισαγωγής του σε αυτή.

Οι διατάξεις του άρθρου 13 του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου προσθέτουν τώρα και έναν άλλο όρο, τον οποίο μάλιστα προτάσσουν ως κυρίαρχο. Αυτόν τον ονομάζουν «γενικό βαθμό πρόσβασης». Στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, για να δικαιολογηθεί το παράδοξο του συνδυασμού των δύο αυτών αλληλοαναιρούμενων όρων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, επιστρατεύεται το εξής επιχείρημα: αυτό, λέει, γίνεται για να θεραπευθεί «μια μικρή απόκλιση, που μπορεί να παρατηρηθεί μεταξύ του γενικού βαθμού πρόσβασης και του συνόλου των μορίων που πέτυχε ο υποψήφιος».

Από την ανάλυση του συγκεκριμένου αποσπάσματος, του συγκεκριμένου εδαφίου –ακολουθούν και άλλα, που δεν έχω χρόνο να τα διαβάσω– της εισηγητικής έκθεσης, καθίσταται φανερό ότι με το άρθρο 13 εισάγεται μια πρωτοτυπία, σύμφωνα με την οποία ο πρώτος όρος, δηλαδή ο γενικός βαθμός πρόσβασης, που θεωρείται κυρίαρχος, θα εμπεριέχεται στο δεύτερο, δηλαδή στο συνολικό αριθμό μορίων που συγκεντρώνει ο υποψήφιος.

Η πρωτοτυπία αυτή στην πράξη γεννά την εξής παραδοξότητα: υποψήφιος με γενικό βαθμό πρόσβασης 8,04, αλλά με σύνολο μορίων 10.523 –τα παραδείγματα που αναφέρω, είναι με αναγωγή στα φετινά αποτελέσματα, να προηγείται άλλου, με γενικό βαθμό πρόσβασης 11,5, δηλαδή δυόμισι έως τρεις μονάδες παραπάνω, αλλά σύνολο μορίων 9.977. Οι στρεβλώσεις που θα παρατηρηθούν θα είναι πρωτοφανείς και οι κοινωνικές αντιδράσεις προφανώς έντονες.

Η παραδοχή του συντάκτη της εισηγητικής έκθεσης για «μικρή απόκλιση μεταξύ του γενικού βαθμού πρόσβασης και του συνόλου των μορίων» φαίνεται ότι είναι απολύτως ανακριβής. Θεωρητικά αυτή μπορεί να φτάσει, κύριε Υφυπουργέ, στα 2.000 μόρια και στην πράξη το σύννηθες θα είναι να κυμαίνεται μεταξύ 500 και 1.500 μορίων.

Σα αναφέρω ένα παράδειγμα υπαρκτό με βαθμούς φετινών υποψηφίων: ο πρώτος υποψήφιος έχει γενικό βαθμό πρόσβασης 10. Συγκεντρώνει 60 μόρια, διά του 6 ίσον 10. Ο δεύτερος υποψήφιος συγκεντρώνει 59 μόρια και έχει γενικό βαθμό πρόσβασης 9,83. Ο πρώτος υποψήφιος, με την αναγωγή σε μόρια του γενικού βαθμού πρόσβασης, του πρώτου μαθήματος αυξημένης βαρύτητας και του δεύτερου συγκεντρώνει 8.940. Με τον ίδιο τρόπο, ο δεύτερος, με 9,83 γενικό βαθμό πρόσβασης, συγκεντρώνει 9.934 μόρια. Και θα σας πω αμέσως τι θα συμβεί.

Καταθέτω το παράδειγμα για τα Πρακτικά της Βουλής και παρακαλώ να δώσετε και στον κύριο Υφυπουργό ένα αντίγραφο, να το δει και να το ελέγξει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Παντούλας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η διαφορά λοιπόν είναι της τάξης των 1.000 περίπου μορίων υπέρ του δεύτερου υποψηφίου. Παρ' όλα όμως αυτά σε σχολή θα εισαχθεί ο πρώτος, που είχε γενικό βαθμό πρόσβασης 10 και όχι ο δεύτερος που υπερέχει κατά 1.000 μόρια στο συνολικό αριθμό μορίων τα οποία και αποτελούν, σύμφωνα με το νόμο τον οποίο δεν τροποποιείτε, το αποκλειστικό κριτήριο για την εισαγωγή.

Το εύρος των μορίων θα είναι εντονότερο σε κάθε περίπτωση που ο υποψήφιος θα αλλάξει επιστημονικό πεδίο και...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας παρακαλώ, δώστε μου λίγο χρόνο ακόμα, όπως και στους υπολοίπους.

Και για να μη σας κουράζω, με την αναγωγή των φετινών αποτελεσμάτων στο προτεινόμενο σύστημα γίνεται φανερό ότι είναι αναληθής ο ισχυρισμός του Υπουργείου Παιδείας ότι είναι βάση του 10.

Σας καταθέτω πίνακα, κύριε Υφυπουργέ, για να δείτε ότι αν κάναμε αναγωγή, θα είχαμε πέντε τμήματα Α.Ε.Ι. και εκατόν δώδεκα των Τ.Ε.Ι., όπου ο γενικός βαθμός πρόσβασης, λόγω του συνδυασμού του με το σύνολο των μορίων του κάθε υποψηφίου, θα υπολείπονταν του 10 έως και δύο μονάδες και παραπάνω και θα φτάναμε στο 8 μείον, δηλαδή κάτω από το 8.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Παντούλας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα, λοιπόν, η εξαγγελία του Υπουργείου Παιδείας ότι από το 2005 - 2006 η βάση για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα είναι το 10, δεν ισχύει στην πράξη.

Θα σας πω και ένα άλλο πράγμα. Η ιδιότυπη σταθερή βάση, όπως την προτείνετε, δεν παρακολουθεί το βαθμό δυσκολίας των θεμάτων, τα οποία ανά έτος ή μεταξύ των κατευθύνσεων την ίδια χρονιά διαφέρουν. Είναι χαρακτηριστικά τα φετινά παραδείγματα με τη φυσική και άλλα μαθήματα, όπως αυτό το παράδειγμα που είπα η κ. Ράπτη του 1992 και πριν.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ολοκληρώσω την παρέμβασή μου με αναφορά σε ένα εξαιρετικής σημασίας ζήτημα. Αναφέρομαι προφανώς στο ρυθμιστικό ρόλο που επιφυλάσσει με αυτό το σύστημα το Υπουργείο Παιδείας στην Κεντρική Επιτροπή Γενικών Εξετάσεων ως προς τον ετήσιο καθορισμό του γενικού

αριθμού εισακτέων στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., αφού αυτός θα συναρτάται από το βαθμό δυσκολίας των θεμάτων που αυτή θα επιλέγει κάθε φορά και σε κάθε περίπτωση.

Η εξέλιξη αυτή, κύριε Υφυπουργέ, είναι άκρως επικίνδυνη, γιατί αφήνει όλα τα περιθώρια η Κ.Ε.Γ.Ε. να θεωρηθεί ως ενεργούσα καθ' ύποδειξη της πολιτικής ηγεσίας για τον περιορισμό του αριθμού των εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Καθήκον όλων μας είναι να διασφαλίσουμε ένα θεσμό που είναι απολύτως καταξιωμένος στη συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας.

Και τώρα καταθέτω συγκεκριμένη πρόταση, συνεχίζοντας τον προβληματισμό της κ. Ράπτη. Με βάση, λοιπόν, τις αρχές, τη φιλοσοφία, τις ιδιαιτερότητες του εξεταστικού μας συστήματος αλλά και τη μεταβατικότητα -όπως λέει το Υπουργείο της προτεινόμενης διάταξης, προτείνεται η καθιέρωση σταθμιζόμενης, δηλαδή κυμαινόμενης βάσης, η οποία πάντοτε να αντιστοιχεί σε μόρια.

Και τούτο γιατί η κυμαινόμενη ή σταθμιζόμενη βάση θα ακυρώσει όλες τις παρενέργειες που δημιουργούνται από το διαφορετικό βαθμό δυσκολίας των θεμάτων σε όλα τα επίπεδα και θα πάψει η κατάταξη των υποψηφίων σε τυχερούς και άτυχους, αναλόγως ποια χρονιά θα δίνουν εξετάσεις.

Ασφαλής δείκτης για τον καθορισμό της σταθμιζόμενης βάσης πρέπει να είναι η μέση βαθμολογία των υποψηφίων κάθε κατεύθυνσης, πάντοτε μεταφραζόμενη σε μόρια, ελαττούμενη σε αριθμό μορίων που θα κριθεί ως εύλογος. Γι' αυτόν το λόγο προτείνω να συσταθεί ειδική επιτροπή, την οποία θα ορίσει το Υπουργείο Παιδείας με εξουσιοδοτική διάταξη στο παρόν σχέδιο νόμου, για την επεξεργασία και εξέταση όλων των λεπτομερειών του σοβαρού αυτού ζητήματος. Πάντως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Πάντως, η διάταξη, ως έχει, πρέπει να αποσυρθεί, διότι τελικά θα αποδειχθεί επικίνδυνη. Και πέραν αυτού, δυστυχώς υποδηλώνει την παντελή άγνοια της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας σχετικά με το μηχανισμό και τις διαδικασίες του εξεταστικού μας συστήματος.

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Υφυπουργέ, με την ευθύνη που πρέπει να διακρίνει όλους μας, όταν νομοθετούμε σε τόσο κρίσιμα και ευαίσθητα θέματα, είμαστε έτοιμοι να συμβάλουμε δημιουργικά. Η Κυβέρνηση οφείλει να αντιληφθεί, επιτέλους, ότι στα θέματα παιδείας δεν αρκεί ο επιπόλαιος και ανεύθυνος κυβερνητικός μονόλογος, αλλά η επιστημονική και παιδαγωγική τεκμηρίωση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Παντούλα.

Η κ. Παπακώστα έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι η Κυβέρνηση φέρνει ένα νομοσχέδιο στη Βουλή των Ελλήνων που ρυθμίζει τα θέματα της ανώτατης πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης, ζητήματα τα οποία τάλανισαν και ταλαιπώρησαν το εκπαιδευτικό μας σύστημα της ανώτατης και τεχνολογικής εκπαίδευσης και στα οποία καλούμαστε να πάρουμε θέση, ξεκαθαρίζοντας ένα τοπίο άναρχο, με στρεβλώσεις, θολό, το οποίο ασφαλώς και δημιούργησε προβλήματα στην ακαδημαϊκή κοινότητα, στην εκπαιδευτική κοινότητα, στους φοιτητές, στους σπουδαστές, στις οικογένειές τους και στο σύνολο των παρεχομένων υπηρεσιών εκπαίδευσης αυτού του επιπέδου.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, θα ήταν υποκριτικό να ισχυρισθεί κανείς πως δεν χρειάζονται αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, πως δεν χρειάζονται τομές και δεν χρειάζεται και η θέσπιση ενός νέου θεσμικού πλαισίου το οποίο, εν πάση περιπτώσει, να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των καιρών, στις προκλήσεις, οι οποίες είναι εκ των ων ουκ άνευ, απέναντι στους νέους ανθρώπους, οι οποίοι επιθυμούν να είναι γνώστες και θέλουν να είναι ανταγωνιστικοί των ομολόγων τους των υπολοίπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, λοιπόν, όποιος αρνείται το πρόβλημα, κατά την άποψή μου, μάλλον στρουθοκαμηλίζει.

Και όποιος, εν πάση περιπτώσει, μέμφεται την παρούσα Κυβέρνηση ότι νομοθετεί, προσπαθώντας να πει ότι δεν νομοθετεί προς την σωστή κατεύθυνση, μάλλον ασκεί κακή αντιπολίτευση, κατά την άποψή μου, και προσφέρει κακές υπηρεσίες.

Έχουμε, δυστυχώς, ένα εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο λειτούργησε τα τελευταία είκοσι χρόνια με τον τρόπο που όλοι γνωρίζουμε, δημιουργώντας στην ελληνική κοινωνία ένα άγχος, κάνοντας τους Έλληνες να είναι πρώτοι σε δαπάνες, έξω από την υποτιθέμενη δημόσια και δωρεάν παιδεία, πράγμα το οποίο είναι υπαρκτό και σήμερα, κύριε Πρόεδρε -υπάρχει αυτό το φαινόμενο, υπάρχει αυτό το γεγονός- και βεβαίως οδήγησε τα Ελληνόπουλα πολλές φορές με το μεσαίο έως και χαμηλό επίπεδο παρεχομένων σπουδών, στο να είναι οι τελευταίοι στις μετρήσεις, οι οποίες έγκυρα πραγματοποιούνται και θα εξακολουθήσουν να γίνονται, όσον αφορά την επάρκειά τους στο επίπεδο των γνώσεων, στο γνωστικό αντικείμενο, το οποίο έπαιρναν από τα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, παρίσταται ως αναγκαία η σημερινή μεταρρύθμιση που έρχεται από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου της Εθνικής μας Παιδείας, και βεβαίως ανάγεται μέσα στη γενικότερη δέσμευση της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού, ότι δηλαδή προτεραιότητά μας είναι η παιδεία, οι πόροι προς αυτήν και οι αναγκαίες αλλαγές, οι οποίες απαιτούνται για να μπορέσει να βελτιωθεί η ποιότητά της.

Και βεβαίως η βελτίωση της ποιότητας αυτής έχει άμεση σχέση με την άλλη κοινωνική πληγή, με την οποία συνδέεται άμεσα, που είναι το υπαρκτό φαινόμενο, το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα, όπως αναγνωρίζεται από την ελληνική κοινωνία, δηλαδή αυτό της ανεργίας. Δεν μπορείς να έχεις ανταγωνιστικούς νέους και νέες οι οποίοι να μπορούν να αποδείξουν την ικανότητά τους και να είναι ελκυστικοί στην αγορά εργασίας, όταν αυτοί δεν έχουν τα απαιτούμενα εφόδια και την απαιτούμενη υποδομή.

Θέλω όμως να επισημάνω ένα - δύο ζητήματα. Και καταθέσαμε γι' αυτό το λόγο, κύριε Πρόεδρε, προς τη Βουλή των Ελλήνων, για να ληφθεί υπ' όψιν από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, πρόταση σχετικά με ένα θέμα το οποίο έχει να κάνει με μια κοινωνική ομάδα συμπολιτών μας, που βαφτίστηκε «άγαμες μητέρες». Και θέλω να το πω αυτό, γιατί θεωρώ υποχρέωσή μου να αναφέρω ότι οι συνάδελφοί μου και εγώ καταθέσαμε μια προσθήκη - τροπολογία, σε σχέση με το συζητούμενο νομοσχέδιο, που αφορά το άρθρο 14, το οποίο έχει να κάνει με τις μετεγγραφές, όπου εκεί θα επιθυμούσαμε να υπάρξει η εξής τροπολογία.

Όπως ξέρετε, με το ν. 3282/2004, που αυτή η Κυβέρνηση ψήφισε και είχα την τιμή να είμαι και εισηγήτριά του, είχαμε εξαιρέσει από τη γενική απαγόρευση των μετεγγραφών τους γονείς και τα τέκνα των πολυμελών οικογενειών με τρία παιδιά από νόμιμο γάμο κ.λπ.. Βάλαμε τις άγαμες μητέρες που έχουν τρία μη αναγνωρισμένα ζώντα τέκνα. Όμως θεωρώ ότι έχει έρθει η ώρα, κύριε Πρόεδρε, να αντιληφθεί το Υπουργείο Παιδείας ότι υπάρχει ένα ζήτημα με την άγαμη μητέρα, η οποία επιθυμεί να βελτιώσει την ποιότητα των σπουδών της, και η οποία είχε τη γενναιότητα, μέσα από την ατυχία της, να κρατήσει, να θρέψει, να μεγαλώσει και να δώσει εφόδια σ' ένα παιδί, το οποίο δεν είναι αναγνωρισμένο. Θεωρώ ότι είναι θέμα κοινωνικής ευαισθησίας, την οποία δεν στερείται καθόλου αυτή η Κυβέρνηση και πολύ περισσότερο η Υπουργός και το σύνολο της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας. Θέλουμε, λοιπόν, να υπάρξει η εξής τροπολογία και να συμπεριληφθούν σ' αυτές τις εξαιρέσεις οι άγαμες μητέρες με ένα μη αναγνωρισθέν ζων τέκνο που δεν υπερβαίνει το ανωτέρω όριο ηλικίας, δηλαδή τα είκοσι έξι χρόνια, κ.λπ.

Αυτή είναι μία τροπολογία η οποία κατατέθηκε από συναδέλφους Βουλευτές μαζί με την ομιλούσα, γιατί θεωρούμε ότι είναι μία εκκρεμότητα η οποία πρέπει να λυθεί.

Μία άλλη εκκρεμότητα η οποία, κατά την άποψή μου, υπάρχει, κύριε Πρόεδρε -και νομίζω ότι θα το λάβει υπ' όψιν του το ζήτημα αυτό το Υπουργείο- είναι το θέμα των κατατακτηρίων εξετάσεων με το κύκλωμα -μέσα ή έξω από εισαγωγικά- που το συνοδεύει.

Σε τι αναφέρομαι: Θέλω να πω, δηλαδή, ότι θα πρέπει να ξέρουν οι υποψήφιοι οι οποίοι συμμετέχουν σε κατατακτήριες εξετάσεις και οι οικογένειές τους ότι οι κατατακτήριες αυτές εξετάσεις είναι όντως αδιάβλητες και ότι δεν υπάρχουν υποψήφιοι δύο ταχυτήτων. Όποιος, είτε αυτός προέρχεται από οποιαδήποτε κοινότητα, είτε είναι ακαδημαϊκή είτε είναι έξω απ' αυτή και θεωρήσει ότι οι υποψήφιοι αυτοί μπορεί να είναι δύο ταχυτήτων, θα πρέπει να πάρει το μήνυμα από την Κυβέρνηση –από αυτήν εδώ την Κυβέρνηση, γιατί δυστυχώς οι προηγούμενες δεν το πέρασαν, αφού το φαινόμενο εξακολουθεί να συνεχίζεται- εδώ και τώρα –θα χρησιμοποιήσω μια έκφραση πολύ γνωστή- ότι όποιος ξεφεύγει από τη νομιμότητα θα πρέπει να είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει τον εισαγγελέα.

Είμαι βέβαιη ότι το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας θα προβεί σε αυτό το μήνυμα, το οποίο θα πρέπει να πάρουν όλοι αυτοί οι οποίοι εμπλέκονται θεσμικά με τη διεξαγωγή των κατατακτηρίων εξετάσεων, ώστε να ηρεμήσουν και οι υποψήφιοι αλλά και οι γονείς οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, αγωνιούν και ανησυχούν γιατί έχουν φαινόμενα και ενδείξεις, οι οποίες κάθε άλλο παρά καλοί οιωνοί είναι.

Μια τελευταία παρατήρηση, την οποία ήθελα να κάνω, αφορά ένα γεγονός που ήρθε σε γνώση μου, κύριε Πρόεδρε, και αφορά και ένα πόρισμα του «Συνηγόρου του Πολίτη» για τους ομογενείς διπλότητα αποφοίτους των δημοσίων σχολείων, όπως είναι τα ιταλικά, γαλλικά και γερμανικά σχολεία, οι οποίοι υφίστανται άνιση μεταχείριση ως προς την πρόσβαση στα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να δούμε για εκείνους μόνο οι οποίοι έχουν οικονομικό πρόβλημα και δεν έχουν την πρόσβαση στα αλλοδαπά πανεπιστήμια της Ευρώπης ή και αλλαχού. Νομίζω ότι και αυτό πρέπει να το δούμε με ιδιαίτερη προσοχή.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο προσπαθεί και βάζει, κατά την άποψή μου, τάξη στα κακώς κείμενα. Χρειάζεται πολλός δρόμος ακόμη να διανυθεί. Θεωρώ όμως ότι η Κυβέρνηση κινείται στη σωστή κατεύθυνση ακούγοντας, υλοποιώντας και δρομολογώντας τις λύσεις οι οποίες είναι ενδεδειγμένες και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των καιρών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ την κ. Αικατερίνη Παπακώστα.

Το λόγο έχει η κ. Σοφία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό το Υπουργείο Παιδείας μάς έχει δώσει επανειλημμένα την ευκαιρία να συζητήσουμε αυτό που έπρεπε να είναι το πιο σοβαρό εθνικό μας θέμα, αλλά τελικά η συζήτηση όλο και ξεφεύγει, σκόπιμα πιστεύω, από το στόχο της.

Στο σημείο αυτό δεν αντέχω στον πειρασμό να μην πω ότι εμείς εδώ συζητούμε σε συνθήκες, μάλλον, εργαστηρίου αυτό το μεγάλο, σοβαρό εθνικό θέμα, το θέμα της παιδείας και της εκπαίδευσης, αλλά εκεί έξω στον κόσμο της εικονικής πραγματικότητας ο λαός άλλα ακούει, άλλα πληροφορείται και με άλλα ασχολείται αυτήν ακριβώς τη στιγμή.

Παρά το γεγονός ότι οφείλαμε όλοι μαζί να σκύψουμε πάνω από το κορυφαίο πρόβλημα της παιδείας και της γνώσης, οι κατά καιρούς συζητήσεις μας χάνονται σ' έναν κυκεώνα δήθεν συνδικαλιστικών, κατά τη γνώμη μου, κομματικών απόψεων και βρισκόμαστε κάθε φορά στη δυσάρεστη θέση να υφιστάμεθα απόψεις, που υπερασπίζονται τις προσλήψεις, τις αποσπάσεις και τα βολέματα, τους γαλάζιους, τους πράσινους και τους κόκκινους και καθόλου αυτήν καθ' εαυτή την εκπαίδευση. Παρά το γεγονός ότι συνιστά εθνική λοβοτομή –η έκφραση δεν ανήκει σε μένα, αλλά στον Γενικό Γραμματέα Έρευνας και Τεχνολογίας τον καθηγητή κ. Τσουκαλά- η επί χρόνια εισαγωγή στα ανώτατα και ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα με βαθμό δύο (2), με άριστα το είκοσι (20), κάποιοι εμφανίζονται να πιστεύουν ότι αυτό είναι λογικό και χρήσιμο να συμβαίνει. Παρά το γεγονός ότι επί χρόνια οι Έλληνες ξοδεύουν 1.000.000.000 ευρώ το

χρόνο στα φροντιστήρια και στην παραπαιδεία, βρίσκονται τώρα κάποιοι να πουν ότι η προάσπιση των στοιχειωδών γνώσεων με τη θέσπιση του κατώτερου ορίου στο βαθμό εισαγωγής θα στρέψει τους Έλληνες εντακτικότερα στα φροντιστήρια. Τώρα θα στραφούν οι Έλληνες στα φροντιστήρια;

Και ενώ χύνονται κροκοδείλια δάκρυα για το δήθεν κίνδυνο αύξησης των εσόδων των φροντιστηρίων, καθώς και για το γεγονός ότι θα αποκλειστούν από την εκπαίδευση εκείνοι των οποίων οι επιδόσεις αγγίζουν το μηδέν, δεν βλέπουμε να ξεσηκώνεται σάλος για την ουσία. Δεν βλέπω, δηλαδή, να ανησυχούμε με την ίδια ένταση για το συγκλονιστικό γεγονός αυτών των άθλιων επιδόσεων. Πρόκειται για επιδόσεις που δεν επιτρέπεται να έχει κανένας Έλληνας, όποιο επάγγελμα και αν ακολουθήσει. Το επίπεδο της καλλιέργειας ενός λαού δεν εξαρτάται από το επίπεδο των γνώσεων της ελίτ των μορφωμένων. Εξαρτάται από το επίπεδο των γνώσεων όλων των επαγγελματικών κλάδων, διότι όλοι μαζί παίρνουν μέρος στην πρόοδο της πατρίδας και στην ανάπτυξη της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έχω πει ξανά σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά δεν είδα εκεί έξω, στον κόσμο της εικονικής πραγματικότητας να ανησυχήσει κανείς. Από έρευνα του Πανεπιστημίου Πατρών, προέκυψε ότι είναι επικίνδυνα ανορθόγραφα η νέα γενιά δασκάλων. Αυτό δεν οφείλεται στις ελλείψεις γνώσεων που παίρνουν τα παιδιά στα θρανία. Και οι ελλείψεις γνώσεις δεν οδηγούν σε απαράδεκτα χαμηλούς βαθμούς πρόσβασης; Και οι χαμηλοί βαθμοί πρόσβασης δεν οδηγούν σε κατόχους πανεπιστημιακών διπλωμάτων με ελλείψεις γνώσεις; Και αυτό δεν συνιστά ένα φαύλο κύκλο που μας μετατρέπει όλους σε θύματα της εθνικής λοβοτομής;

Όλα αυτά μαζί δεν οδηγούν σ' αυτό που προέκυψε ως συμπέρασμα από έρευνα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, σύμφωνα με την οποία η κακή εκπαίδευση στην Ελλάδα αποτελεί έναν από τους βασικούς λόγους των μειωμένων επενδύσεων στη χώρα μας, κάτι το οποίο οδηγεί στην ανεργία;

Αυτοί που με διάφορες ευκαιρίες θορυβούν, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν βλέπω να κάνουν την αυτοκριτική τους και να ανησυχούν για το γεγονός ότι μεγαλύτερες αποτυχίες σημειώνονται συστηματικά κάθε χρόνο στα μαθήματα της Ιστορίας, της Γλώσσας και της Λογοτεχνίας. Ούτε βλέπω να ανησυχούν για το γεγονός ότι στη Νεοελληνική Γλώσσα ένα στα τρία γραπτά είναι κάτω από τη βάση ούτε για το γεγονός ότι πέρυσι στη Νεοελληνική Γλώσσα βαθμολογήθηκε το 40% των γραπτών με βαθμούς από μηδέν (0) έως εννέα (9), με άριστα το είκοσι (20).

Δεν βλέπω να ανησυχούν ούτε για το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι ο ουραγός στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε φυσικές επιστήμες και κλασική παιδεία και ότι τα Ελληνόπουλα, σύμφωνα με μελέτες του Ο.Ο.Σ.Α. και της UNICEF, έρχονται τελευταία στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε Μαθηματικά, Πληροφορική και φυσικές επιστήμες και ότι εννέα στους δέκα φοιτητές δεν εμπιστεύονται τα ελληνικά πανεπιστήμια και οκτώ στους δέκα πιστεύουν ότι δεν παίρνουν τα κατάλληλα εφόδια.

Κάποιοι ευθύνονται γι' αυτά τα χάλια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Κάποιοι ευθύνονται που στο βιβλίο της ΣΤ' δημοτικού υπάρχουν μόνο έντεκα λέξεις για την πτώση της Τριπολιτσάς που γιορτάζουμε αυτή την εβδομάδα.

Κατά τη γνώμη μου, ευθύνονται αυτοί που είχαν την πολιτική ευθύνη της εκπαίδευσής μας, αλλά και οι συνδικαλιστές που κάθε χρόνο δεν κάνουν άλλη δουλειά από το να ασχολούνται με το ποιοι και πόσοι θα προσληφθούν, αλλά καθόλου με το αν επιμορφώνονται οι δάσκαλοι και οι καθηγητές και με το επίπεδο της γνώσης που προσφέρεται στα σχολεία μας.

Τέλος, άκουσα τον Πρόεδρο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας να λέει ότι η φετινή είναι η χειρότερη εκπαιδευτική χρονιά των τελευταίων ετών. Εγώ πιστεύω ότι χειρότερη χρονιά υπήρξε εκείνη, που για πρώτη φορά σε ελληνικό πανεπιστήμιο εισήχθη φοιτητής με δύο (2), ενώ το άριστα ήταν το είκοσι (20).

Επίσης, πριν από λίγους μήνες –και τελειώνω μ' αυτό- διάβασα σε εφημερίδα άρθρο καθηγητή στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, ο οποίος με περισσή εμπάθεια έγραψε για την Κυβέρνηση που εξέλεξε ο ελληνικός λαός «είναι και ανίκανη και επικίνδυνη, είναι δεξιοί». Αυτός ο άνθρωπος, κυρίες και

κύριοι συνάδελφοι, είναι πανεπιστημιακός δάσκαλος, στον οποίο οι νέοι εμπιστεύονται το μέλλον τους.

Και ερωτώ: Θα ανησυχήσει ποτέ κανείς γι' αυτά τα φαινόμενα ή θα συνεχίσουμε τις κοκορομαχίες ερήμην της ζοφερής εκπαιδευτικής πραγματικότητας;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Γιατί ενοχλείστε όταν σας λένε...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κύριε συνάδελφε, επειδή δεν έχει τελειώσει ο χρόνος μου και αν μου επιτρέπει ο Πρόεδρος, έχω να σας πω ότι ο διχασμός του ελληνικού λαού είναι η χειρότερη υπηρεσία που μπορεί να προσφέρει κάποιος.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ πολύ. Αφήστε τη συνάδελφο να ολοκληρώσει.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ένας πανεπιστημιακός δάσκαλος βεβαίως και μπορεί να έχει τη γνώμη του, αλλά αν είναι τόσο εμπαιθής και μιλάει με τέτοιους χαρακτηρισμούς για ένα μεγάλο κομμάτι, το μεγαλύτερο του ελληνικού λαού, τότε αυτό πρέπει να προβληματίζει, γιατί αυτός ο κύριος διδάσκει τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Βούλτεψη.

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, μην κάνετε διαλογική συζήτηση.

Ο κ. Βαρβιτσιώτης είναι απών και διαγράφεται.

Ο κ. Γεώργιος Βασιλείου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να κατακεραυνώνει, απαξιώνοντας στην κυριολεξία το σχέδιο νόμου, που έρχεται σήμερα προς ψήφιση, ωσάν να ήρθε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με στόχο να εκτελέσει εν ψυχρώ, με βάνουσο τρόπο, το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας.

Σοβαρευτείτε, κυρίες και κύριοι, και μη μας συστήνετε να κοιτάζουμε τη νεολαία στα μάτια, γιατί επί είκοσι και πλέον ολόκληρα χρόνια δεν είχατε το θάρρος να την κοιτάξετε στα μάτια. Το μόνο που προσφέρατε στην ελληνική νεολαία ήταν τα πράσινα χαρτάκια των κλαδικών.

Αυτά, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ήταν τα αξιωματικά σας κριτήρια μέσα σ' ένα εθνικό σύστημα παιδείας. Ήθελα να ήξερα, μέσα σε δεκαοκτώ μήνες και δεκατέσσερις ημέρες ακριβώς ανανήψατε ξαφνικά τόσο ουσιαστικά, τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά, ώστε να μας θωρείτε με αεροφωτογραφικά μάτια, κοινώς απ' υψηλού;

Ο ελληνικός λαός μάς βλέπει, μας ακούει, μα, πάνω από όλα μας κρίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δυσχεραίνετε τη θέση σας με τον τρόπο που αντιπολιτεύεστε. Δεν το καταλαβαίνετε; Η αντιπολίτευσή σας είναι στερίδα, έχει μια λασπολογική τακτική, διαστρεβλωτική τακτική, είναι μια κίτρινη αντιπολίτευση. Αυτή είναι η τακτική σας. Δεν το καταλαβαίνετε; Αν έχετε να μας προτείνετε κάτι ουσιαστικό, να το προτείνετε και να είστε σίγουροι ότι ο ελληνικός λαός θα σας το αναγνωρίσει εν ευθέτω χρόνο βέβαια, αν αυτό σας αξίζει.

Αναρωτιέμαι πολλές φορές μέσα σ' αυτή την Αίθουσα από τα δρώμενα, αν μας ενδιαφέρει ο πολιτισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ευρύτερη έννοια και τι κάνουμε γι' αυτό. Τι σημαίνει πολιτισμός και ποιες είναι οι αρχές που αντλούμε μέσα από αυτή την έννοια; Αυτό ως ερώτημα και ως απορία. Και ως δήλωση, ευτυχώς που ο τόπος γεννά καθημερινά πολιτισμό και δεν παράγει απλώς, γιατί σύρεται καθημερινά στα σφαγεία σαν θύμα μικροπολιτικών ορέξεων και επιθυμιών.

Η πολιτική παρακαταθήκη που αφήσατε στον τομέα της παιδείας μας θυμίζει λίγο της Άρτας το γιοφύρι. «Ολημερίς το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν». Και αυτό το λέω ως πατέρας, γιατί μεγάλωσα δύο παιδιά, ως απλός πολίτης, όταν εσείς κυβερνούσατε. Ήμουν νιος και γέραςα. Ανήκω, λοιπόν και εγώ στους πολλούς Έλληνες που παρατηρώντας εδώ και χρόνια τις πολιτικές των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πίστεψα ακράδαντα ότι ήταν μονόδρομος η ανάγκη για νέα πορεία και αλλαγή πλεύσης της χώρας μας.

Σήμερα από αυτή τη θέση, παρατηρώ συνολικότερα το έργο

του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή μάλλον τη μαύρη παρακαταθήκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η μαύρη κληρονομιά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις πλάτες των Ελλήνων είναι η Μαύρη Βίβλος της ελληνικής σύγχρονης πολιτικής ιστορίας. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και να έρθω στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ιδίως στο θεσμό των Τ.Ε.Ι.. Ας δούμε, ποια ήταν η προσφορά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον τόσο ευαίσθητο και αραχνιασμένο αυτό τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Σε όλες τις κοινοτικές χώρες η οργάνωση και ανάπτυξη της τριτοβάθμιας τεχνολογικής εκπαίδευσης έχει τεράστια αναγνώριση και ζήτηση, έχει μεγάλη κοινωνική προσφορά και εμπλουτίζει τις οικονομίες των χωρών αυτών με ικανά και έτοιμα στελέχη να μπουν στον οικονομικό παραγωγικό στίβο.

Τι έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Κατάφερε να φτιάξει μια εξωθεσμική, αρνητική εικόνα για τα ΤΕΙ, θεωρώντας τα δευτέρας κατηγορίας τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η αδιαφορία του κράτους στην τόνωση, στήριξη και διάδοση του ευαίσθητου και τόσο παραγωγικού αυτού θεσμού ήταν πέρα από εμφανής, θεσμός ο οποίος όχι μόνο παράγει ικανά στελέχη και παραγωγική διαδικασία, αλλά συμβάλλει καταλυτικά στη μείωση της ανεργίας.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ (ΝΟΡΑ) ΚΑΤΣΕΛΗ: Έλεος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ενοχλούν, αλλά είναι αλήθειες. Είκοσι χρόνια τα κράταγα για να σας τα πω τώρα που με αξίωσε ο ελληνικός λαός να βρίσκομαι σ' αυτή την Αίθουσα. Και θα σας τα πω.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ (ΝΟΡΑ) ΚΑΤΣΕΛΗ: Και τα Τ.Ε.Ι. το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα έκανε, κύριε συνάδελφε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τα Τ.Ε.Ι. της χώρας μας επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατάφεραν να έχουν δύο χιλιάδες επτακόσια άτομα μόνιμο προσωπικό και εξήμισι χιλιάδες απλήρωτους έκτακτους συμβασιούχους. Τα Τ.Ε.Ι. επί ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έφτασαν να έχουν συνολικό έλλειμμα το πρωτοφανές ποσό των 30.000.000 ευρώ, σύμφωνα με στοιχεία των συλλόγων τους.

Κορύφωση της αποδοτικής αυτής προσπάθειας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αναμορφώσει το θεσμό αυτό -αν και από τα αποτελέσματα, διότι «έκαστον των προϋπαρξάντων από το τελευταίο εκβάν κρίνεται», αποδείχθηκε ότι πρόκειται μάλλον για παραμόρφωση- ήταν οι αποφάσεις καταπέλτης του Συμβουλίου Επικρατείας, με τις οποίες ακυρώθηκαν τα επαγγελματικά δικαιώματα σαράντα τριών ειδικοτήτων των Τ.Ε.Ι., αυτά που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δήθεν προώθησε. Όλοι θυμόμαστε τις ομαδικές προσφυγές που είχαν κάνει οι επαγγελματικοί σύλλογοι και δικαιώθηκαν, ενώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε μας έλεγε για κοινωνικό διάλογο και συμφωνία όλων των κοινωνικών εταίρων.

Αυτή, λοιπόν, ήταν η συμφωνία των εταίρων. Βουλιάξατε στην ιστορία και στην αδράνεια σαράντα τρεις τεχνολογικές ειδικότητες. Και ξέρετε τι είπε το Ανώτατο Δικαστήριο; Ότι καταστρατηγείται η διάταξη του άρθρου 16 του Συντάγματος. Δηλαδή η διάταξη που ορίζει ότι η ανάπτυξη και η προαγωγή της παιδείας αποτελεί υποχρέωση του κράτους. Και καταθέτω στα Πρακτικά την απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας που αποτελείται από τριάντα δύο σελίδες, για κάποιες μνήμες που έχουν αραχνιάσει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Βασιλείου κατέθετε για τα Πρακτικά το κείμενο της προαναφερθείσας απόφασης, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αμελήσατε συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και δεν προάγατε ούτε αναπτύξατε την παιδεία της χώρας αυτής. Την καταστρατηγήσατε και επισήμως. Αυτή ήταν η οργάνωση και η προσπάθεια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για αναβάθμιση των τεχνολογικών επιστημών.

Μπορώ πλέον να δηλώσω ότι αυτό ήταν και το επίσημο ενδιαφέρον και η χρηματοδότηση που έδινε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Νομίζω συνεπώς, κύριοι συνάδελφοι, ότι η ιστορία γέγραφε Μαύρη Βίβλο, όπως προείπα.

Η Νέα Δημοκρατία και ο Κώστας Καραμανλής δεσμεύτηκε προεκλογικά να βελτιώσει, να οργανώσει, να τονώσει, να στηρίξει και ιδίως να δώσει κίνητρα και να εξυγιάνει την παιδεία στη χώρα μας. Ό,τι αντίθετο δηλαδή έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όλα αυτά τα

χρόνια. Το Υπουργείο Παιδείας με μία σειρά καταλυτικών παρεμβάσεων σε νομοθετικό επίπεδο ανασυγκροτεί και αποδίδει στην τεχνολογική εκπαίδευση τη θέση που της αξίζει.

Το σχέδιο που συζητάμε αποτελεί γνήσια προσπάθεια θέσπισης ενός θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των Τ.Ε.Ι., ενός πλαισίου πυρήνα. Και πόση αντίθεση με το Π.Α.Σ.Ο.Κ., η Νέα Δημοκρατία αποδεικνύει έμπρακτα το πρώτιστο ενδιαφέρον της για την παιδεία; Συστήνονται χίλιες τριάντα θέσεις εκπαιδευτικού και διοικητικού προσωπικού για την εύρυθμη λειτουργία των Τ.Ε.Ι.. Και να μην ξεχνάμε και τις άλλες οκτακόσιες θέσεις εργασίας που ήδη έχει εγκρίνει το Υπουργείο Οικονομικών.

Ρυθμίζονται θέματα που χρόνια ήταν σκοτεινά δρομάρια. Εισάγονται, οργανώνονται και θεσμοθετούνται αποτελεσματικά και για πρώτη φορά βιβλιοθήκες στα Τ.Ε.Ι., εξέλιξη των καθηγητών στα Τ.Ε.Ι., προγράμματα σπουδών, θέματα ειδικού προσωπικού, θέματα διοίκησης και άλλα πολλά. Και όλα αυτά βέβαια μέσα από αποδοτικό και μόνιμο διάλογο όλων των ενδιαφερομένων κοινωνικών εταίρων με επαφές της κυρίας Υπουργού και των Υφυπουργών από την άνοιξη.

Ο κοινωνικός διάλογος είναι το μόνιμο νομοποιητικό και δημοκρατικό έρεισμα της κυβερνητικής πολιτικής, στοιχείο που επανήλθε στην κοινωνική πραγματικότητα της χώρας αυτής μετά την 7η Μαρτίου 2004.

Το νομοσχέδιο όμως του Υπουργείου Παιδείας έρχεται να ρυθμίσει και ζητήματα τα οποία μέχρι πρόσφατα ήταν γκρίζες ζώνες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως το Δ.Ι.Κ.Α.Τ.Σ.Α., φυσικό παιδί του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ο άσωτος υιός του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Ρυθμίζεται ορθολογικά και οργανώνεται πιο δίκαια και αξιολογικά το σύστημα εισαγωγής κατάταξης μεταγραφών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με καίριες παρεμβάσεις, διαμορφώνεται πιο ανθρώπινο, πιο δίκαιο και με κοινωνικό νομικό πλαίσιο για τα παιδιά που επιθυμούν να έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Το σχέδιο, όμως, νόμου δεν εξαντλείται στα παραπάνω θέματα. Αγγίζει μια άλλη ξεχασμένη πλευρά της παιδείας στη χώρα μας. Το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας που στο παρελθόν λειτουργούσε μόνο στα χαρτιά και η συμβολή του στη νεολαία ήταν αποσπασματική, η Κυβέρνηση θέλει να ξεπαγώσει και να τονώσει το θεσμό αυτό για να λειτουργεί αποτελεσματικά και να παράγει κοινωνικό έργο.

Η Νέα Δημοκρατία δεν ξεχνά τα ξενιτεμένα παιδιά της Ελλάδος στη Γερμανία και εισάγονται ειδικές ρυθμίσεις για την οικονομική ενίσχυση των σχολικών φορέων με σκοπό και στόχο την προαγωγή της ελληνικής παιδείας. Η Νέα Δημοκρατία συνεχίζει ακάθεκτα και δεν φοβάται. Δεν δίνει σπιθαμή γης από τις προεκλογικές της εξαγγελίες σε κανένα συμφέρον. Και δεν κάνει ποτέ πίσω. Εφαρμόζει το πρόγραμμά της και το λυμά για το καλό της Ελλάδος και για τον Έλληνα. Βλέπει μπροστά και θέλει τα παιδιά μας να είναι εφοδιασμένα με ουσιαστικά και αποτελεσματικά εφόδια, ισότιμα επαγγελματικά και επιστημονικά μέλη στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Νομίζω ότι με το παρόν σχέδιο νόμου η συνταγματική διάταξη του άρθρου 16 παράγραφος 1 με την οποία ορίζεται ότι η ανάπτυξη και η προαγωγή των τεχνών και των επιστημών αποτελεί υποχρέωση του κράτους, πραγματώνεται ουσιαστικά με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο. Το νοικοκύρεμα του τόπου συνεχίζεται.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μονότονα ακούγεται τα τελευταία χρόνια πως προτεραιότητα όλων μας πρέπει να είναι η επένδυση στον άνθρωπο και στη γνώση, γιατί είναι επένδυση του παρόντος και του μέλλοντος. Δυστυχώς, όμως, όταν έρχονται όλες αυτές οι διακηρύξεις να γίνουν σχέδια, να γίνουν προγράμματα και πάνω απ' όλα να οργανωθούν σε πολιτικές που έχουν συγκεκριμένους πόρους χρηματοδότησης, γίνονται ακριβώς τα αντίθετα.

Το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι η παρούσα Κυβέρνηση, η οποία προεκλογικά μίλαγε για την αύξηση στο 5% -

χωρίς να προσδιορίζει βέβαια το χρόνο που θα γίνει αυτή η αύξηση- του ποσοστού που διατίθεται από το ΑΕΠ της χώρας για την παιδεία και την εκπαίδευση και πέτυχε το ακατόρθωτο, να μειώσει δηλαδή τις δαπάνες σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο. Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα της εφαρμοζόμενης κυβερνητικής πολιτικής, όσον αφορά την ασυνέπεια των προεκλογικών διακηρύξεων και την αλήθεια της εφαρμοζόμενης πολιτικής.

Είναι γεγονός πως στους κρίσιμους τομείς τόσο των εξωτερικών και εθνικών θεμάτων όσο και των οικονομικών και κοινωνικών είχε κρυφή ατζέντα η Κυβέρνηση. Και θα έλεγα ότι με τον πιο απόλυτο και καθολικό τρόπο αποκαλύφτηκε αυτή η κρυφή ατζέντα, όχι μόνο από τη σαλαμοποίηση και την κλιμακωτή αποκάλυψη που έχουμε καθημερινά με την εφαρμοζόμενη κυβερνητική πολιτική, αλλά και με το παράδειγμα των γερμανικών εκλογών. Δύο ταυτόσημα ιδεολογικά και πολιτικά κόμματα που προσβέβουν τις ίδιες κατευθύνσεις και έχουν τις ίδιες επιδιώξεις -και αυτό είναι θεμιτό, διότι ανήκουν στο ίδιο ιδεολογικό και πολιτικό ρεύμα της Ευρώπης- ακολούθησαν δύο διαφορετικές στρατηγικές.

Η κ. Μέρκελ, πιστή στις παραδόσεις της γερμανικής πολιτικής ζωής, παρουσίασε το οικονομικό της πρόγραμμα με όλες τις λεπτομέρειες -όσες είναι δυνατόν προεκλογικά να ειπωθούν- στις γερμανικές εκλογές. Και ο γερμανικός λαός έκρινε, αξιολόγησε και αποφάσισε. Στην Ελλάδα, δυστυχώς, το αδελφό συντηρητικό κόμμα δεν τόλμησε να τις παρουσιάσει. Υποσχόταν τα πάντα στους πάντες. Άλλα εφαρμόζει, όμως, καθημερινά. Έχει μετακυλίσει και έχει ετεροχρονίσει την εκπλήρωση των προεκλογικών της υποσχέσεων στην επόμενη τετραετία. Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα και η διαφορετική κουλούρα. Η αλήθεια δηλαδή και το ψέμα ανάμεσα στο γερμανικό συντηρητικό κόμμα και στο ελληνικό.

Στην παιδεία έχουμε ακόμη ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, αντί να προχωρήσει στις γενναίες αυξήσεις των πόρων και της χρηματοδότησης τόσο για την υλικοτεχνική υποδομή όσο και για το επιστημονικό διδακτικό αλλά και λοιπό προσωπικό σε όλες τις κλίμακες της παιδείας, όπως απαιτείται. Αντί να βάλει κανόνες αξιολόγησης για να είναι παραγωγική η επένδυση και ταυτόχρονα να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για τη στενότερη διασύνδεση και συνεργασία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ιδιαίτερα των τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με την παραγωγή, με τις δυνάμεις της παραγωγής, για να μπορέσουμε να παρακολουθήσουμε την κούρσα της επιστημονικής εξέλιξης, την κούρσα της ενσωμάτωσης των επιτευγμάτων της επιστήμης και της τεχνολογίας στην παραγωγική διαδικασία, η οποία δίνει και το συγκριτικό πλεονέκτημα στις ανεπτυγμένες χώρες, κάνει ακριβώς το αντίθετο.

Εγώ θα αναφέρω μόνο ένα παράδειγμα από την εμπειρία της Θεσσαλονίκης, που η Κυβέρνηση και προεκλογικά την ανέδειξε ως το κέντρο της έρευνας, της τεχνολογίας και των επιστημών. Διακήρυττε ότι αυτό είναι το συγκριτικό πλεονέκτημα και πως φυσικά θα επενδύσει σ' αυτούς τους τομείς.

Ας πάρουμε, λοιπόν, την τριτοβάθμια εκπαίδευση της Θεσσαλονίκης. Θα πω δύο μόνο χαρακτηριστικά παραδείγματα για τον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας.

Το πρώτο: Έχουμε το κλείσιμο δύο μεταπτυχιακών τμημάτων, στο Τμήμα Πολιτικών της Νομικής και στο Τμήμα Πολιτικών Μεταπτυχιακών Τμημάτων Παραγωγικών που είχαν ζήτηση και συμμετοχή και απόδοση και που χρηματοδοτούσε βεβαίως ο κρατικός προϋπολογισμός.

Πώς θα κτίσεις τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση και θα την κάνεις ανταγωνιστική, πώς θα παρακολουθήσεις τις εξελίξεις της επιστήμης, πώς θα προσφέρεις στελέχη στην παραγωγή, για να δημιουργούν το συγκριτικό πλεονέκτημα, δηλαδή τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της υψηλής προστιθέμενης αξίας, που έχει ανάγκη η παραγωγική διαδικασία της χώρας μας, για να μπορέσει να τρέξει πιο γρήγορα στον ευρωπαϊκό και διεθνή ανταγωνισμό, όταν δεν έχει την απαιτούμενη χρηματοδότηση; Από την άλλη, ένα αυτοχρηματοδοτούμενο μεταπτυχιακό στο Τμήμα της Αγγλικής της Φιλοσοφικής Σχολής της Θεσσαλονίκης δεν το ανανεώνει, δεν προτρέπει τη Σύγκλητο, δεν διασφα-

λίζει τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες να ανανεωθεί η πεντάχρονη λειτουργία αυτού του προγράμματος, απόλυτα αποδοτικού προγράμματος. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές έχουν δώσει εξετάσεις, έχουν πετύχει, έχουν αναρτηθεί οι λίστες, έχουν καταθέσει και τις προκαταβολές των διδάκτρων τους και το τμήμα δεν ξεκινά. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το άλλο παράδειγμα είναι η περιφέρεια ζώνη καινοτομίας και ο πόλος καινοτομίας της Θεσσαλονίκης. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε διασφαλίσει 35.000.000 ευρώ για τη ζώνη καινοτομίας στην ανατολική πλευρά της Θεσσαλονίκης. Δηλαδή η δημιουργία υποδομών, για να υποδεχθεί επιχειρήσεις και ινστιτούτα που θα ασχολούνται με την έρευνα, την καινοτομία και τις νέες τεχνολογίες, σε μια περιοχή όπου ήδη έχουν δημιουργηθεί κρατικά όπως και μικτά, με τη συνεργασία του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα ιδρύματα και ινστιτούτα, που ασχολούνται με την καινοτομία και την έρευνα. Εκεί όπου έχει δημιουργηθεί μια κρίσιμη μάζα, για να αναπτυχθεί αυτός ο τομέας. Να προσφέρει στις επιστήμες και στην παραγωγική διαδικασία, στον πρωτογενή και δευτερογενή και τριτογενή τομέα.

Το πρόγραμμα, λοιπόν, ήταν 2004-2005-2006. Η Κυβέρνηση και πέρσι και φέτος στην Έκθεση διά στόματος του Πρωθυπουργού εξαγγέλλει την έναρξη του προγράμματος. Είμαστε στα τέλη του Σεπτεμβρίου στα τέλη του δεύτερου έτους αυτού του προγράμματος και ακόμη ούτε επιχειρησιακό σχέδιο δεν έχει γίνει, ούτε η εταιρεία που θα διαχειριστεί αυτό το σχέδιο δεν έχει γίνει. Φυσικά δεν έχει εκταμειωθεί ούτε ένα ευρώ, που σημαίνει ότι μέχρι το τέλος του 2006, που είναι ο συμβατικός χρόνος συμβασιοποίησης του Γ' Κοινοτικού Προγράμματος Στήριξης, αν προλάβουν να συμβασιοποιήσουν έστω και ένα ευρώ, θα είναι άθλος για την Κυβέρνηση.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα της εφαρμοζόμενης πολιτικής σας, αυτή είναι η αλήθεια απέναντι στις μεγαλόσχημες προεκλογικές και μετεκλογικές σας εξαγγελίες. Πώς, λοιπόν, να στηρίξει αυτές τις μεγάλες πολιτικές που θα κερδίσουν τη νέα γενιά, θα της δώσουν κίνητρα, θα καταστήσουν ανταγωνιστική δημόσια και ιδιωτική εκπαίδευση και φυσικά θα βοηθήσουν την παραγωγική διαδικασία δημιουργώντας νέες θέσεις απασχόλησης για το νέο επιστημονικό δυναμικό; Αντ' αυτού, λοιπόν, έρχεται στη Βουλή και πολιτεύεται νομοθετώντας αποσπασματικές ρυθμίσεις, όπως αυτή που έχουμε μπροστά μας.

Ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ κ. Γιώργος Παπανδρέου κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στη Θεσσαλονίκη, στην ομιλία του προς τις παραγωγικές τάξεις, παρουσίασε ένα συνεκτικό και ολοκληρωμένο καινοτόμο και ριζοσπαστικό πρόγραμμα για την παιδεία και την εκπαίδευση. Ένα πρόγραμμα που μπορεί να γίνει όχημα, πιλότος, για να μας πάει στο μέλλον. Σ' αυτό το πρόγραμμα, λοιπόν, θα πρέπει να γίνει διάλογος και καλείται η Κυβέρνηση να πάρει πολύ σοβαρά υπόψη της τις προτάσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αν πιστεύει έστω και στο ελάχιστο τη διακήρυξή της, μετά και την αποτυχία του εθνικού διαλόγου για την παιδεία με δική της ευθύνη, ότι η παιδεία και η εκπαίδευση είναι εθνική υπόθεση.

Θα κλείσω μόνο μ' ένα θέμα όσον αφορά το άρθρο 13 του νομοσχεδίου. Τόσο ο εισηγητής μας κ. Μπόλαρης όσο και άλλοι αγορητές με πολλή σαφήνεια τοποθετήθηκαν στο θέμα αυτό. Εγώ μόνο τούτο θέλω να τονίσω, ότι η Κυβέρνηση ακροβατεί. Είναι δέσμια ορισμένων προεκλογικών της διακηρύξεων. Δεν μπορεί ορθολογικά και συλλογικά να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα μας και βεβαίως να δώσει ένα σύστημα ολοκληρωμένο και δημιουργικό όσον αφορά την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι ανάγκη ο διάλογος αυτός να ξεκινήσει και να ολοκληρωθεί, γιατί είναι συστατικό στοιχείο για την αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και το μέλλον των νέων παιδιών, της χώρας, αν θέλετε.

Η Κυβέρνηση παίρνοντας υπόψη τα ποσοστά στις πανελλήνιες εξετάσεις και τις τελευταίες αποδόσεις, όπου τα νούμερα είναι αποκαλυπτικά –τρείς χιλιάδες μονάδες ήταν το 2000 κάτω από τη βάση, τριάντα εννέα χιλιάδες μονάδες είναι και το 2005–ακολουθεί την τακτική «πονάει κεφάλι, κόψει κεφάλι». Τι κάνουμε, λοιπόν; Βάζουμε το όριο του δέκα (10) και μ' αυτόν τον

τρόπο κλείνουμε όλα τα περιφερειακά Τ.Ε.Ι., κλείνουμε την πόρτα στους νέους, για να αποκτήσουν έστω και ελάχιστες δεξιότητες και γνώσεις, χτυπούμε τις τοπικές κοινωνίες, τη στιγμή που αλλάζοντας και το αμυντικό δόγμα και τη διάταξη μεταφέρετε στρατόπεδα, για να ενισχύσετε τις τοπικές κοινωνίες και τις τοπικές οικονομίες, δημιουργώντας άλλα προβλήματα σε άλλους κρίσιμους τομείς. Αφαιρείτε τη δυνατότητα στη νέα γενιά να έχει δωρεάν και δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αφαιρείτε τη δυνατότητα της ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών με την παρουσία των νέων ανθρώπων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ, λοιπόν, πρέπει να επιλέξετε, γιατί ξέρετε ότι είναι πάρα πολύ απλά τα πράγματα. Του χρόνου, λοιπόν, με την εφαρμογή αυτού του νόμου μπορεί τα μισά πανεπιστήμια, τα Α.Ε.Ι. να μην έχουν πρωτοετείς φοιτητές. Αν φοβηθείτε αυτήν την εκδοχή, είναι πάρα πολύ απλό. Θα βάλετε πάρα πολύ εύκολα θέματα για να μην είναι κανένας κάτω από τη βάση και θα πείτε ότι βάζοντας τον πήχη ψηλά διάβασαν όλοι περισσότερο και πέτυχαν. Βελτιώθηκε η δευτεροβάθμια εκπαίδευση και έχουμε καλύτερα αποτελέσματα.

«Του Καραγκιόζη ο γάμος» δηλαδή. Συνολικά, θα υποβαθμίσετε την παιδεία και την εκπαίδευση και θα μετακινείτε τον πήχη κατά το δοκούν, για να αποδεικνύετε ότι η πολιτική που εφαρμόζετε, έχει αποτελέσματα. Πάμε σε συνολικές ριζοσπαστικές τομές και αλλαγές και όχι σε τέτοια ημίμετρα που κάνουν κακό στην παιδεία και που, στην καλύτερη περίπτωση, ενισχύουν την παραπαιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Σπηλιόπουλος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά με εξέπληξαν η φαντασία του άρτι κατελθόντος από το Βήμα, του φίλου μου Γιάννη Μαγκριώτη και οι καινοφανείς θεωρίες που ανέπτυξε. Θέλω να του πω ότι η μισή αλήθεια, πολλές φορές ή σχεδόν πάντα είναι χειρότερη και από το ψέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Έγινε κάτι διαφορετικό;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Σε ό,τι αφορά τα προγράμματα των μεταπτυχιακών σπουδών στα οποία αναφέρθηκε, θέλω να του θυμίσω ότι στη Θεσσαλονίκη, πλέον των υπάρχοντων, εγκρίθηκαν δεκαπέντε καινούργια προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών και αυτά τα δύο που δεν εγκρίθηκαν, δεν εγκρίθηκαν γιατί δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Σπηλιόπουλε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Μαγκριώτη, μετά από τόσα χειροκροτήματα...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: ...εκτός αν νομίζει ο κ. Μαγκριώτης ότι θα μπορούσε να συνεχιστεί η κατάσταση που προϋπήρχε, να εγκρίνονται αυτά τα προγράμματα σπουδών με κομματικές παρεμβάσεις, όπως γινόταν τα προηγούμενα χρόνια.

Βεβαίως, τη μισή αλήθεια είπε και σε ό,τι αφορά το Τεχνολογικό Πάρκο. Τα πράγματα δεν είναι έτσι. Μην ανησυχείτε, διότι το ενδιαφέρον του Πρωθυπουργού γι' αυτό το κέντρο, όπως εκφράστηκε και με την τελευταία επίσκεψή του, είναι αμέριστο και θα εκπλαγείτε. Γι' αυτό μην εκτίεστε, όπως κάνετε πάρα πολύ συχνά τον τελευταίο καιρό.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω κάτι, στο οποίο αναφέρθηκε η κ. Βούλτεψη. Θέλω να της πω ότι συνάδελφος καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης ήταν υποψήφιος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις τελευταίες εκλογές, αλλά δεν τόλμησε να υπογράψει μ' αυτήν την ιδιότητα, επικαλέστηκε εκείνη του ακαδημαϊκού δασκάλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ο υποψήφιος δεν είναι ιδιώτης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι γνωστός, όμως, στη Θεσσαλονίκη, κύριε Πάγκαλε. Δεν τόλμησε να το πει όμως και κρύφτηκε πίσω από μία άλλη ιδιότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αντιμετωπίζονται ορισμένα μόνο από τα προβλήματα των

Τ.Ε.Ι., προβλήματα που θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν με το ν. 2916/2001, αν οι εμπνευστές αυτού του νόμου ήταν σοβαροί και γνώριζαν τι ήθελαν και τι έκαναν.

Εμείς από την πρώτη στιγμή υποστηρίξαμε ότι η «ανωτατοποίηση» των Τ.Ε.Ι., όπως επιχειρήθηκε με το νόμο αυτό, ήταν διαπιστωτική και ψευδεπίγραφη, δεν ήταν ουσιαστική. Από την πρώτη στιγμή υποστηρίξαμε ότι με το νομοσχέδιο αυτό δεν αντιμετωπίζονται συγκεκριμένα, υπαρκτά και χρόνια προβλήματα των Τ.Ε.Ι., προβλήματα που τα ταλάνιζαν και που συνεχίζουν να τα ταλάνιζουν, δυστυχώς, μέχρι και σήμερα. Αναφέρομαι στην αδυναμία της κατοχύρωσης του δικαιώματός τους για αυτοδύναμη οργάνωση μεταπτυχιακών, στην αδυναμία αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων στους αποφοίτους για σπράντα δύο συγκεκριμένες ειδικότητες, στην ύπαρξη περισσότερων των είκοσι επικαλυπτόμενων γνωστικών αντικειμένων μεταξύ πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι., στο άγος της δυσαναλογίας μεταξύ έκτακτου ωρομίσθιου και μόνιμου από την άλλη μεριά εκπαιδευτικού προσωπικού, στις απίστευτα μεγάλες ανισότητες που υπήρχαν μεταξύ των διαφόρων Τ.Ε.Ι. σ' ό,τι αφορά τις υποδομές, τη σχέση διδασκόντων-διδασκομένων, τα ακαδημαϊκά προσόντα του εκπαιδευτικού προσωπικού και συνακόλουθα το επίπεδο σπουδών που υπήρχε. Αυτά τα προβλήματα δεν αντιμετωπίστηκαν εν ονόματι αυτής της ψευδεπίγραφης, όπως τη χαρακτήρισα, «ανωτατοποίησης».

Επίσης, υποστηρίξαμε τότε την ανάγκη, αυτή η «ανωτατοποίηση» να γίνει ύστερα από αξιολόγηση των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, γιατί γνωρίζαμε ότι πάρα πολλά εξ' αυτών βρίσκονταν σε ζηλευτό επίπεδο. Είχαν ήδη αξιολογηθεί ακόμη και από διεθνείς κύκλους με επιτυχία και συνεργάζονταν με πανεπιστήμια και με ανάλογα ιδρύματα του εξωτερικού για την εκπόνηση προγραμμάτων, κυρίως μεταπτυχιακών. Επίσης, πτυχιούχοι τους εκπονούσαν μεταπτυχιακά σε συνεργασία με ιδρύματα του εξωτερικού, σε αντίθεση με κάποια άλλα ιδρύματα τα οποία υπολείπονταν.

Και πιέζαμε τότε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να δεσμευθεί ώστε η ανωτατοποίηση να γίνει ύστερα από αυτήν την αξιολόγηση, με την ανάληψη παράλληλα της ευθύνης από την πολιτεία για ενίσχυση ειδικά αυτών των Τ.Ε.Ι., τα οποία αποδεδειγμένα υπολείπονται.

Δυστυχώς από τότε μέχρι τώρα, μέχρι τις τελευταίες εκλογές, δεν έγινε απολύτως τίποτα. Απίστευτη αδιαφορία, απίστευτος εμπαιγμός. Όλα αυτά μπορεί να τα ξέχασαν οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν κατηγορώ τους καινούργιους εξ αυτών. Όμως δεν τα ξέχασαν τα Τ.Ε.Ι. και όσοι εργάζονται σ' αυτά.

Αποδείχθηκε ότι το μόνο που ενδιέφερε την τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και την τότε κυβέρνηση, ήταν η προσθήκη στον τίτλο αυτών των ιδρυμάτων του γνωστού κεφαλαίου «άλλα». Γιατί μόνο αυτό έγινε. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι η αλήθεια. Και βεβαίως κάτι άλλο που τους ενδιέφερε την περίοδο εκείνη, ήταν το βόλεμα κάποιων «ημετέρων».

Και θα ήθελα να θυμίσω στους συναδέλφους τι έγινε στις διαδικασίες εξέλιξης κάποιων καθηγητών των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι είχαν διδακτορικό δίπλωμα. Σημμένα εκλεκτορικά σώματα, ανύπαρκτες εισηγητικές εκθέσεις, αποτροπή των αδικούμενων να προσφύγουν και, βεβαίως, ένα σύστημα καλά οργανωμένο με επικεφαλής αυτού του συστήματος τον τότε Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας, ο οποίος όντας καθηγητής του Τ.Ε.Ι., έκρινε πρώτο και καλύτερο τον εαυτό του και τους φίλους του. Αυτή ήταν η αλήθεια, αυτή ήταν η αντίληψή σας για τα, κατά τα άλλα, ανώτατα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Για όλα αυτά πρέπει να ντρέπεστε, αγαπητοί μου συνάδελφοι και να ζητήσετε συγγνώμη από τα Τ.Ε.Ι. και τους εργαζόμενους σ' αυτά.

Και σας ρωτώ, ποιος σας εμπόδισε όλα αυτά τα χρόνια να βοηθήσετε τα Τ.Ε.Ι. να ξεπεράσουν τα προβλήματά τους και να βρουν το δρόμο τους; Υπό την έννοια αυτή, ειλικρινά δεν αντιλαμβάνομαι πώς και γιατί χωρίς κανένα σοβαρό και πειστικό επιχείρημα αντιπαράθεστέ και δεν ψηφίζετε το συζητούμενο σχέδιο νόμου, το οποίο ρυθμίζει –γιατί αυτό κάνει και δεν το

απέκρυψε ο Υπουργός- κενά, λάθη, παραλείψεις και αδικίες του ν. 2916/2001, του δικού σας νόμου. Αν αυτό είναι εκείνο που σας ενοχλεί, πείτε το. Να βρείτε το θάρρος να το πείτε. Όμως με τέτοιες ανεύθυνες συμπεριφορές δεν βοηθάτε την παιδεία, δεν βοηθάτε την εκπαίδευση. Επιπλέον θα έλεγα ότι αδικείτε και τον εαυτό σας.

Είναι ανήκουστο, κύριοι συνάδελφοι, να γνωρίζετε την αλήθεια, αλλά να την αρνείστε για λόγους μικροκομματικούς. Όπως φυσικά είναι ανήκουστο να καταψηφίζετε ένα νομοσχέδιο στο σύνολό του, επειδή διαφωνείτε –και αυτό είναι δικαίωμά σας και κανένας δεν σας το αμφισβητεί – μ' ένα άρθρο και, πιο συγκεκριμένα, με το άρθρο εκείνο που θέτει βαθμολογικό όριο για την εισαγωγή αποφοίτων του λυκείου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Εγώ σέβομαι το δικαίωμα της διαφωνίας, όμως δεν σέβομαι το δικαίωμα της διαφωνίας για τη διαφωνία. Περίμενα ν' ακούσω κάποια πειστικά επιχειρήματα για το θέμα αυτό, για το οποίο τόσα είπατε σήμερα. Δυστυχώς, όμως, δεν άκουσα απολύτως τίποτα και αυτό με θλίβει ιδιαίτερα.

Εμείς πιστεύουμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι η αποτροπή της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση υποψηφίων που υπολείπονται, αποδεδειγμένα θα είναι πολλαπλά χρήσιμη κατ' αρχήν για τα ίδια τα εκπαιδευτικά ιδρύματα –τους λόγους τους ανέφερε ο Υπουργός- αλλά και για τα ίδια τα παιδιά, τα οποία θα μπορούσαν να βρουν με τη συνδρομή, θέλω να πιστεύω, του ίδιου του εκπαιδευτικού μας συστήματος άλλες διεξόδους. Και εδώ είναι η ευθύνη μας, η ευθύνη μας να τα βοηθήσουμε μέσα και από ένα εθνικό σύστημα επαγγελματικού προσανατολισμού, που δυστυχώς είναι ανύπαρκτο στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Γι' αυτό και σας είπα ότι εκπλήσσομαι.

Αποδεικνύεται ότι τώρα που βρίσκεστε στην Αντιπολίτευση, εξακολουθείτε να βλέπετε τα πράγματα με μια αντίληψη διαχειριστική. Όμως η αντίληψη αυτή έκανε τεράστια ζημιά στα εκπαιδευτικά μας πράγματα. Ήταν αυτή που μας έκανε ουραγούς, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία όλων των έγκυρων διεθνών οργανισμών για όλους τους δείκτες που προσδιορίζουν την ποιότητα ενός εκπαιδευτικού συστήματος.

Και δεν είναι μόνο οι συνολικές δαπάνες για την παιδεία που είναι ένα ζήτημα το οποίο όλους μας προβληματίζει, είναι οι δαπάνες για κάθε μαθητή στο χρόνο της εννιάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Είναι οι δαπάνες ανά φοιτητή και σπουδαστή για τους οποίους διαθέτουμε υποτριπλάσια του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Είναι το γεγονός ότι είμαστε πρωταθλητές στη σχολική διαρροή. Είναι το ότι είμαστε πρωταθλητές στον οργανικό και λειτουργικό αναλφαριθμητισμό.

Είναι το ότι είμαστε πρωταθλητές –και αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη κακό- σε πτυχιούχους, ως ποσοστό, σε ηλικίες μεγαλύτερες των είκοσι τεσσάρων ετών.

Αυτό που είναι ανησυχητικό, όμως, είναι ότι είμαστε πρωταθλητές στην ανεργία των πτυχιούχων πανευρωπαϊκά, για να μην αναφερθώ στους δείκτες της Πίζα, που περιγράφουν μία κατάσταση, η οποία δεν περιποιεί τιμή στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Οι Έλληνες μαθητές, για τους οποίους όλοι πιστεύαμε ότι βρίσκονταν σε πλεονεκτική θέση, αποδεικνύεται δυστυχώς από τις έρευνες αυτές ότι υπολείπονται στα μαθηματικά και στην κατανόηση του γνωστικού κειμένου. Αυτά είναι πράγματα που δεν μπορούσαμε πριν από κάποια χρόνια να τα φανταστούμε. Για τα προβλήματα αυτά υπάρχουν τεράστιες ευθύνες. Και οι ευθύνες είναι δικές σας. Εμείς ανησυχούμε για τα προβλήματα αυτά.

Αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- προσπαθεί να δώσει λύση σε μια σειρά από προβλήματα, λάθη και παραλείψεις του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου.

Και επειδή σας έπιασε όψιμο ο πόνος για τους ωρομίσθιους, τους έκτακτους καθηγητές των Τ.Ε.Ι., σας ρωτώ: Τι κάνατε όλα αυτά τα χρόνια; Οι δύο ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου, αυτή που τους δίνει τη δυνατότητα της συμμετοχής σε μεταπτυχιακά προγράμματα στα συμβατικά πανεπιστήμια και στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο, πρώτον και δεύτερον, η παροχή χιλίων τριάντα θέσεων, για τις οποίες προσωπικά πιστεύω ότι σε σημαντικότερο βαθμό θα καταληφθούν από εκπαιδευτικούς αυτής της κατη-

γορίας, διότι έχουν αυξημένα ακαδημαϊκά προσόντα, είναι παρεμβάσεις, οι οποίες θα δώσουν λύση στο τεράστιο αυτό πρόβλημα.

Επίσης, δεν μπορεί κανείς να παραγνωρίσει εκείνες τις ρυθμίσεις, με τις οποίες λειτουργικά τα Τ.Ε.Ι., σε ό,τι αφορά και τον οικονομικό έλεγχο, αλλά και μία σειρά άλλων διαδικασιών - όπως η κρίση του εκπαιδευτικού τους προσωπικού- εξομοιώνονται με τα συμβατικά πανεπιστήμια.

Είναι πολύ σημαντικές παρεμβάσεις, οι οποίες μπορεί βεβαίως να ρυθμίζουν λάθη και παραλείψεις του πρόσφατου παρελθόντος, δίνουν όμως και απαντήσεις σε υπαρκτά προβλήματα της εκπαιδευτικής κοινότητας των Τ.Ε.Ι.. Και σας πληροφορώ -γιατί προφανώς δεν επικοινωνείτε με τα ΤΕΙ- ότι η κοινότητα των Τ.Ε.Ι. αυτές τις ρυθμίσεις τις δέχτηκε πάρα πολύ εύχρηστα.

Για οικονομία χρόνου, δεν θα αναφερθώ στα υπόλοιπα.

Με τις σκέψεις αυτές, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, υπερψηφίζω το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Σπηλιόπουλο.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα πολύ σύντομα να τοποθετηθώ σε ορισμένα θέματα που αναφέρθηκαν από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης και που με έκπληξη τα άκουσα.

Πρώτον, ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν εξυπηρετεί το θεσμό της ανωτατοποίησης και δεν κινείται προς την κατεύθυνση της στήριξης των ακαδημαϊκών χαρακτηριστικών των ιδρυμάτων.

Αντί άλλων, θα σας διαβάσω τις τοποθετήσεις του εκπροσώπου της Συνόδου των Προέδρων των Τ.Ε.Ι., του κ. Κικιλία, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Λέει ο κ. Κικιλίας -και διαβάζω από τα Πρακτικά- τα εξής: «Μπορώ να δηλώσω εξ αρχής ότι η Σύνοδος των Προέδρων στην πρώτη εξέταση του σχεδίου νόμου στις 4 και 8 Οκτωβρίου του 2004 στη Σύνοδο στα Χανιά και εν συνεχεία στην επόμενη Σύνοδο στο Καρπενήσι, είχε τοποθετηθεί αναλυτικά και θα έλεγα θετικά. Θεωρεί ότι με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου εξυπηρετούνται οι τελικοί σκοποί της Ανώτατης Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, ενισχύονται τα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά των ιδρυμάτων, που ήταν πάγιο αίτημα της Συνόδου».

Ομοίως ο τέως Πρόεδρος της Ο.Σ.Ε.Π.-Τ.Ε.Ι., ο κ. Τσάκνης, στην ίδια συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων λέει επί λέξει: «Βρίσκομαι εδώ γιατί μαζί με το Υπουργείο ήμασταν αυτοί οι οποίοι βάλαμε τα θέματα που εκκρεμούσαν στα Τ.Ε.Ι. και ήμασταν σε συνεργασία, ούτως ώστε να πετύχουμε ένα θεσμικό πλαίσιο που θα βοηθούσε στη μετεξέλιξη των ιδρυμάτων σε ανώτατα ιδρύματα».

Ακριβώς αυτό κάνουμε με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου. Ενισχύουμε τα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά.

Ελέγχω ότι το νομοσχέδιο είναι άτολμο, γιατί δεν ρυθμίζει το θέμα των αυτόνομων μεταπτυχιακών. Ξεχνούν, όμως, ότι εμείς στους δεκαοκτώ μήνες εγκρίναμε τετρακόσια ερευνητικά προγράμματα στο πλαίσιο του προγράμματος «ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ» και τριάντα δύο συμπράξεις για κοινά μεταπτυχιακά των Τ.Ε.Ι. με αλλοδαπά πανεπιστήμια. Άλλωστε, ο ίδιος ο ν. 2916 δεν προβλέπει κάτι για τα αυτόνομα μεταπτυχιακά.

Πρόθεσή μας είναι μετά την αξιολόγηση, που θεσπίσαμε με νόμο πριν από λίγους μήνες, εκείνων των τμημάτων που θα πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις και πέρα από τη συνεργασία με τα πανεπιστήμια, να δοθούν και τα αυτόνομα μεταπτυχιακά.

Ελέγχω επίσης ότι δίνουμε μικρό αριθμό θέσεων στα ΤΕΙ. Οκτακόσιες θέσεις εγκρίθηκαν τον Ιανουάριο και άλλες χίλιες τριάντα σήμερα. Αυτές είναι λίγες, όταν μόνο για εκπαιδευτικό προσωπικό την προηγούμενη τετραετία είχαν εγκριθεί τετρακόσιες μόλις θέσεις και είχαν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες για τριακόσιες! Εμείς σ' ένα χρόνο ολοκληρώσαμε τη διαδικασία για τριακόσιες και εγκρίναμε χίλιες τετρακόσιες θέσεις μονίμου

προσωπικού για τα επόμενα τρία χρόνια. Και αυτό λέγεται μικρός αριθμός!

Αναφέρθηκαν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης στο πρόσθετο διδακτικό έργο, ότι δήθεν υποβαθμίζει τα ιδρύματα. Ξεχνούν ότι περιφερειακά ιδρύματα που ιδρύθηκαν, όπως ιδρύθηκαν -να μην αναφερθούμε σήμερα- στερούνται προσωπικού και εμείς από αυτές τις θέσεις, την πλειοψηφία τη στέλνουμε προς τα εκεί. Στο Τ.Ε.Ι. Ιονίων Νήσων, για παράδειγμα, έχουμε εγκρίνει είκοσι θέσεις μονίμου προσωπικού αλλά, μέχρις ότου ολοκληρωθούν οι διαδικασίες, δεν είναι σκόπιμο για μια μεταβατική περίοδο να γίνονται τα μαθήματα από τους καθηγητές που ήδη υπηρετούν; Το ίδιο άλλωστε γίνεται και στα πανεπιστήμια. Για ποια υποβάθμιση, λοιπόν, μιλάμε; Είναι και προαιρετική η ρύθμιση. Δεν υποχρεώνει κανένα. Όσοι εκ των καθηγητών επιθυμούν, μπορούν να έχουν αυτήν την πρόσθετη διδακτική υπηρεσία.

Περιεχόμενο σπουδών. Είναι αδιανόητο να μην έχουν κάποια τμήματα των Τ.Ε.Ι. περιεχόμενο σπουδών. Ούτε αλλάζουμε ούτε τροποποιούμε. Ερχόμαστε σε ογδόντα δύο τμήματα, τα οποία δεν έχουν και δίδουμε περιεχόμενο σπουδών. Πώς θα κάνουν σπουδές και πώς θα έχουν αύριο επαγγελματικά δικαιώματα;

Ειδικό τεχνικό προσωπικό. Εκείνο το οποίο κάνουμε, είναι να ξεκαθαρίσουμε το τοπίο, τι έργο επιτελούν. Και λέμε με σαφήνεια ότι είναι μέσα στα εργαστήρια και βοηθούν τους καθηγητές, διότι τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα έχουν τεχνολογικό χαρακτήρα.

Εργαστηριακοί συνεργάτες. Λέμε ότι εάν δεν υπάρχουν -και σε πολλά περιφερειακά δεν υπάρχουν- επιστημονικοί συνεργάτες, δηλαδή έκτακτο προσωπικό με διδακτορικό και προσόντα, τότε να παρέχεται η δυνατότητα -κάτι το οποίο κάνουν σήμερα, χωρίς όμως κάλυψη από το νόμο- να προσλαμβάνουν και άλλο προσωπικό με μειωμένα προσόντα. Τι θέλετε να κάνουμε; Να τα κλείσουμε αυτά τα ιδρύματα, όταν δεν υπάρχει προσωπικό να πάει να διδάξει και μέχρις ότου, με την αύξηση των θέσεων που κάνουμε, αποκτήσουν τα ιδρύματα επιτέλους προσωπικό με αυξημένα προσόντα;

Σε ό,τι αφορά το εξηκοστό πέμπτο έτος, δεν κάνουμε αυτόματη προαγωγή. Αποκαθιστούμε μία αδικία, διότι με νόμο δύο ετών, μετά το ν. 2916, είχε δοθεί ο τίτλος του καθηγητού σε προσωποπαγή θέση ένα μήνα πριν την αποχώρηση. Εμείς το επεκτείνουμε για λόγους ηθικής τάξεως παρακάτω. Άρα, λοιπόν, ούτε αυτόματη προαγωγή κάνουμε ούτε τίποτα τέτοιο και είμαστε απολύτως μέσα στα όρια της νομιμότητας.

Επαγγελματικά δικαιώματα. Τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν θα ρυθμιστούν με νόμο. Τα επαγγελματικά δικαιώματα ρυθμίζονται με προεδρικά διατάγματα ύστερα από επεξεργασία από επιτροπές, τις οποίες έχουμε ήδη συστήσει. Ήδη, εργάζονται στο πλαίσιο του Ε.Σ.Υ.Π. και πάρα πολύ γρήγορα θα έχουμε τα αποτελέσματα και θα πάμε στο Συμβούλιο της Επικρατείας, για να αποκτήσουν επαγγελματικά δικαιώματα.

Κλείνω με το θέμα της χρηματοδότησης. Ακούστηκαν κραυγές, ότι δεν υπάρχει η χρηματοδότηση η οποία θα έπρεπε. Είπα και το πρωί ότι το 2004 ο προϋπολογισμός των ιδρυμάτων ήταν 90.000.000 ευρώ. Το Σεπτέμβριο του 2005 οι προϋπολογισμοί είναι 125.000.000 ευρώ. Δηλαδή μέσα σ' ένα χρόνο είχαμε αύξηση 39%. Και αυτό το προσπερνάμε.

Σε ό,τι αφορά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, η αύξηση για κτήρια και ανάλογη υποδομή είναι 40% από πέρυσι μέχρι φέτος μόνο στα Τ.Ε.Ι.. Δεν είναι αυτό ένα δείγμα ότι η Κυβέρνηση μέσα σε δυσμενείς δημοσιονομικές συνθήκες στηρίζει την παιδεία, στηρίζει τα ιδρύματα εκείνα που κατ' εξοχήν έχουν πρόβλημα;

Αυτά, λοιπόν, είναι τα μέτρα τα οποία εμείς λαμβάνουμε και οι κατευθύνσεις τις οποίες έχει αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Παπαδόπουλος.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η εθνική υπόθεση της παιδείας δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αποτελεί

πεδίο αντιπαραθέσεων ή κομματικών διαξιφισμών. Αυτό αποτελεί μια πάγια θέση μας, είναι μια άποψη που την εκφράζαμε και την εκφράζουμε όλα τα χρόνια.

Δυστυχώς, ακόμη και σήμερα για άλλη μια φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπόρεσαν να το καταλάβουν και να τηρήσουν αυτό το τόσο σημαντικό, όταν αναφερόμαστε στην παιδεία. Δυστυχώς, με υποχρεώνουν να κάνω μια μικρή αναφορά διαχρονικά στο τι έχει συμβεί με τα Τ.Ε.Ι. μέχρι σήμερα.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι είναι ηθική υποχρέωση οι πολιτικοί να αντιμετωπίζουν τους νέους ανθρώπους με σεβασμό και να τηρούν τις όποιες δεσμεύσεις έχουν αναλάβει απέναντί τους. Η Νέα Δημοκρατία αποδεικνύει για άλλη μια φορά σήμερα ότι παραμένει πιστή στις υποχρεώσεις της και υλοποιεί τις προεκλογικές της δεσμεύσεις.

Άκουσα τοποθετήσεις συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που εντυπωσιάζουν τους ακροατές και το ακροατήριο. Πραγματικά είναι απορίας άξιο. Ήθελα να τους πω ότι εάν δώσουν τα Πρακτικά της σημερινής συζήτησης στη Βουλή είτε στους αποφοίτους και τους σπουδαστές των Τ.Ε.Ι. είτε ακόμη στις προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας, άλλοι θα κλαίνε και άλλοι θα γελάνε.

Πραγματικά μου δίνεται η ευκαιρία να πω ότι μου κάνει εντύπωση το εξής: Σε όλα τα νομοσχέδια του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων που έχουμε κουβεντιάσει μέχρι σήμερα, ποτέ δεν άκουσα να ομιλεί και σε καμία επιτροπή δεν παρευρέθη συνάδελφος που ήταν πριν στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Ο κ. Ευθυμίου εσκεμμένα διαφεύγει και, δυστυχώς, κάποιιοι άλλοι συνάδελφοι δεν κατάφεραν καν να εκλεγούν στις τελευταίες εθνικές εκλογές.

Φίλες και φίλοι, επί είκοσι ολόκληρα χρόνια η μόνη σοβαρή πολιτική πρόδη που είχε κάνει η πολιτεία για τα Τ.Ε.Ι., ήταν η δήλωση των Τ.Ε.Ι. στη Σύνοδο της Λισαβόνας ως ιδρύματα ισότιμα με τα πανεπιστήμια. Αυτό έγινε το 1992 πάλι με κυβέρνηση τη Νέα Δημοκρατία.

Οι κυβερνήσεις και τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί είκοσι συνεχόμενα χρόνια κράτησαν ολόκληρο τον κόσμο της τεχνολογικής εκπαίδευσης σε μια ιδιότυπη ομηρία. Κράτησαν δεκάδες χιλιάδες αποφοίτων χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα και αντιμετώπισαν τα Τ.Ε.Ι. ως ιδρύματα δεύτερης κατηγορίας. Και είναι πραγματικά απορίας άξιο σήμερα να ακούμε συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μιλάνε για επαγγελματικά δικαιώματα. Ή δεν γνωρίζουν τι είναι τα επαγγελματικά δικαιώματα ή δεν γνωρίζουν τι είναι τα Τ.Ε.Ι., ή πραγματικά είναι απορίας άξιο, διότι ή δουλεύαμε μεταξύ μας ή δουλεύουν τον κόσμο ακόμη και σήμερα ως Αντιπολίτευση.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό το κάνατε όσο ήσασταν κυβέρνηση. Πρέπει να σταματήσετε πλέον τώρα που είστε Αντιπολίτευση.

Το 1983 πανηγυρίζατε εμπαίζοντας την ελληνική κοινωνία με την ψήφισή του ν. 1404. Ο ίδιος ο ιδρυτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην πρώτη πανηγυρική συνεδρίαση του Συμβουλίου Τεχνολογικής Εκπαίδευσης δήλωνε ότι πλέον τα Τ.Ε.Ι. του ν. 1404 και τα Α.Ε.Ι. του ν. 1268 ανήκουν στην ίδια βαθμίδα. Καταθέτω για τα Πρακτικά την ομιλία του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Παπαδόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ομιλία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Τι νομοθέτησε άραγε η Βουλή πριν μερικά χρόνια, όταν το 1983 είχε ειπωθεί από τον τότε Πρωθυπουργό ότι τα Τ.Ε.Ι. είναι στην ίδια βαθμίδα με τα Α.Ε.Ι.; Για ποια κωλοσιεργία στην ανωτατοποίηση των Τ.Ε.Ι. μας μίλησαν προηγουμένως οι συνάδελφοι, όταν αυτά ήταν ανώτατα από το 1983 ή τέλος πάντως έγιναν το 2001; Το μόνο το οποίο σας ενδιέφερε, ήταν να δημιουργήσετε όσο γίνεται περισσότερα τμήματα μ' ένα φιλολαϊκό πρόσωπο, αδιαφορώντας πλήρως για το περιεχόμενο των υπηρεσιών και το μέλλον αυτών των νέων ανθρώπων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Το 1981 είχαν μπει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είκοσι επτά χιλιάδες εισακτέοι. Το 1984 είχαν εισαχθεί πενήντα χιλιάδες.

Διπλασιάζετε τον αριθμό των εισακτέων, χωρίς να βελτιώνετε καθόλου τις υποδομές, μόνο και μόνο για να πουλάτε μια κοινωνική πολιτική.

Τα ίδια κάνατε και το 1998, όταν μέσα σ' ένα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα ιδρύσατε ογδόντα δύο νέα τμήματα σε πανεπιστήμια και Τ.Ε.Ι. χωρίς κανένα σχεδιασμό και χωρίς κανένα προγραμματισμό. Σήμερα άκουσα περίεργες τοποθετήσεις, κατά τις οποίες τα τμήματα δεν πάνε καλά, θα κλείσουν. Θέλετε να κλείσουν οι σχολές και τα τμήματα των Τ.Ε.Ι.; Πείτε το. Να έχετε το θάρρος και να πείτε ότι πρέπει να κλείσουν αυτά που εσείς δημιουργήσατε, διότι τα δημιουργήσατε χωρίς προγραμματισμό και χωρίς σχεδιασμό. Όμως αυτό σήμερα δεν το λέει κανείς. Σας ρώτησε και ο Υπουργός προηγουμένως εάν πραγματικά θέλετε να κλείσουν. Εμείς δεν θέλουμε να κλείσουν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Αφού τα κλείνεται.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Με τις εκπαιδευτικές απορρυθμίσεις, τις οποίες κάνατε, αφήσατε να μπαίνουν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα εισακτέοι με μέσο όρο κάτω του πέντε, υπονομεύοντας μ' αυτόν τον τρόπο το κύρος και την ποιότητα των παρεχόμενων σπουδών. Ψηφίσατε με πομπώδη τρόπο το ν.1304. Βάλατε, όμως, άρθρο με τριετή περιορισμό στη διάρκεια φοίτησης στα τμήματα της Τ.Ε.Θ., υπονομεύοντας αυτά τα τμήματα για πάρα πολλά χρόνια. Εκστομίζατε διθυράμβους για τα Τ.Ε.Ι., αλλά ταυτόχρονα είχατε δηλώσει τα ιδρύματα στην Ε.Ο.Κ. ως κέντρα εκπαίδευσης ανέργων έως το 1988, για να εξοικονομήσετε -και εξοικονομήσατε- πακτωλό χρημάτων, υποθηκεύοντας έτσι το μέλλον χιλιάδων ανθρώπων.

Γράψατε στο νόμο ότι τα Τ.Ε.Ι. ανήκουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δίνοντας πολλές ελπίδες στους φοιτητές εκείνης της εποχής. Αυτό, όμως, δεν είχε κανένα απολύτως αντίκρουσμα, διότι το Σύνταγμα δεν προβλέπει τον όρο «τριτοβάθμια εκπαίδευση», αλλά κάνει διαχωρισμό ανωτέρας και ανωτάτης. Λέτε ότι μόνο εσείς νοιάζεστε για τα Τ.Ε.Ι. και αρνηθήκατε δύο φορές σε δύο διαφορετικές συζητήσεις στη Βουλή την Αναθεώρηση του Συντάγματος στο άρθρο 16 για την άρση του συνταγματικού διαχωρισμού μεταξύ ανωτέρας και ανωτάτης εκπαίδευσης. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα ξαναπροτείνει, όταν έρθει η ώρα, την αναθεώρηση του συγκεκριμένου άρθρου.

Κατηγορήσατε την παράταξή μας ως συντηρητική. Εσείς, όμως, αρνηθήκατε και πολεμήσατε με μανία το 1990 το σχέδιο νόμου για την μετεξέλιξη των Τ.Ε.Ι. σε πανεπιστημιακά ιδρύματα. Το ένα και μοναδικό προεδρικό διάταγμα που τοιμήσατε να φέρετε σε μία συγκεκριμένη χρονική συγκυρία, ήταν το 318/94. Όμως, είχατε φροντίσει εκ των προτέρων να το υπονομεύσετε με σειρά τεχνικών λαθών, ώστε δυστυχώς, όπως απέδειξε πρόσφατα η απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της επικρατείας, κατέπεσε. Ακόμη, τοιμάτε να μιλάτε για επαγγελματικά δικαιώματα, όταν δεν είχατε επιτρέψει την εφαρμογή του π.δ. 318 ούτε στις μισές από τις πολεοδομίες της χώρας. Η χειρότερη και πιο προκλητική ενέργεια ήταν μια φασιστική αντισυνταγματική ενέργεια του Υπουργού κ. Λαλιώτη, ο οποίος μ' ένα απλό φαξ έδινε εντολή για την εφαρμογή του προεδρικού διατάγματος που λίγες ημέρες πριν ο ίδιος είχε υπογράψει. Μετά όμως το ακύρωνε. Θα το δώσω για τα Πρακτικά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τη λέξη «φασιστική» καλύτερα να την απαλείψετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την υπόδειξη.

Τοιμάτε να μιλάτε για συνέπεια όταν ο σημερινός Αρχηγός σας ως Υπουργός Παιδείας στις 4 Νοεμβρίου 1994 δεσμευόταν εγγράφως ότι σε δύο μήνες θα προχωρήσει στην έγκριση των νέων επαγγελματικών δικαιωμάτων. Δεν πέρασαν δύο μήνες, αλλά πάρα πολλοί μήνες από τότε. Θα το καταθέσω και αυτό στα Πρακτικά.

Διά μέσου των στελεχών σας μοιράζετε τα σχέδια προεδρικών διαταγμάτων που είχε υπογράψει η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ένα μήνα πριν τις εκλογές του Μαρτίου. Ποιος περιμένετε να σας πιστέψει; Επί είκοσι χρόνια στην κυβέρνηση δεν είχατε κάνει τίποτα και τώρα μας λέτε ότι τελευταία στιγμή δεν προλάβετε.

Το 2001, ύστερα από τις αποφάσεις της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συμβουλίου και της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας που έκριναν ότι τα Τ.Ε.Ι. είναι ανώτατα αναγκαστήκατε να φέρετε το ν. 2916. Το κάνατε αυτό για να μην γκρεμιστεί ολόκληρος ο θεσμός των Τ.Ε.Ι.. Καλά κάνατε και το φέρατε, αλλά ήταν μια πλασματική ανωτατοποίηση. Και αυτό το διαπιστώνουμε σήμερα από τις δικές σας τοποθετήσεις, διότι λέτε ότι τα νομοσχέδια του Υπουργείου Παιδείας κωλυσιεργούν προς την ανωτατοποίηση των Τ.Ε.Ι.. Μα, αφού είχαν γίνει πώς κωλυσιεργούν;

Μπαίνοντας για δύο λεπτά στο νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεώρησα απαραίτητο να κάνω αυτή τη μικρή αναδρομή, γιατί νομίζω ότι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ανέλυσαν ουσιαστικά το σημερινό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που λύνει σημαντικά προβλήματα, ένα νομοσχέδιο που συμμαζεύει τα πράγματα, ένα νομοσχέδιο το οποίο πραγματικά περίμεναν για χρόνια οι σπουδαστές και οι απόφοιτοι των Τ.Ε.Ι. να φθάσει σ' αυτή τη μορφή που έφθασε.

Θεώρησα, λοιπόν, υποχρεωτικό μ' αυτά τα οποία άκουσα να κάνω αυτή τη μικρή αναδρομή. Όμως, με το σημερινό νομοσχέδιο υλοποιούμε σταδιακά όλες τις προτάσεις που είχαμε καταθέσει για τα Τ.Ε.Ι. από το 2001, όταν το φέρατε στη Βουλή.

Σαν Πρόεδρος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, όταν συζητήσαμε πριν μερικές μέρες αυτό το νομοσχέδιο, θα θυμάστε ότι υπήρχε έντονη προσπάθεια όλων των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να έλθουν όλοι οι φορείς να μιλήσουν. Η Επιτροπή αποφάσισε και ήλθαν οι φορείς και μίλησαν. Δυστυχώς όμως, όταν μιλούσαν οι φορείς, μέσα ήταν μόνο ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μπόλαρης, και κανείς άλλος και όλοι οι φορείς έλεγαν ότι συμφωνούν με το νομοσχέδιο. Ακόμα και στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και καλά κάνει ο άνθρωπος– διατύπωσε ελεύθερα την άποψή του και συμφώνησε απόλυτα με το νομοσχέδιο.

Φίλες και φίλοι, νομίζω ότι δεν έχουμε άλλα περιθώρια να παίζουμε με την εκπαίδευση και την παιδεία στη χώρα μας. Νομίζω ότι η αρχική υπόθεση, η αρχική σκέψη ότι είναι εθνική η υπόθεση της παιδείας, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αποτελέσει πεδίο αντιπαραθέσεων.

Σας παρακαλώ πολύ, στηρίξτε και ψηφίστε αυτό το νομοσχέδιο. Ελάτε όλοι μαζί να ξεκινήσουμε τον εθνικό διάλογο για την παιδεία, να αρχίσουν τα πράγματα να μπαίνουν ένα-ένα στη θέση τους. Ελάτε γιατί είναι απαραίτητο για μας. Είναι απαραίτητο για το μέλλον των παιδιών μας!

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Παπαδόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Θα προσπεράσω την τοποθέτηση του τελευταίου αγορητή της Νέας Δημοκρατίας, διότι δεν χρήζει απαντήσεως ένας άνθρωπος ο οποίος πρώτον, δεν έχει αντιληφθεί ότι η παράταξη του παρέδωσε Κ.Α.Τ.Ε.Ε. και μετά από είκοσι-είκοσι πέντε χρόνια παραλαμβάνει ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, της ανώτατης εκπαίδευσης και δεύτερον, διότι δεν έχει τη δυνατότητα διακρίσεως μεταξύ του «δημοκρατικού» -που μπορεί να κρίνεται- και του «φασιστικού». Απεκάλεσε ενέργεια του Υπουργού κ. Λαλιώτη στο παρελθόν ως «φασιστική ενέργεια».

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Προφανώς, του είναι δυσδιάκριτο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σήμερα έγινε αυτό;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μόλις πριν από λίγο, κύριε Πρόεδρε και υπολογίζω ότι δεν το ακούσατε, διότι είμαι σίγουρος ότι αν το ακούγατε, η ακραία ευαισθησία σας θα του επέβαλε τουλάχιστον παρατήρηση.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Οι εφημερίδες της εποχής το κατέγραψαν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Παπαδόπουλε, σας παρακαλώ.

Κύριε Καστανίδη, συνεχίστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Παπαδόπουλε, πρέπει να έχει κανείς την ικανότητα να διακρίνει μεταξύ πράξεως ή παραλείψεως που οδηγεί στο θάνατο του Τεμπονέρα και σε διοικητική πράξη ή παράλειψη ενός Υπουργού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Στον κ. Κοντογιαννόπουλο να τα πείτε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Υπουργός Παιδείας ο κ. Κοντογιαννόπουλος!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αυτό που σας είπα! Και αν δεν έχετε συναίσθηση των όρων, είναι καλό να μην τους χρησιμοποιείτε!

Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο κυρίως διότι ήθελα να κάνω μία πρόταση. Νομίζω ότι είναι η ώρα να άρουμε μία διάκριση στο εσωτερικό του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι..

Ορθά, κατά την άποψή μου, η εισηγητική έκθεση στο άρθρο 7 του συζητούμενου νομοσχεδίου καταγράφει ότι τα μέλη του εκπαιδευτικού προσωπικού τα οποία κατέχουν προσωποπαγείς θέσεις στερήθηκαν δικαιωμάτων που είχαν πριν, δηλαδή, όσο εφαρμόζονταν ο ν. 1404.

Νομίζω ότι ήρθε η ώρα να άρουμε αυτή τη διάκριση μεταξύ του εκπαιδευτικού προσωπικού των τακτικών θέσεων και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι. των προσωποπαγών θέσεων, διάκριση η οποία συνίσταται στο ότι το εκπαιδευτικό προσωπικό των προσωποπαγών θέσεων δεν μπορεί να συμμετέχει ούτε στα εκλεκτορικά σώματα, αλλά ούτε και να είναι υποψήφιο για θέσεις αιρετές, στη διοίκηση, δηλαδή, των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Νομίζω, λοιπόν, ότι μέχρι το τέλος της συζήτησης ο Υπουργός, μνημών, υποθέτω, και της ομιλίας του στη Λάρισα, όπου έλεγε ακριβώς το ίδιο πράγμα –έχω και το σχετικό απόσπασμα της ομιλίας του το μήνα Μάρτιο του 2003- θα συναινέσει στο να υπάρξει αυτή η άρση της διάκρισης και να δοθεί η δυνατότητα στο εκπαιδευτικό προσωπικό, που κατέχει προσωποπαγείς θέσεις, να συμμετέχει πια και στα εκλεκτορικά σώματα, όπως και στις εκλογές για αιρετές θέσεις.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας θα ήθελα να υπενθυμίσω τι ακριβώς συνέβη προηγουμένως και να παρακαλέσω για τη δική σας παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Καστανίδη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με προσοχή τη δευτερολογία του Υπουργού επάνω στα συγκεκριμένα ζητήματα και την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Εγώ θα ήθελα να στηρίξω την πρόταση αυτή του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να αρθεί η αδικία που έγινε με το ν. 2916/01, νόμο που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψήφισε, αδικία που έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση. Αναγνώρισε αυτή την αδικία η προηγούμενη Αξιωματική Αντιπολίτευση και επομένως είναι η ευκαιρία τώρα, που συζητούμε αυτή την αδικία, να αρθεί.

Και δεν είναι άρση της αδικίας, κύριε Υπουργέ, όταν προτείνεται στα εξήντα πέντε τους χρόνια να αρθεί αυτή η αδικία του εκπαιδευτικού προσωπικού. Εγώ σας ρωτώ: πότε θα πάρουν σύνταξη αυτοί οι άνθρωποι; Πότε θα συνταξιοδοτηθούν;

Νομίζω ότι μπορεί να γίνει αυτό και σήμερα. Να αρθεί αυτή η αδικία, να αρθεί αυτή η δέσμευση που υπάρχει με το ν. 2916/01 και ακόμα οι προσλήψεις που γίνονται από δω και πέρα –και είναι ο μόνος τρόπος να μπορεί να λυθεί το πρόβλημα που έχουν τα Τ.Ε.Ι. σήμερα- να είναι για εκπαιδευτικό προσωπικό πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Οι χιλιάδες έκτακτοι που παίρνετε δεν λύνουν το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ. Στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στα τμήματα πρέπει να υπάρχει συνέχεια στην επαφή που έχουν οι

δάσκαλοι με τους μαθητές. Δεν μπορεί έτσι αποσπασματικά να έρχονται άνθρωποι κατά τα άλλα αξιόλογοι και αποσπασματικά να λειτουργούν με έκτακτες απασχολήσεις. Νομίζω ότι είναι σε θέση, εάν το θελήσει, η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση.

Φυσικά, θα μου πείτε ότι έχει σχέση με τη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων. Να, λοιπόν, που η συζήτηση πάει στον πυρήνα της. Και εμείς αυτό υποστηρίζουμε, ότι η επιλογή που γίνεται, είναι επιλογή που διαιωνίζει τα προβλήματα αυτά και τα αναπαράγει, τόσο στα Τ.Ε.Ι. όσο και στα Α.Ε.Ι.. Αυτή η διαδικασία των έκτακτων, που συνέχεια διευρύνονται, που συνέχεια πολλαπλασιάζονται, δεν κάνει τίποτε άλλο από το να μην αφήνει τη δυνατότητα στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι. να ανεβάσουν το επίπεδο της γνώσης και της έρευνας.

Μπορείτε να το κάνετε. Και μη μας πείτε ότι δεν υπάρχουν χρήματα. Αποδείξατε σαν Κυβέρνηση ότι χρήματα υπάρχουν. Με μεγάλη ευκολία παραγγέλλετε τα δεκαέξι Φάντομ. Τα μισά από αυτά θα έφταναν για να λύσουν αυτό το πρόβλημα. Με μεγάλη ευκολία ξεδεύτηκαν και θα τα χρωστούν και τα εγγόνια μας τόσα χρήματα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Μένετε σταθερά στις υποδείξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Περιορισμό των κοινωνικών δαπανών. Και αυτό είναι το πρόβλημα και για την υγεία, όπως και για την παιδεία. Αποφασίστε, πάρτε μια γενναία τολμηρή απόφαση να προχωρήσετε προς αυτή την κατεύθυνση. Δώστε χρήματα στην παιδεία και προχωρήστε έτσι ώστε το εκπαιδευτικό προσωπικό να είναι τελικά πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Είναι η μοναδική λύση στα αδιέξοδα που έχετε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κολοζώφ.

Ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να μου επιτρέψετε για ένα και μόνο λεπτό, γιατί θα μιλήσω αύριο επί του νομοσχεδίου, στο θέμα που έθεσε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος -και προσέθεσε και την άποψή του και το Κομμουνιστικό Κόμμα- να υπενθυμίσω στον κύριο Υπουργό -ο οποίος υποθέτω πως γνωρίζει ότι είμαι ο εισηγητής του ν. 1404- ότι μιλάμε για προσωπικό το οποίο απετέλεσε ουσιαστικά τους σκαπανείς του νέου θεσμού.

Ο ακαδημαϊσμός ήταν μια από τις αδυναμίες των Τ.Ε.Ι., δηλαδή το λοξοκόιταγμα προς τα πανεπιστήμια, ενώ οι προϋποθέσεις και του νόμου και η θέληση της πολιτείας ήταν να λειτουργήσουν ως τριτοβάθμια ιδρύματα σε άλλη κατεύθυνση από τα πανεπιστήμια.

Είμαστε από τις ελάχιστες χώρες που μιλάμε για ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση, για τρίτη και τέταρτη, δηλαδή, βαθμίδα. Οι περισσότεροι εξ αυτών προέρχονται και από τα παλαιά Κ.Α.Τ.Ε.Ε.. Παρά τις διατάξεις του ν. 1404 και τις εν συνεχεία παρατάξεις που δόθηκαν, δεν πήραν αυτόν τον τίτλο που θα μπορούσαν να πάρουν, ίσως και πολύ ευκολότερα.

Σήμερα μάλιστα στη χώρα μας -και είναι ένα πρόβλημα που πρέπει να σας απασχολήσει ως υπεύθυνους της τριτοβάθμιας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης- τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά φοβόμυαι ότι παράγονται πια με το «τσουβάλι».

Πιστεύω ότι οι καθηγητές των προσωπωπαγών θέσεων στα Τ.Ε.Ι. τα πονούν, περισσότερο ίσως από κάποιους που, επειδή δεν κατέκτησαν μια θέση λέκτορα, βρέθηκαν στα Τ.Ε.Ι.. Δυστυχώς αυτή είναι η αποτυχία της πολιτείας και των προηγούμενων κυβερνήσεων και των δικών σας του 1990-1993 και τώρα.

Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος μας, πώς θα πιστέψουν οι της κοινότητας των Τ.Ε.Ι. ότι μπορούν να αποτελέσουν ανταγωνιστικό παράγοντα στο χώρο της εκπαίδευσης των πανεπιστημίων. Αυτό είναι που θα τους καταξιώσει και όχι το να τρέχουν -και δυστυχώς αυτό πέρασε και στους σπουδαστές- να δουν τι ισχύει στα πανεπιστήμια για να ισχύσει και εκεί. Και αυτό συμβαίνει και σε ορισμένες διατάξεις του νομοσχεδίου σας.

Ήδη όμως πήρα τρία λεπτά. Αύριο θα μου επιτρέψετε να πω τις απόψεις μου και για το πρώτο μέρος που αφορά τα Τ.Ε.Ι. και για το δεύτερο, σχετικά με το σύστημα εισαγωγής στα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε

Πρόεδρε.

Ο συνάδελφος κ. Μπούρας έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά παρακολούθησα από το πρωί και λόγω του προσωπικού ενδιαφέροντος αυτό το νομοσχέδιο, επειδή τερμάτισα την επαγγελματική μου σταδιοδρομία υπηρετώντας το χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και στο μεγαλύτερο βαθμό το χώρο των τεχνολογικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Ξεκινώντας μάλιστα απ' αυτό που ανέφερε περιφρονητικά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ο κ. Καστανίδης, για τα Κ.Α.Τ.Ε.Ε., πιστεύω ότι όλοι οι θεσμοί ολοκληρώνουν την πορεία τους και δίνουν τη δυνατότητα για το επόμενο βήμα. Και πράγματι εγώ που παρακολούθησα...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είπα ότι οι εκπαιδευτικοί των Κ.Α.Τ.Ε.Ε. που ενεπλάκησαν στα Τ.Ε.Ι. ήταν σκαπανείς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ήταν πτυχιούχοι των ΚΑΤΕΕ.

Εγώ θεωρώ θετική την προηγούμενη πορεία, η οποία αποτελεί μία καλή αρχή για το επόμενο βήμα. Και πράγματι το επόμενο βήμα ήταν η ψήφιση του ν. 1404/83 από τον Υπουργό Παιδείας τότε, τον κ. Κακλαμάνη, που έδωσε είκοσι δύο χρόνια θετικής πορείας στην κοινωνία, ολοκλήρωσε τον κύκλο και την προσφορά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και έδωσε τη δυνατότητα πλέον -όπως αυτό το έπραξαν πολύ νωρίτερα οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες- να προχωρήσουμε στην ουσιαστική ανωτατοποίηση των ιδρυμάτων. Εγώ, λοιπόν, από το πρωί θα περιμένα από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πολλοί εκ των οποίων δεν έχουν γνώση ιδιαίτερη του χώρου των Τ.Ε.Ι., -γιατί στην ουσία αυτό συζητάμε- να είναι περισσότερο φειδωλοί στην κριτική επί αορίστων πραγμάτων και να είναι συγκεκριμένοι σε ορισμένα θέματα. Ειλικρινά, δηλαδή, περισσότερο άκουσα για ολόήμερα σχολεία, για ενισχυτική διδασκαλία. Και όλοι το μόνο που αφιέρωσαν να ασχοληθούν με το νομοσχέδιο ήταν μόνο η αναφορά τους στο άρθρο 13, που ρυθμίζει το θέμα της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Βέβαια είπαν και πάρα πολλά και είμαι υποχρεωμένος απ' αυτό το βήμα να δώσω κι εγώ ορισμένες απαντήσεις. Γιατί πρέπει να θυμίσω ότι τα τελευταία, ιδιαίτερα, χρόνια των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ. εκείνη η ρήση «κάθε πόλη και πανεπιστήμιο, κάθε κομμόπολη και Τ.Ε.Ι.» είχε γίνει πραγματικότητα, χωρίς, κύριε Πρόεδρε,...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Συνεχίζεται όμως το κακό, όχι από σας, από το Υπουργείο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν ξέρω. Θα κριθούμε κι εμείς. Δεν ξέρω, αλλά καμία έρευνα δεν έγινε, καμία μελέτη, έτσι ώστε να δημιουργηθούν τριτοβάθμια ιδρύματα, είτε της πανεπιστημιακής κατεύθυνσης είτε της ανώτατης τεχνολογικής κατεύθυνσης, εκεί που πραγματικά συνδέονται με την παραγωγή.

Και ιδιαίτερα θα σταθώ στην ιδιαίτερη εκλογική μου περιφέρεια. Να τονίσω ότι ποτέ και κανένας δεν σκέφθηκε ότι εκεί που παράγεται -και το λέω με πόνο- η ρύπανση, στο Θριάσιο Πεδίο, παραδείγματος χάρη, κανείς δεν σκέφθηκε ότι πρέπει να δημιουργήσει ένα Τμήμα Περιβάλλοντος από το χώρο των ΤΕΙ ή των Α.Ε.Ι.. Κανείς δεν σκέφθηκε στα Μέγαρα ή στα Μεσσόγεια, όπου παράγεται το καλύτερο σταφύλι, το καλύτερο αμπέλι, να κάνει ένα Τμήμα Αμπελουργίας. Ή ένα Τμήμα νωπών προϊόντων, φυτικών ή ζωικών ή πτηνοτροφικών. Και θέλω να πω ότι ευκαιριακά και κατά το δοκούν των κρατούντων δημιουργήθηκε μια σωρεία τέτοιων τμημάτων, η οποία δημιουργήσε μία αναρχία στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Άκουσα την κ. Ράπτη να μιλάει επικριτικά για ορισμένα πράγματα, για ελάχιστο όριο επάρκειας. Δεν ξέρω για τους χιλιάδες που διαγωνίζονται για να εισαχθούν πώς θα καθορίζεται αυτό το όριο επάρκειας. Πάντως, εκείνος ο τρόπος που διεθνώς έχει καταξιωθεί είναι ο τρόπος της τελικής εξέτασης. Και αυτή την τελική εξέταση πρέπει να θυμίσω σε όλους τους συναδέλφους, που μάλιστα πολλούς εκ των οποίων τους είδα και στα τηλεοπτικά παράθυρα, εκείνων των ημερών όταν ανακοινώθηκαν οι βάσεις εισαγωγής φέτος στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι. να συνομιλούν και να επιχειρηματολογούν γι' αυτό ακριβώς το πρόβλημα που στην κοινωνία δεν πέρασε καθόλου καλά.

Πράγματι με κυρίαρχο τίτλο -πρωτοσέλιδο- όλες οι εφημερί-

δες είχαν σχολιάσει αυτό το γεγονός και η Κυβέρνηση βέβαια πρέπει να λαμβάνει υπόψη την κοινή γνώμη. Άκουσα βέβαια έγκριτους, κυρίως πανεπιστημιακούς από το χώρο σας σε ένα ραδιόφωνο και μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ένα στέλεχος δικό σας, ο οποίος επί χρόνια ήταν Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών και στη συνέχεια ήταν και Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Μιχάλης Σταθόπουλος, ο οποίος υπεραμύνετο ακριβώς αυτής της ελαχίστης βάσεως εισαγωγής, η οποία οδηγεί στην ποιοτική αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, γιατί από το πρώτο όλοι μιλάτε για την ποσοτική, η οποία δημιουργεί αδιέξοδο, δημιουργεί προβλήματα στην αγορά εργασίας και τελικά αυξάνει την ανεργία.

Ο κ. Σταθόπουλος μάλιστα προέτεινε όχι μόνο η βάση να είναι το μισό του αρίστου, δηλαδή το δέκα χιλιάδες μόρια, αλλά προέτεινε να υπάρχει βάση και σε βασικά μαθήματα, γιατί δεν είναι δυνατόν να βγει κάποιος μαθηματικός γράφοντας στα μαθηματικά κάτω από τη βάση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπήρξε και πολύ κινδυνολογία...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε συνάδελφε, αν μου επιτρέψει ο Πρόεδρος, θέλω να σας ρωτήσω κάτι ως καθηγητή των Τ.Ε.Ι. ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, δεν έχω αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αφού επιτρέπετε, κύριε συνάδελφε, ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εγώ δεν έχω αντίρρηση, αρκεί να μου κρατηθεί ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα σας κρατήσω το χρόνο.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εσείς ως καθηγητής και των Κ.Α.Τ.Ε.Ε. και των Τ.Ε.Ι. στη συνέχεια ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Και των Α.Ε.Ι. ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, και των Α.Ε.Ι., διότι αφορά η βάση και τα Α.Ε.Ι., θέλω να σας ρωτήσω το εξής: Εάν ένα απ' αυτά τα παιδιά, το οποίο πήρε μιάμιση μονάδα όχι στη Γερμανική Φιλολογία, αλλά σ' ένα τμήμα των Τ.Ε.Ι. στο πρώτο εξάμηνο, το βλέπατε ότι δεν προχωράει, δεν θα ήταν χρέος σας να μηδενίζετε την επίδοσή του μέσα στα μαθήματα; Το ίδιο έπρεπε να κάνουν και οι άλλοι εκπαιδευτικοί. Στο τέλος αυτός θα συνέχιζε να έρχεται πάντοτε να δίνει και να παρακολουθεί το πρώτο εξάμηνο του Τ.Ε.Ι. ή του πανεπιστημίου;

Λοιπόν, αυτά τα ζητήματα περισσότερο μάλιστα θα έπρεπε να είναι κατανοητός από εσάς τους εκπαιδευτικούς. Εγώ θα πω και εδώ μέσα ότι εάν ίσχυαν αυτοί οι κανόνες, δεν θα είχα κάνει σπουδές στη Νομική Σχολή. Θα έκανα τη δουλειά του κλητήρα που έκανα, όταν εργαζόμουν για να μπω στο πανεπιστήμιο, διότι από ένα συμπτωματικό γεγονός δεν ήμουν σε θέση την επομένη που έδινε τις εξετάσεις να έχω σωστή επίδοση...

Να μην αναφερθώ στο γυναικείο φοιτητικό πληθυσμό που για εντελώς συμπτωματικούς λόγους μπορεί να μην έχουν καλή επίδοση.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΩΡΑΣ: Σωστά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η λύση είναι αλλού, αλλά θα την πω αύριο εγώ. Θα έπρεπε εσείς οι εκπαιδευτικοί περισσότερο να λέγατε ότι δεν μπορεί το μέλλον των νέων ανθρώπων –και σημαίνει το μέλλον του λαού αυτού– να παίζεται κορώνα γράμματα στις εξετάσεις κάθε Ιούλιο, κάθε χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Αυτό το οποίο είπατε –για να σας απαντήσω– κύριε Πρόεδρε, είναι ένα ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό δεν θα κάνετε; Ή θα ίσχυε ένα σύστημα, άντε, βάλ' τον παραπάνω και θα βγει κούτσουρο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Η απάντηση είναι πολύ δύσκολη και είναι και σύνθετη. Ακούστε κάτι: Εξαρτάται και από το χαρακτήρα του εκπαιδευτικού. Άλλος είναι επιεικής, άλλος είναι αυστηρός, άλλος είναι ευέλικτος. Εξαρτάται και από τη νοοτροπία που έχει καλλιεργηθεί γενικότερα. Δεν θα προχωρήσω

παραπέρα και εννοείτε τι εννοώ.

Πάντως ως εκπαιδευτικός που υπηρέτησα και από την πρώτη βαθμίδα του καθηγητού, με όλα τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα διδάκτορος και με μεταπτυχιακά, αλλά και από διοικητικές θέσεις, πρέπει να πω ότι δυσκολευόταν η εκπαίδευση, δημιουργούντο πολλά προβλήματα σε πολλά παιδιά και άρα, κάποτε πρέπει να μπει μία αρχή σωστή.

Ειπώθηκαν βέβαια κάποια πράγματα και μάλιστα η κ. Ράπη ευθυγράμμισε την παιδεία και μίλησε για την υποβάθμιση, για τον περιορισμό των εισακτέων και πήγε και στα Ι.Ε.Κ..

Άλλο είναι τα Ι.Ε.Κ.. Τα Ι.Ε.Κ. είναι κατάρτιση και δεν ανήκουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εάν θέλει να τα θεωρεί τριτοβάθμια εκπαίδευση, διαπράττει λάθος.

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να πάρω τρία – τέσσερα λεπτά, γιατί ουσιαστικά διεκόπη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Είναι πάρα πολλά τα λεπτά που ζητάτε. Έχετε μόνο ένα δίλεπτο. Βέβαια, λόγω της ιδιότητάς σας έχετε κάποιο λόγο να μιλήσετε λίγο παραπάνω.

Ορίστε, συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Μετά απ' αυτήν την εισαγωγή, εγώ θέλω να συγχάρω ιδιαίτερα την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, την κυρία Υπουργό, αλλά και τον παριστάμενο και αρμόδιο Υφυπουργό τον κ. Ταλιαδόρο, γιατί μ' αυτό το σχέδιο νόμου συμπληρώνονται και ενισχύονται οι αναγκαίες διαδικασίες, λειτουργίες και δομές για τη διασφάλιση και προαγωγή της ποιότητας της ελληνικής ανώτατης τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Εγώ θα περίμενα από τους συναδέλφους του Π.Α.Σ.Ο.Κ. σήμερα να έρθουν να πουν –και θα ήταν πετυχημένο– ότι εμείς το 2001 με το ν. 2916 κάναμε το πρώτο θετικό βήμα έστω και στα χαρτιά, να ονομάσουμε αυτά τα ιδρύματα «Α.Τ.Ε.Ι.», δηλαδή Ανώτατα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Υπάρχουν δικαιολογίες, όπως «δεν προλάβουμε» ή «δεν θέλαμε». Και σήμερα, εσείς συμπληρώνετε αυτό το νομοθέτημα με πράγματα, τα οποία είτε δημιουργήθηκαν είτε εξ αρχής προϋπήρξαν. Και τότε να ξέρετε ότι θα ήσασταν πιο φερέγγυοι ακόμα και στην κοινότητα των Τ.Ε.Ι. που μας παρακολουθεί.

Δυστυχώς, επειδή έχω πολλές επαφές, πρέπει να σας πω –το απέδειξε εξάλλου, δεν είχα την τύχη εγώ να είμαι στην επιτροπή, αλλά άκουσα από συναδέλφους– ότι όλοι οι φορείς εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για πάρα πολλές ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου, χωρίς ποτέ να τελειώνει εδώ η ζωή. Από εκεί και πέρα, υπάρχουν θέματα, τα οποία εδώ είμαστε, θα τα λύσουμε. Δεν είναι ούτε η αρχή ούτε το τέλος των τεχνολογικών ιδρυμάτων αυτό το νομοσχέδιο.

Η τριτοβάθμια τεχνολογική εκπαίδευση καταξιώθηκε σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες και συνέβαλε αποφασιστικά στην πρόοδο και ανάπτυξη αυτών των χωρών. Τα Τ.Ε.Ι. είχαν μία θετική πορεία στα είκοσι δύο χρόνια παρουσίας τους και καταξιώθηκαν στη συνείδηση του κόσμου.

Χρόνο με το χρόνο, εγώ που παρακολούθησα αυτήν την πορεία, έβλεπα τη διαρκή καταξίωση και του κόσμου και της νεολαίας μας. Κυρίως, όμως, εκεί που έχουν καταξιωθεί περισσότερο είναι η αγορά εργασίας για την κοινωνική και επαγγελματική τους προσφορά, γιατί τα ιδρύματα αυτά μέσω της τεχνολογικής κατεύθυνσης δίνουν περισσότερο εκείνα τα εφόδια, τα οποία είναι αναγκαία στην παραγωγική διαδικασία.

Μ' αυτό το νομοσχέδιο, κατοχυρώνεται και επίσημα το κύρος των Τ.Ε.Ι., ώστε να εκλείψει η διαρκής αμφισβήτησή τους από ορισμένους κύκλους –αυτά έχουν πολλές φορές φανερωθεί στην πράξη– και να δοθεί έτσι η δυνατότητα στους αποφοίτους των Τ.Ε.Ι. να εξελίσσονται επιστημονικά και κοινωνικά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και με όλες τις κυβερνήσεις. Και με την παρούσα και με τις προηγούμενες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Με όλες τις κυβερνήσεις, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Εκτός από την τυπική ανωτατοποίηση των Τ.Ε.Ι. με το ν. 2916,

με αυτό το νομοθέτημα τακτοποιούνται σημαντικές εκκρεμότητες –δεν έχω χρόνο να τις αναφέρω- που αφορούν εκπαιδευτικούς, το Ε.Δ.Π., αφορούν την αύξηση των θέσεων καθηγητών και λοιπού προσωπικού.

Έτσι, ουσιαστικά η ανωτατοποίηση των Τ.Ε.Ι. ολοκληρώνεται σε πρώτη φάση, γιατί ποτέ δεν ολοκληρώνεται, κύριε Υπουργέ. Καταξιώνεται εκπαιδευτικά, κοινωνικά και ακαδημαϊκά ο θεσμός των Τ.Ε.Ι., ώστε να αποτελέσει για τους νέους μας έναν ισχυρό πόλο έλξης για σπουδές με κύρος, αξιοπιστία και προοπτική για εργασία.

Πιστεύω ότι αυτή η νομοθετική παρέμβαση θα συμβάλει σημαντικά στην ομαλοποίηση και στην αναβάθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Πιστεύω ότι στο χρόνο που απομένει μέχρι αύριο οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης θα αναθεωρήσουν ορισμένες απόψεις. Πιστεύω επίσης ότι όλοι μαζί θα μπορέσουμε στο τέλος να υπερψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, έτσι ώστε να αποτελέσει μία καλή αρχή για άλλες καινοτόμες παρεμβάσεις από εδώ και πέρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Καλλιώρας έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα αρχίσω λέγοντας τι βλέπω, τι παρακολουθώ να γίνεται σε ολόκληρο τον κόσμο και μάλιστα ξεκινώντας από την Ευρώπη των είκοσι πέντε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Αγαπητοί συνάδελφοι, στη Λισαβόνα του 2000, οι Ευρωπαίοι αποφάσισαν μέχρι το 2010 να προχωρήσουν σε μια κοινωνία της γνώσης, που θα ήταν η πιο ανταγωνιστική περίοδος για την Ευρώπη και ταυτόχρονα η Ευρώπη θα ήταν η πιο ανταγωνιστική περιοχή για ολόκληρο τον κόσμο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, βλέπω και παρακολουθώ ότι, δυστυχώς, η Ευρώπη μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έχει χάσει το στοίχημα της κοινωνίας της γνώσης. Ήδη το 2005 είναι εδώ και σήμερα όλοι παραπονιόμαστε και λέμε ότι η στρατηγική της Λισαβόνας δεν έχει πετύχει.

Από την άλλη πλευρά, παρακολουθώ ότι η Αμερική έχει δεκαεπτά από τα είκοσι καλύτερα πανεπιστήμια της γης και επίσης παρακολουθώ ότι από τα νόμπελ τα οποία διδάσκουν, το 70% διδάσκει στην Αμερική. Άρα, λοιπόν, η Ευρώπη έχει και αντιμετωπίζει, όπως και η χώρα μας, ένα σοβαρό ζήτημα και το σημερινό σχέδιο νόμου έχει να κάνει με αυτό.

Επίσης, θέλω να παρατηρήσω -χωρίς να υμνήσω- αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το Ισραήλ προχώρησε με την κοινωνία της γνώσης και αυτήν τη στιγμή έχει περίπου εκατό επιχειρήσεις στο δείκτη NASDAQ υψηλής τεχνολογίας της Νέας Υόρκης, 35% των προϊόντων είναι υψηλής τεχνολογίας και επίσης παρατηρώ ότι μετά την Αμερική και τον Καναδά έρχεται το Ισραήλ σε επιχειρήσεις στο NASDAQ και στο δείκτη της Νέας Υόρκης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μπαίνοντας συγκεκριμένα πλέον στο σχέδιο νόμου, έχω να πω ότι πρόκειται για ένα πάρα πολύ καλό σχέδιο νόμου και θα ήθελα να πω τα θετικότερα σχόλιά μου και τα συγχαρητήρια στην Κυβέρνηση, διότι σε ό,τι έχει σχέση με τη φιλοσοφία για το πού πάει ο υπόλοιπος κόσμος και η Ευρώπη, η Ελλάδα ακολουθεί και μάλιστα σε συγκεκριμένη φάση πρωτοτυπεί σε πολλά σημεία.

Εγώ χαίρομαι, γιατί ακούσαμε και τον κύριο Υφυπουργό πριν λίγο να αναφέρει ότι και η Σύνοδος των Προέδρων σε δύο περιπτώσεις μίλησε για εξυπηρέτηση τελικών σκοπών και στρατηγικών στόχων –παραφράζω τα λόγια- ειδικά για το χώρο των Τ.Ε.Ι..

Είναι προφανές, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι προχωρώντας μπροστά με αυτό το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, διασφαλίζουμε και προάγουμε την ποιότητα των σπουδών, βγάζουμε καλύτερους φοιτητές, ενδυναμώνουμε τα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά, δημιουργούμε ένα πιο ισχυρό πλαίσιο, μια πιο λειτουργική κοινωνία μέσα στα Τ.Ε.Ι. και επίσης

είναι προφανές ότι όλα τα παραπάνω οδηγούν στο όφελος, το οποίο έχει η ίδια η οικονομία και η ίδια η κοινωνία.

Παράδειγμα. Με συγκεκριμένο άρθρο δίνουμε αυτοδυναμία, αυτοπλοήγηση αν θέλετε στα ιδρύματα, με δικά τους προγράμματα σπουδών και όχι όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα με το Ινστιτούτο Τεχνολογικής Εκπαίδευσης. Αυτό είναι μια δομική αλλαγή.

Επίσης, πολύ γρήγορα θα αναφέρω ορισμένα χαρακτηριστικά του νομοσχεδίου. Τρίτος αντιπρόεδρος για καλύτερη διοίκηση. Προβλέπεται ότι οι αναπληρωτές καθηγητές μπορούν να εξελιχθούν στη βαθμίδα του καθηγητή. Μια αδικία σε σχέση με τα πανεπιστήμια αίρεται. Λύνουμε το πρόβλημα στα μέλη εκπαιδευτικού προσωπικού με προσωποπαγή θέση. Επίσης, εξελίσσονται οι καθηγητές εφαρμογών σε βαθμίδα επίκουρου καθηγητή.

Ένα άλλο σημαντικό –και πρέπει να πούμε και εδώ τα θετικά μας σχόλια- είναι ότι δημιουργούνται και συνιστώνται χιλιάδες τριάντα νέες θέσεις εκπαιδευτικού και λοιπού προσωπικού.

Αν συγκρίνουμε, όπως είπε και ο κύριος Υφυπουργός τα στοιχεία για το τι έγινε την τελευταία τετραετία, εμείς θα έχουμε υπερδιπλάσιους καθηγητές μόνο και μόνο με αυτό το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου μέσα στην επόμενη διετία.

Επίσης, να αναφέρω ότι αναβαθμίζεται το ειδικό τεχνικό προσωπικό και προχωρούμε μπροστά στην εφαρμοσμένη τεχνολογική έρευνα, απαραίτητα εργαλεία για την ανάπτυξη του θεσμού των Τ.Ε.Ι..

Επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το σχέδιο νόμου κάνει και κάτι αυτονόητο. Όσο και να ερχόμαστε σε πολιτικές αντιθέσεις μεταξύ μας και επιχειρηματολογία, νομίζω ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου προχωρεί πολύ σωστά και καθορίζει τον ελάχιστο γενικό βαθμό πρόσβασης ή τον ελάχιστο αριθμό μορίων, τα οποία πρέπει να έχει ο κάθε υποψήφιος φοιτητής ή σπουδαστής για προϋπόθεση εισαγωγής στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Αυτήν τη στιγμή, πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες υποψήφιοι, χωρίς να πληρούν τις προϋποθέσεις, κάθονται στα ίδια θρανία με άλλους οι οποίοι τις πληρούν. Άρα, μέχρι σήμερα το κορυφαίο κοινωνικό ζήτημα και αγαθό των σπουδών και η ποιότητα υποβαθμίζεται εξ ορισμού με αυτήν την πράξη.

Επίσης, η Κυβέρνηση στέλνει ένα μήνυμα στους υποψήφιους σπουδαστές και φοιτητές ότι δεν μπορούν να έχουν το ίδιο αποτέλεσμα με διαφορετικές προϋποθέσεις στο ξεκίνημά τους.

Δεν μπορεί, και καλά κάνει η Κυβέρνηση, να προάγεται η αναξιοκρατία μέσα από ένα τέτοιο σύστημα.

Να πούμε και κάτι άλλο. Η εκπαίδευση είναι δημόσια εκπαίδευση. Δεν είναι δυνατόν χωρίς ακαδημαϊκή επάρκεια κάποιος να κάθεται στο ίδιο θρανίο με κάποιον άλλον. Αυτά είναι αυτονόητα πράγματα και προχωρούν μπροστά οι της Κυβέρνησης και εμείς τους ακολουθούμε, γιατί έτσι πρέπει να γίνει.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, στο θέμα του δικαιώματος μετεγγραφής η Κυβέρνηση προχώρησε και εδώ ώστε να αποφεύγεται η ανάγκη δημιουργίας τριών σπιτιών όταν έχουν παιδιά τα οποία πρέπει να επιλέξουν τμήματα στον τόπο κατοικίας των γονέων, ή όταν ένας αδελφός ή αδελφή, φοιτούν σε τμήματα κάποιας σχολής. Αυτό είναι ένα θετικό στοιχείο του νομοσχεδίου αυτού.

Θα τελειώσω, κύριοι συνάδελφοι, με το θέμα του οργανωτικού σχήματος βιβλιοθηκών. Πρέπει να σας πω ότι όταν σπούδαζα στην Αμερική και έκανα τη διδακτορική μου διατριβή, πήγα μόνο σε μια βιβλιοθήκη, την Regenstien Library, με περίπου τότε εννέα εκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες βιβλία. Έκανα έρευνα σε μια βιβλιοθήκη, βρήκα όλα τα βιβλία σχεδόν και μπόρεσα μέσα σε δυόμισι χρόνια να τελειώσω τη διατριβή μου. Όταν δε χρειάστηκα λίγα βιβλία, μπήκα στο κομπιούτερ, μου είπε το σύστημα πού βρίσκονται αυτά τα βιβλία που θέλω. Και μου έλεγε μάλιστα, τότε αυτό το βιβλίο που θα χρειαζόμουν θα το επέστρεφε κάποιος που ενδεχομένως το πήρε. Μπορούσα μάλιστα να ανέβω στον πέμπτο όροφο με κλειστά τα μάτια να προχωρήσω και να βρω το βιβλίο που ήθελα.

Αυτό είναι υπέρτατο αγαθό. Δεν μπορεί να υπάρχει κοινωνία της γνώσης, δεν μπορεί να έχουμε γνώση εάν δεν έχουμε τα

όπλα για τη γνώση τα οποία, δυστυχώς, είναι μοναδικά τα βιβλία, οι δάσκαλοι και οι βιβλιοθήκες.

Προφανώς, κύριε Πρόεδρε, ψηφίζω ένα πολύ καλό νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ.Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Καλό θα ήταν η συζήτηση γι' αυτό το νομοσχέδιο να γινόταν μέσα σ' ένα κλίμα συναίνεσης και συμφωνίας. Η εκπαιδευτική πολιτική θέλει συναίνεση και συμφωνία, διαφορετικά θα την πληρώσουν οι επόμενες γενιές από τις αναπόφευκτες αλλαγές που θα επέλθουν αργότερα.

Η Νέα Δημοκρατία όμως, κατάφερε ακόμα και σ' ένα σχετικά ήπιο και περιορισμένο νομοσχέδιο να εισάγει αντιπαραθέσεις και μάλιστα ιδιαίτερα οξείες εκφράσεις εναντίον του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έτσι ώστε να κατοχυρώσει δήθεν την ορθότητα της δικής της πολιτικής.

Γι' αυτό θα μου επιτρέψετε, πολύ συνοπτικά να αναφέρω ορισμένα χαρακτηριστικά της εκπαιδευτικής πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να τα αντιδιαστέλω με αυτό που συμβαίνει σήμερα επί Κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας.

Τα προηγούμενα χρόνια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. διπλασιάστηκε ο αριθμός των εισακτέων στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι. Σαράντα χιλιάδες έμπαιναν το 1993 και το 2003 μπήκαν ογδόντα χιλιάδες. Τι σημαίνει αυτό; Ότι περίπου εκατόν εξήντα χιλιάδες οικογένειες Ελλήνων είναι πιο ήσυχες, πληρώνουν λιγότερα για τα παιδιά τους σπουδάζουν στην Ελλάδα.

Δεύτερον, αυξήθηκε θεαματικά η σχολική συμμετοχή, πράγμα το οποίο μας έχει φέρει να κατέχουμε τις υψηλότερες θέσεις ως χώρα στον συγκριτικό πίνακα της στρατηγικής της Λισαβόνας, επιτυγχάνοντας έτσι ένα δύσκολο πανευρωπαϊκό στόχο.

Τρίτον, δημιουργήθηκαν νέα πανεπιστήμια και Τ.Ε.Ι. σε όλες τις περιφέρειες της χώρας. Και τέταρτον, βελτιώθηκε πολύ η εισαγωγή πληροφορικής στα σχολεία, μπήκε το μάθημα της επιχειρηματικότητας και το ελληνικό σχολείο άρχισε επιτέλους να προσανατολίζεται για να γίνει ένα μέρος για απόκτηση σύγχρονων τεχνολογικών γνώσεων, που είναι ικανές να κατάρτισουν τον μαθητή και να τον κάνουν να ανταποκριθεί καλύτερα στις απαιτήσεις και τις προκλήσεις του διεθνούς ανταγωνισμού, της παγκοσμιοποίησης, της Ενωμένης Ευρώπης.

Απέναντι σε αυτά τα θέματα τι κάνει άραγε η Νέα Δημοκρατία; Πρώτα απ' όλα κατάργησε το μάθημα της επιχειρηματικότητας, όπως διάβαζε πριν από λίγες μέρες στον Τύπο και μάλιστα διάλεξε να το κάνει τη χρονιά που υποτίθεται ότι εορτάζεται η «Ανταγωνιστικότητα» και πρέπει να τονωθεί κάθε είδους δραστηριότητα που αυξάνει την παραγωγικότητα και τις γνώσεις της ελληνικής κοινωνίας.

Προσθέτει έξι ώρες παραπάνω διδασκαλίας των αρχαίων στη μέση εκπαίδευση. Δεν προσθέτει γενικά έξι ώρες ουμανιστικής και κλασικής παιδείας, αλλά τυπολατρικής γλωσσικής διδασκαλίας. Ετοιμάζεται να προχωρήσει, χωρίς καμία αξιολόγηση στην πανεπιστημιοποίηση των εκκλησιαστικών σχολών.

Τι σήμα δίνουν άραγε αυτές οι αλλαγές οι οποίες χαρακτηρίζουν κεντρικά την εκπαιδευτική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας; Ότι πάμε αντίθετα με τις ευρωπαϊκές και τις διεθνείς τάσεις και απαιτήσεις, ότι φτιάχνουμε ξανά στην εκπαίδευσή μας ένα σκληρό, ξεπερασμένο περίβλημα αρχαιολατρικής, εκκλησιαστικής ηγεμονίας και επιχειρηματικής εχθρότητας στους σημερινούς μαθητές και νομίζουμε ότι έτσι θα αντιμετωπίσουμε τις σύγχρονες προκλήσεις.

Η ελληνική παιδεία χρειάζεται άλλα πράγματα. Χρειάζεται να διδάσκονται περισσότερα μαθηματικά, χρειάζεται να διδάσκονται περισσότερη τεχνολογία, περισσότερη επιχειρηματικότητα, περισσότερες ανθρωπιστικές και κλασικές σπουδές έτσι ώστε να δημιουργήσουμε ένα άτομο μορφωμένο και ικανό να ανταπεξέλθει στη σημερινή κοινωνία της γνώσης, στη σημερινή οικονομία της γνώσης, να βρει δουλειά και όχι μόνο να εμποτιστεί από ιδεοληψίες της συντηρητικής παράταξης.

Το νομοσχέδιο έχει ορισμένα θετικά σημεία, έχει όμως και ορισμένα ζητήματα τα οποία τα αντιμετωπίζει με απλοϊκότητα

και κατά την άποψή μου αναποτελεσματικά.

Έρχομαι στο θέμα των προγραμμάτων σπουδών. Τα προγράμματα σπουδών δεν μπορούν να καταρτίζονται με πλήρη αυτονομία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, διότι έχουμε παρατηρήσει τις τελευταίες δεκαετίες στα πανεπιστήμια που έχουν αυτό το δικαίωμα, να οδηγούμαστε σε υπερεξειδικευμένα τμήματα για να ικανοποιηθούν οι φιλοδοξίες ορισμένων καθηγητών, χωρίς οι σπουδές και το γνωστικό αντικείμενο να έχει, μερικές φορές ούτε καν στοιχειώδη επαγγελματικό προσανατολισμό.

Πιστεύω ότι τα προγράμματα σπουδών πρέπει να γίνονται με μια αξιολόγηση σε συνεργασία με το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και τα αντίστοιχα ινστιτούτα, έτσι ώστε να φτιάχνουμε τμήματα με σπουδές ουσιαστικές, σύγχρονες, ανταγωνιστικές, όχι αυτές που θέλουν υποχρεωτικά οι καθηγητές για να επιβάλουν το δικό τους «εγώ» μέσα στην ακαδημαϊκή κοινότητα, αλλά για να μπορέσουμε να φτιάξουμε μια παιδεία που ανταποκρίνεται και στις ανθρωπιστικές αξίες, αλλά και στις απαιτήσεις γνώσεων και κατάρτισης που θέλει η σημερινή οικονομία και η διεθνοποίηση της χώρας μας.

Ταυτόχρονα, βέβαια, πρέπει να συνδυάζουμε πάντα τα προγράμματα σπουδών με επαγγελματικά δικαιώματα, για να ξεφύγουμε από αυτό το χρόνιο πρόβλημα του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, να βγαίνουν απόφοιτοι με ένα χαρτί για το οποίο πολλές φορές έχουν κοπιήσει και να μην έχουν στοιχειώδη επαγγελματικά δικαιώματα, τα οποία κατακτούν ύστερα από αγώνες δεκαετιών μερικές φορές. Αναφέρω χαρακτηριστικά μια τέτοια παράλογη κατάσταση που υπάρχει στο Πολυτεχνείο Κρήτης στα Χανιά, στο Τμήμα Μηχανικών Παραγωγής και Διοίκησης το οποίο έχει ακριβώς το ίδιο εγκύκλιο πρόγραμμα με τα Τμήματα Μηχανολόγων Παραγωγής του Μετσόβιου Πολυτεχνείου, της Θεσσαλονίκης και της Θράκης και παρ' όλα αυτά απέχουν παρασάγγας τα επαγγελματικά δικαιώματα μεταξύ των αποφοίτων τους. Πολύ περισσότερα τέτοια παραδείγματα μπορεί να βρει κανείς σε πολλά τμήματα των Τ.Ε.Ι..

Βλέπω επίσης το νομοσχέδιο να διαπνέεται από μία τάση να εμπεδώσει μία ομοιομορφία στη συμπεριφορά των πανεπιστημιακών και τεχνολογικών τμημάτων. Κάνουν μεταπτυχιακά τα πανεπιστήμια; Να κάνουν μεταπτυχιακά και τα Τ.Ε.Ι.. Κάνουν έρευνα τα πανεπιστήμια; Να κάνουν έρευνα και τα Τ.Ε.Ι.. Εγώ πιστεύω κατ' αρχήν ότι αυτά τα πράγματα πρέπει να είναι ελεύθερα και να αξιολογούνται με βάση τις ανταγωνιστικές επιδόσεις. Στα μεταπτυχιακά για παράδειγμα θα ήταν πολύ προτιμότερο για όλους, για τα Τ.Ε.Ι., τα Α.Ε.Ι. αλλά προπάντων για τους μαθητές και την κοινωνία να γίνονται σε συνεργασία με τα Α.Ε.Ι. έτσι ώστε να επικρατούν τα πιο ανταγωνιστικά μεταπτυχιακά προγράμματα. Θα κάνουμε παιδεία χρήσιμη αν αυτή η παιδεία είναι ανταγωνιστική και σύγχρονη και όχι ομοιομορφη.

Έρχομαι τέλος στο περίφημο θέμα της καθιέρωσης βάσης στις εισαγωγικές εξετάσεις. Αναμφίβολα σε όλες τις εκπαιδευτικές διαδικασίες και σε όλες τις εκπαιδευτικές δοκιμασίες χρειάζονται κριτήρια ελάχιστης επίδοσης, έτσι ώστε να γνωρίζει αυτός ο οποίος υφίσταται τη δοκιμασία ότι πρέπει κατ' ελάχιστον να κοπιήσει, να μάθει ορισμένα πράγματα, για να μπορεί να ασκήσει μετά τη γνώση την οποία θα αποκτήσει. Χρειάζεται όμως παράλληλα και μία σειρά άλλων μέτρων για να μπορέσουν να γίνουν αποτελεσματικά αυτά τα κριτήρια και όχι απλώς να τα θεσπίζουμε έτσι ξεκάρφωτα και να πιστεύουμε ότι αιφνιδώς θα αποτελέσουν το μαγικό ραβδί που θα λύσει τα προβλήματα της ανώτατης παιδείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχουν όντως κίνδυνοι από μία ξεκάρφη θεσπίση αυτού του μέτρου. Πρώτα από όλα, να αδειάσουν περιφερειακά τμήματα. Δεύτερον, να συνυπάρχουν κενές θέσεις σε τμήματα των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι., ενώ ταυτόχρονα υποψήφιοι που έχουν βγει πάνω από τη βάση, να μη μπορούν να μπουν σ' αυτά, διότι δεν τα έχουν δηλώσει. Και τρίτον, ανάλογα με τη δυσκολία των θεμάτων που μπαίνουν κάθε χρονιά, να ευνοούνται ή να αδικούνται οι υποψήφιοι.

Ένας τρόπος αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων, που

ίσως θα μπορούσε να αποτελέσει και μία πρόταση συγκερασμού των απόψεων που ακούστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα, είναι να δοθεί η ευκαιρία σε υποψήφιους άνω της βάσης είτε στο ίδιο έτος των εξετάσεων είτε σε προγενέστερα έτη εισαγωγικών εξετάσεων να μπορούν να επαναδηλώνουν Τμήματα τα οποία έχουν μείνει ασυμπλήρωτα. Έτσι η επιλογή μπορεί να γίνεται από υποψηφίους οι οποίοι πάντα θα έχουν γράψει πάνω από τη βάση, αλλά για διάφορους λόγους είτε μερικής πληροφόρησης, είτε ελλιπούς προγραμματισμού, είτε οτιδήποτε άλλο, δεν έχουν καταφέρει να μπουν σε ένα Τμήμα. Πιστεύω ότι μπορούμε να θέσουμε πιο ουσιαστικά και σχετικά με τις ανάγκες τα κριτήρια ελάχιστης επίδοσης χωρίς να διατρέξουμε τους κινδύνους συγκυριακής εύνοιας ή δυσμενούς μεταχείρισης, να μην αδειάσουν τα τμήματα και να μπορέσουμε να δώσουμε ένα σήμα ότι δουλεύουμε συστηματικά και σοβαρά για την ανώτερη και ανώτατη παιδεία.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι δεν είναι φιλολαϊκή η εκπαίδευση που είναι χαλαρή, ανεργμίστη, απρογραμμάτιστη και ανεξέλεγκτη. Φιλολαϊκή εκπαίδευση, αυτή, δηλαδή, η οποία ευνοεί τα φτωχόπαιδα της κοινωνίας, αυτή η οποία ευνοεί τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα να μπορέσουν να μάθουν και να πετύχουν στη ζωή τους, είναι η αυστηρή εκπαίδευση. Γιατί όταν η εκπαίδευση είναι χαλαρή, το πλουσιόπαιδο θα βρει έναν τρόπο να πάρει τα εφόδια του στα ξένα ακριβά πανεπιστήμια, ενώ το φτωχόπαιδο ίσως να μη μπορέσει ποτέ να το κάνει αυτό. Γι' αυτό πιστεύω ότι η προγραμματισμένη αυστηροποίηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας σε όλες τις βαθμίδες είναι το καλύτερο εισιτήριο για να έχουμε μια παιδεία, πραγματικά, ίσων ευκαιριών, μία παιδεία η οποία ανατρέπει τις κοινωνικές ανισότητες, ανοίγει το δρόμο στα πιο αδύναμα στρώματα, έτσι ώστε και αυτά να σταδιοδρομήσουν στη ζωή με την αξία τους και όχι ανάλογα με τη δουλειά του πατέρα τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χριστοδουλάκη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αχμέτ Ιλχάν.

ΙΛΧΑΝ ΑΧΜΕΤ: Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η σημερινή συζήτηση για την ψήφιση του σχεδίου νόμου με τίτλο «Ρύθμιση θεμάτων του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις» είναι ιστορικής και εξέχουσας σημασίας, καθώς έχω την πεποίθηση ότι στοχεύει σ' ένα κοινό όραμα όλων όσων βρισκόμαστε συγκεντρωμένοι σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα, που είναι η ποιοτική αναβάθμιση της ανώτατης πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ήλθε η ώρα των μεταρρυθμίσεων, εκείνων των μεταρρυθμίσεων που στοχεύουν στη διασφάλιση και στην προαγωγή της ποιότητας της ανώτατης τεχνολογικής εκπαίδευσης της χώρας μας, των μεταρρυθμίσεων που αποσκοπούν στο να καταστούν αυτά τα ιδρύματα συγκρίσιμα και ανταγωνιστικά προς τα ανώτατα ιδρύματα των λοιπών ευρωπαϊκών χωρών, των μεταρρυθμίσεων που θέτουν στο επίκεντρο την πρόοδο και την ανάπτυξη των σπουδαστών της χώρας μας.

Το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί να διορθώσει αδικίες και παραλείψεις παρελθόντων κυβερνήσεων, ενώ συγχρόνως εναρμονίζει την ανώτατη εκπαίδευση με τα ευρωπαϊκά πρότυπα και επιχειρεί να την καταστήσει πρότυπο και ανταγωνιστική στις σύγχρονες απαιτήσεις της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα επικεντρωθώ στη σημερινή μου ομιλία στο τρίτο κεφάλαιο του σχεδίου νόμου με τίτλο «Θέματα εισαγωγής μετεγγραφών και κατατάξεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση», καθώς πρόκειται για ένα κεφάλαιο που περιμέναμε εδώ και καιρό, που αφορά χιλιάδες υποψήφιους που λαμβάνουν κάθε χρονιά μέρος στις πανελλήνιες εισαγωγικές εξετάσεις, αλλά και για κάποιους επιπρόσθετους λόγους τους οποίους θα αναπτύξω στη συνέχεια.

Όντας εγώ ο ίδιος μέλος της μειονότητας της Θράκης και γνωρίζοντας τις ελλείψεις και τα προβλήματα του μειονοτικού εκπαιδευτικού συστήματος, κύριε Υφυπουργέ, επιτρέψτε μου να διατυπώσω την ευαισθησία μου στο κομμάτι αυτό και,

κυρίως, σε σχέση με το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου.

Κατ' αρχήν, για τα μέλη της μειονότητας θεωρείται ιστορική η υπουργική απόφαση του 1996 η οποία καθόριζε ξεχωριστό ποσοστό θέσεων 5 τοις χιλίοις που προέρχονται από τη μειονότητα της Θράκης για εισαγωγή στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας μας. Για όσους ενδεχομένως να μην είναι οικείοι με το σύστημα αυτό, θα σας αναφέρω απλά ότι σε κάθε τμήμα της ανώτατης εκπαίδευσης της χώρας μας πλην των θεολογικών τμημάτων υπήρχε ένα ποσοστό θέσεων που προοριζόταν να καλυφθεί από υποψήφιους της μειονότητας. Η θετική ίσως αυτή διάκριση έδωσε τη μέχρι τότε ανύπαρκτη δυνατότητα φοίτησης σ' ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας για τους υποψηφίους της μειονότητας.

Πριν την εφαρμογή αυτού του ευνοϊκού μέτρου, οι περισσότεροι απόφοιτοι στρέφονταν σχεδόν αποκλειστικά σε ιδρύματα από το εξωτερικό. Έτσι δημιουργήθηκε σήμερα ένας «πυρήνας» επιστημόνων της μειονότητας οι οποίοι αποφοιτούν από Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας μας και καθιστώνται ανταγωνιστικοί στην αγορά εργασίας.

Πράγματι, το συγκεκριμένο μέτρο θετικής διάκρισης ακόμη και σήμερα μνημονεύεται από τη μειονότητα, με μία σημαντική όμως παράλειψη, κύριοι συνάδελφοι. Όταν ψηφίστηκε ο προαναφερθείς προγενέστερος νόμος, παρέλειψε να λάβει υπ' όψιν του τους υποψηφίους της μειονότητας οι οποίοι αποφοιτούν από τα τεχνικά και επαγγελματικά λύκεια, με αποτέλεσμα οι υποψήφιοι απόφοιτοι των Τ.Ε.Ε. να αδυνατούν να εισαχθούν σε οποιοδήποτε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα της χώρας μας.

Οι προηγούμενες κυβερνήσεις ίσως για έναν αδικαιολόγητο λόγο δεν είχαν συμπεριλάβει στην ευνοϊκή ρύθμιση τους αποφοίτους των Τ.Ε.Ε. και δεν είναι λίγοι οι μαθητές που αδικώς εξαιρέθηκαν απ' αυτό το ευνοϊκό μέτρο, αν λάβουμε υπ' όψιν μας το γεγονός ότι λόγω του χαμηλού μορφωτικού επιπέδου οι μαθητές της μειονότητας στρέφονται ευκολότερα στην τεχνική εκπαίδευση.

Εμείς, λοιπόν, όπως αποδεικνύεται και με το παρόν νομοσχέδιο, όχι μόνο δεν ξεχνάμε κανέναν, αλλά προσπαθούμε να διορθώσουμε αδικίες των προηγούμενων κυβερνήσεων και να καταστήσουμε κάθε πολίτη αυτής της χώρας μέτοχο στις ευνοϊκές ρυθμίσεις που εισάγει το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, δείχνοντας έτσι και το κοινωνικό πρόσωπο της παρούσας Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωράμε και ένα βήμα περαιτέρω μ' αυτόν τον νόμο, εκτός απ' αυτήν την ευνοϊκή ρύθμιση. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 13 του γ' κεφαλαίου του υπό ψήφιση νόμου, ορίζει ως προϋπόθεση εισαγωγής των υποψηφίων σε όλα τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ελάχιστο γενικό βαθμό πρόσβασης ίσο με το ήμισυ του μέγιστου δυνατού βαθμού πρόσβασης. Πρόκειται για ένα μέτρο καταρχήν που συζητήθηκε πολύ και έλαβε ποικίλες αντιδράσεις.

Σήμερα είναι πλέον κοινή παραδοχή ότι το εν λόγω μέτρο αποσκοπεί στο να διασφαλίσει το επίπεδο σπουδών των ιδρυμάτων της χώρας μας και κατ' επέκταση να διασφαλίσει και το επίπεδο της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Όταν, όμως, αναφερόμαστε σε μία πληθυσμιακή ομάδα όπως η μειονότητα της Θράκης η οποία χαρακτηρίζεται από υψηλά ποσοστά διαρροής ακόμα και από σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπως επίσης χαρακτηρίζεται και από το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο που απέχει κατά πολύ από το μέσο όρο του επιπέδου των μαθητών της υπόλοιπης χώρας, καταλαβαίνετε ότι η εφαρμογή του παραπάνω μέτρου και για τους υποψηφίους της μειονότητας θα ήταν απαγορευτική για την εισαγωγή των μαθητών αυτών στα Ανώτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας μας.

Οπότε η θέσπιση αυτών των δυο ευνοϊκών ρυθμίσεων δεν προκαλεί έκπληξη σε όσους γνωρίζουν ή μάλλον αναγνωρίζουν την προσπάθεια που καταβάλλει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για την μέριμνα και την βελτίωση της παρεχόμενης μειονοτικής εκπαίδευσης. Για το Υπουργείο Παιδείας, η παροχή μειονοτικής εκπαίδευσης υψηλού επιπέδου πιστεύω ότι αποτελεί άμεση προτεραιότητα. Ο σκοπός της νέας διακυβέρ-

νησης είναι η διασφάλιση ίσων ευκαιριών στη μόρφωση και στη δουλειά και από τα παιδιά της μειονότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου υλοποιεί μέρος των προγραμματικών δεσμεύσεων και εξαγγελιών της Κυβέρνησης όσον αφορά βέβαια στο κομμάτι του υπό ψήφιση νομοσχεδίου έναντι της μειονότητας της Θράκης. Τα θέματα όπως η ίδρυση διαπολιτιστικών νηπιαγωγείων, η εισαγωγή του μαθήματος των θρησκευτικών και των τουρκικών στα δημόσια σχολεία της Θράκης ως μάθημα επιλογής, ίσως ο εκσυγχρονισμός του νόμου 694/1977 που διέπει τη μειονοτική εκπαίδευση είναι κάποια από τα ζητήματα τα οποία χρήζουν άμεσης τακτοποίησης και πιστεύω ότι σε κάποιο επόμενο νομοσχέδιο θα το έχουμε κοντά μας.

Κυρίες και κύριοι, για να μπορούμε να βαδίζουμε μαζί και όχι δίπλα στις απαιτήσεις της σύγχρονης κοινωνίας, της σύγχρονης αγοράς εργασίας και για να μπορεί η άποψη του κάθε πολίτη αυτής της χώρας να είναι σεβαστή και υπολογίσιμη υπερψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριοι Βουλευτές, είναι το τέταρτο ή πέμπτο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και έχουμε πια στα χέρια μας όλο το χρήσιμο και κατάλληλο υλικό για να διαπιστώσουμε πια με ασφάλεια το εξής: Η Κυβέρνηση ταυτίζει δυο λειτουργίες ως προς την εκπαίδευση, το δημαγωγείν και το νομοθετείν. Αυτές τις δυο «λειτουργίες» τις πάει μαζί.

Δημαγωγεί διαμέσου του νόμου. Φέρνει σχέδια νόμου, τα ψηφίζει η Βουλή των Ελλήνων ώστε να της δίνεται η δυνατότητα να χειρίζεται επικοινωνιακά το δήθεν γεγονός, ότι επιλύει τα προβλήματα. Μια τέτοια περίπτωση έχουμε σήμερα μπροστά μας. Και στο πρόσφατο παρελθόν έχουμε σαφέστατα τέτοια δείγματα. Έχουμε αποδείξεις. Ο κ. Υφυπουργός που έκανε αναφορά στο σχέδιο νόμου -και νόμο πια- για τις μετεγγραφές που ψήφισε η Εθνική Αντιπροσωπεία μετά την παραίτηση του κ. Τσιτουρίδη -και επιτρέπεται και γι' αυτό- απορώ πως δεν συμπεριλαμβάνει στα δεδομένα του ότι με το νόμο αυτό υπήρξε παροξυσμός μετεγγραφών και υπερπληθυσμός σε συγκεκριμένα τμήματα των μεγαλουπόλεων και στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι.. Μάλιστα, στις παρατηρήσεις τότε ότι κακώς κόβει, χωρίς λόγο, την προστασία της οικογένειας που αναγκάζεται να έχει τρία σπίτια, έρχεται σήμερα με το άρθρο 14 να το αλλάξει αυτό. Έπρεπε να περάσει ένας χρόνος για να γίνει το αυτονόητο. Τότε όμως με την παραίτηση του Υπουργού Γεωργιάς είπε στην κοινή γνώμη: «μετεγγραφές πρόβλημα δεν ήταν; Εμείς το λύσαμε». Προβλήματα δημιούργησε ο νόμος εκείνος και το ξέρουμε όσοι έχουμε πληροφόρηση από τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι.

Δεύτερον, η βάση που πολυσυζητήθηκε. Τη συζητούσαμε τώρα και με τον συνάδελφο Μπούρα και τον συνάδελφο Χριστοδουλάκη. Όταν την προανήγγειλε, όταν την εξήγγειλε η κ. Γιαννάκου τον Απρίλιο, εμείς είπαμε ότι πρέπει να ρυθμιστεί αυτό το θέμα. Είναι δυσάρεστο το γεγονός της εισαγωγής στο πανεπιστήμιο ενός μαθητή, ο οποίος πήρε τέσσερα σε ένα μάθημα ή πέντε. Αλλά είπαμε ότι αυτό απαιτεί συνολική ρύθμιση άλλων θεμάτων που δημιουργεί η εισαγωγή της βάσης, ίσως πολύ πιο σημαντικών απ' αυτά τα προβλήματα που θέλει να λύσει.

Λόγου χάρι είπαμε: Πώς μπορείς να επιβάλεις σε μία επιτροπή εξετάσεων ντε και καλά να βάζει εύκολα θέματα, για να μην έχουμε πρόβλημα υπερβολικής μείωσης του αριθμού των εισακτέων; Είναι λύση του προβλήματος το να απαιτείς εύκολα θέματα; Δεν είναι διατήρηση του προβλήματος και χειροτέρευσή του με άλλους όρους;

Λύστε το αυτό πρώτα. Ελάτε να καταθέσετε προτάσεις και να ακούσετε και άλλες και ως προς αυτό.

Είπαμε ακόμη: Οδηγούνται κάποια τμήματα Τ.Ε.Ι. σε κλείσιμο. Αναφέρθηκε από τον κ. Πετσάληκο η περίπτωση του Τ.Ε.Ι. στην Καστοριά με αντικείμενο τα πληροφορικά συστήματα και τις τεχνολογίες, όπου για να μπει ένας μαθητής, πρέπει να

συγκεντρώσει το ελάχιστο εννέα χιλιάδες επτακόσια είκοσι πέντε μόρια. Έχω προσωπική εμπειρία από αυτό το τμήμα. Είναι ένα από τα καλύτερα τμήματα που διαθέτει η χώρα σε αυτό το αντικείμενο. Θα υποστεί τη ρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας. Άλλα τμήματα στη χώρα με το ίδιο αντικείμενο ή παρεμφερές, επειδή είναι σε μεγαλουπόλεις, δεν θα έχουν προβλήματα. Δεν πρέπει, λοιπόν, η ρύθμιση του άρθρου 13 να συνοδεύεται και από τις προτάσεις του Υπουργείου για την επίλυση αυτού του προβλήματος;

Τρίτον, έχει παραδεχθεί η Νέα Δημοκρατία τον κίνδυνο της φοιτητικής μετανάστευσης, που θα οξυνθεί και πάλι, ενώ μειώσαν τα περασμένα χρόνια και τι λέει γι' αυτό; Έχει δώσει απαντήσεις στην Εθνική Αντιπροσωπεία;

Έχει σκεφτεί, τέλος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το γεγονός ότι σημειώνεται ήδη στα φροντιστήρια -τουλάχιστον της Περιφέρειάς μου- αύξηση των εγγραφών, διότι ο ανταγωνισμός γίνεται μεγαλύτερος; Τι απαντά σε όλα αυτά;

Εμείς σκεφτήκαμε και σταθήκαμε θετικά στη ρύθμιση όταν είχε εξαγγελθεί, αλλά απαιτήσαμε συνολική ρύθμιση του σχετικού θέματος. Όχι να κερδοσκοπήσει η Νέα Δημοκρατία στην κοινή γνώμη, όχι για πελατειακούς, επικοινωνιακούς λόγους. Να κερδίσει αυτόν που δεν ξέρει και λέει «ναι, βρε παιδί μου, πρέπει να υπάρχει μία βάση». Και εμείς το λέμε αυτό.

Η συζήτηση δεν άνοιξε καν και το άρθρο 13 θα δημιουργήσει, κύριοι της Κυβέρνησης, πολλά περισσότερα προβλήματα από αυτά που θέλει να λύσει.

Τέλος -επειδή δεν θα έχω άλλο χρόνο- θα αναφέρω άλλο ένα παράδειγμα: Πανεπιστήμια ή Εκκλησιαστικές Σχολές, κύριε Υφυπουργέ; Σοβαρά; Το Σύνταγμα; Τι γίνεται με το άρθρο 16, παράγραφοι 5 και 6 του Συντάγματος; Τι γίνεται εκεί; Το πανεπιστήμιο-επιστήμη είναι μία έννοια και ένας χώρος που προϋποθέτει έρευνα, υπηρεσία στον ορθό λόγο, χρήση του ορθού λόγου, ελεύθερη διδασκαλία χωρίς όρια, ελεύθερη έρευνα χωρίς όρια. Ποια χαρακτηριστικά μπορεί να έχει μία σχολή η οποία παράγει ιερείς ή, όπως λέει το άρθρο 1 του νόμου σας, προσανατολίζει προς τους ορίζοντες της Ορθοδοξίας τους φοιτητές της; Είναι Α.Ε.Ι. αυτό;

Η προσπάθειά σας αντιφάσκει με ό,τι συνιστά και συγκροτεί την έννοια ενός πανεπιστημίου. Και επιτέλους, οι Θεολογικές Σχολές των πανεπιστημίων, τα τμήματα αυτά, που σας λένε όχι, δεν εισακούγονται; Γιατί πάτε σε ρυθμίσεις που είναι φανερό πια -ως αντικείμενο έχουν μια εκλογική σας πελατεία;

Δεν λύνετε προβλήματα. Δημιουργείτε προβλήματα. Και είναι, νομίζω, αυτό φανερό.

Το σχέδιο νόμου για τα Τ.Ε.Ι. φυσικά δεν λύνει τα προβλήματα του χώρου. Και δεν θα μπορούσε. Εγώ παρακολουθώ και τους συναδέλφους που έχουν εκπαιδευτική εμπειρία και παραδέχομαι και την κριτική τους εν τίνι μέτρω και κάποιες σκέψεις τους. Και προσθέτω κι εγώ τη φωνή μου μαζί τους: Και, δεν θα περίμενα να λύνατε με μια νομοθετική πρωτοβουλία το πρόβλημα του επιστημονικού προσωπικού, το πρόβλημα του ειδικού τεχνικού προσωπικού, το πρόβλημα των εκτάκτων, τα προβλήματα του διοικητικού προσωπικού των ιδρυμάτων αυτών. Δεν θα ήταν δυνατόν και μάλιστα μέσα σε δεκαοκτώ μήνες.

Και θα μπορούσα να σας πω -σας το είπαν και οι συνάδελφοί μου, άκουσα τον κ. Μπόλαρη, διάβασα και τις τοποθετήσεις του στη Διαρκή Επιτροπή- ότι κανείς μας δεν αρνήθηκε πως το γεγονός της δημιουργίας οργανικών θέσεων και για το ειδικό τεχνικό προσωπικό και για το επιστημονικό προσωπικό είναι θετικό. Σας ειπώθηκε, όμως, στη Διαρκή Επιτροπή από τους ανθρώπους των ιδρυμάτων, ότι και με το νόμο Ευθυμίου για την ανωτατοποίηση είχαν προβλεφθεί τετρακόσιες θέσεις.

Η ζωή έδειξε όμως ότι στην πράξη μόνο εκατόν πενήντα από αυτές πληρώθηκαν.

Υπάρχουν προβλήματα που ανακύπτουν από τη λειτουργία των θεσμών και των συγκεκριμένων ιδρυμάτων. Προβλέψατε την επίλυσή τους; Κάνατε τουλάχιστον τα βήματά σας; Δημιουργήσατε ένα περιβάλλον ώστε τα βήματά σας αυτά να προχωρήσουν όσο μπορείτε περισσότερο; Όχι. Αντίθετα, μου κάνει τρομερή εντύπωση, κύριε Υφυπουργέ, και πάλι. Είστε ένα Υπουργείο με κακό παρελθόν αυτούς τους δεκαοκτώ μήνες ως

προς αυτό.

Η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής σας κάνει παρατηρήσεις για το άρθρο 7 παράγραφος 2, μείζονα παρατήρηση, το άρθρο 1, το άρθρο 5, το άρθρο 11, παράγραφος 1 και 5, το άρθρο 19 παράγραφος 1. Σας κάνει παρατηρήσεις νομοτεχνικές και ουσιαστικές που δηλώνουν ότι στη βιασύνη σας να φέρετε κάτι είστε πάρα πολύ πρόχειροι, όταν οργανώνετε τα νομοθετήματά σας και αυτό είναι δείκτης ότι και επί της ουσίας οι ρυθμίσεις σας πάρα πολλές φορές έχουν πάρα πολλά προβλήματα.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, πέρα από τα νομοθετήματα που πολλές φορές όχι μόνο δεν λύνουν αλλά μεγαλώνουν τα προβλήματα και εγώ απέδειξα με τα επιχειρήματά μου τις δικές σας πρόσφατες νομοθετικές πρωτοβουλίες, υπάρχει και η αδυσώπητη πράξη που συμπληρώνει την εικόνα σας. Είχαμε πάρα πολλές φορές την ευκαιρία να τοποθετηθούμε για τα κενά, για τις ελλείψεις, ακόμη και σε διδακτικά βιβλία. Παρά τις προσπάθειες αυτών των ημερών, υπάρχουν ακόμη δημοτικά σχολεία χωρίς να έχουν πολλά προβλήματα με τα συγγράμματα. Η σάκα του μαθητή όχι μόνο έγινε ακριβότερη φέτος, αλλά έχει και λιγότερα από τα απαιτούμενα βιβλία. Τα κενά σε διδακτικό προσωπικό είναι πασιφανή, τα λέμε όλοι. Μόνο εσείς δεν τα δέχεστε. Τα προβλήματα που υπάρχουν σε ό,τι αφορά τη λειτουργία των κοινωνικών θεσμών στην εκπαίδευση έγιναν σαφέστατα από τις αγορεύσεις όλων των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όμως ο κοινός παρονομαστής των ενεργειών σας και με αυτό θα κλείσω, είναι ο κομματισμός, κύριε Υφυπουργέ.

Έχω στα χέρια μου και θα καταθέσω στη Βουλή των Ελλήνων ένα πρόσφατο τελευταίο παράδειγμα και βάσει αυτού θα μου επιτραπεί και μία αναφορά στο συνάδελφο κ. Μπούρα. Όταν συζητάγαμε πέρυσι στη Διάρκη Επιτροπή και στην Ολομέλεια, κύριε συνάδελφε, αγορεύατε και λέγατε: «Μα, είναι δυνατόν άνθρωπος με ντοκτορά να μένει απέξω χάριν άλλων;». Εδώ η Άρτα βοά σήμερα. Οι ενώσεις των διδασκάλων, οι ενδιαφερόμενοι, έχουν δημιουργήσει θόρυβο γύρω από ένα απολύτως εύλογο θέμα. Υποψήφιος για τις θέσεις αυτές των προϊσταμένων με ντοκτορά παρακαλώ, με διδακτορικό δίπλωμα, παραλείφθηκε χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που να αφορά το ήθος και την προσωπικότητά του χάριν στελέχους με το ατράνταχτο και ανίκητο προσόν του να είναι μέλος της ΔΑΚΕ. Αφορά μία πόλη και μία περιοχή της χώρας αυτό το γεγονός, αλλά είναι ένδειξη του τι ακριβώς συμβαίνει σε όλη τη χώρα. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με αυτόν το γνώμονα, όχι κακώς κείμενα δεν μπορείτε να διορθώσετε, κύριοι της Κυβέρνησης, αλλά, όταν με το καλό θα φύγετε, θα έχετε δημιουργήσει πολλά περισσότερα προβλήματα από όσα παραλάβατε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Βαρβιτσιώτη.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρ' ό,τι εκφωνήθηκε το όνομά μου τη στιγμή που για άλλη πολιτική υποχρέωση έλειπα, θα ήθελα, αν μπορούσα, να λάβω το λόγο με την άδεια του Τμήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό μπορεί να γίνει αν συμφωνεί το Τμήμα.

Το Τμήμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Τμήμα συμφωνεί. Ομόφωνα οι συνάδελφοι αποφαινόμενοι ότι μπορείτε να μιλήσετε.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και

κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήθελα ποτέ να βρίσκομαι στη θέση του Υπουργού Παιδείας για έναν και μοναδικό λόγο, γιατί για την παιδεία όλοι έχουμε άποψη. Όλοι έχουμε άποψη, όλοι έχουμε το δικό μας όραμα, όλοι θέλουμε να εκφράσουμε μια δική μας ευαισθησία, όλοι λόγω αυτής -αν θέλετε- της ιδιότυπης σχέσης που έχουμε με το σχολείο, έχοντας περάσει από εκεί, από το πανεπιστήμιο έχοντας βρεθεί σε αυτούς τους χώρους, πιστεύουμε ότι κατέχουμε και τη λύση. Και βέβαια οφείλω να συγχάρω την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, γιατί είναι η μόνη πολιτική ηγεσία που μέχρι σήμερα δεν έχει πει ότι θα κάνει μία τεράστια και καινοτόμο μεταρρύθμιση.

Έχει πει όμως ότι θα διορθώσει τα κακώς κείμενα, κάτι το οποίο με συνέπεια και με αυτό το νομοσχέδιο κάνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το προκεχωρημένο της ώρας θα ήθελα να σας πω ότι τα όσα συζητάμε εδώ είναι μάλλον τεχνικά και ανούσια σε σχέση με τη μεγαλύτερη εικόνα. Και η μεγαλύτερη εικόνα είναι πού βρίσκεται η Ευρώπη, πού βρίσκεται το πανεπιστημιακό μας σύστημα, πού βρίσκεται η παραγωγική γνώση της χώρας μας σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο.

Στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει της Διακήρυξης της Λισαβόνας είναι το 2010 να έχει μετατραπεί σε οικονομία της γνώσης, knowledge economy. Αυτός είναι ο ακριβής όρος της Διακήρυξης της Λισαβόνας. Και σήμερα, πέντε χρόνια πριν φτάσουμε αυτόν το στόχο, δεκαεπτά από τα είκοσι καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου βρίσκονται στις ΗΠΑ, το 70% των κατόχων του βραβείου Νόμπελ διδάσκουν στις ΗΠΑ, το 30% των παγκόσμιων δημοσιεύσεων βγαίνουν από Αμερικανούς επιστήμονες ή από ανθρώπους που βρίσκονται στα αμερικανικά πανεπιστήμια και το 44% των πιο διακεκριμένων άρθρων της παγκόσμιας βιβλιογραφίας, αυτά δηλαδή τα οποία συναντάμε πιο πολύ και άρα αποτελούν και τους ακρογωνιαίους λίθους της γνώσης, είναι από αμερικανικά πανεπιστήμια.

Παράλληλα στην παγκόσμια αγορά βλέπουμε να αναπτύσσεται ένας ιδιότυπος ανταγωνισμός. Βγήκε η Σιγκαπούρη, η οποία βεβαίως είναι μικρή, αλλά έχει αποδείξει ότι μπορεί να πετυχαίνει υψηλούς στόχους και οικονομικής ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής, και είπε ότι θα γίνει το νησί της γνώσης. Στην Ινδία, μόνο την τελευταία δεκαετία, οι φοιτητές στα ανώτατα ιδρύματα έχουν διπλασιαστεί. Από 4,9 εκατομμύρια το 1990 έχουν φτάσει τα δέκα εκατομμύρια. Στην Κίνα σήμερα φοιτούν 20 εκατομμύρια άνθρωποι στα πανεπιστήμια.

Και σε αντίθεση με αυτό που έλεγε ο κ. Λοβέρδος κατά της φοιτητικής μετανάστευσης, ο Ο.Ο.Σ.Α. με στοιχεία που δείχνει λέει ότι φέτος δύο εκατομμύρια φοιτητές ανά τον κόσμο σπουδάζουν σε άλλη χώρα απ' αυτήν στην οποία γεννήθηκαν ή ζουν και αυτή η τάση είναι αυξητική.

Δεν είναι κακό σε μία παγκοσμιοποιημένη αγορά, σε έναν πλανήτη που έρχεται πολύ πιο κοντά, να μεταδίδεται η γνώση ή να ανταλλαμνόμεστε καινούργιες κουλτούρες και καινούργιες ιδέες.

Ένα άλλο στοιχείο του Ο.Ο.Σ.Α. είναι ότι, ενώ στην Ευρώπη ξεδεύουμε περί τα 10.000 δολάρια -γιατί ο Ο.Ο.Σ.Α. μετράει σε δολάρια- δηλαδή γύρω στα 9.500 ευρώ ανά φοιτητή, στις ΗΠΑ το αντίστοιχο κόστος είναι 22.000 δολάρια. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα σήμερα όλη η Ευρώπη να βρίσκεται πολύ πίσω στην παραγωγή γνώσης.

Θα ήθελα να πω και να εξάρω σε σχέση με αυτό το νομοσχέδιο το εξής: Κύριε Υπουργέ, πήρα το λόγο όχι γιατί ήθελα να κάνω μάθημα κατήχησης ή να αποδείξω ότι έχω διαβάσει κάποια στατιστικά στοιχεία τα οποία ανέφερα πριν, αλλά για να πω ότι σε αυτό το νομοσχέδιο βρίσκω πραγματικά ψήγματα αυτού του οποίου πρέπει να είναι το όραμά μας, δηλαδή αυτόνομα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα οποία αυτορρυθμίζονται, τα οποία να μην χρηματοδοτούνται από το κράτος, τα οποία όμως θα μπορούσαν να βρουν και άλλες χρηματοδοτικές πηγές, τα οποία θα μπορούσαν να θέσουν κανόνες και για την προαγωγή του εκπαιδευτικού τους προσωπικού και για την εξέλιξη των μαθητών τους μέσα από ένα σύστημα πολύ πιο ανοικτό και βεβαίως πολύ πιο ανταγωνιστικό.

Αυτό το οποίο καταφέραμε όλα τα τελευταία χρόνια είναι να θεοποιήσουμε το πτυχίο, να πούμε ότι το πτυχίο σα χαρτί απο-

τελεί κάτι και να μην κοιτάξουμε τι υπάρχει πίσω από το πτυχίο. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν ασχοληθεί με την εκπαίδευση όπως ο κύριος Χουρμουζιάδης, που έχουν δώσει την ψυχή τους, ξέρουν ότι υπάρχουν καλοί και άξιοι πανεπιστημιακοί λειτουργοί, άνθρωποι όπως ο Θανάσης ο Μπούρας που αντίστοιχα έχουν εντρυφήσει στα Τ.Ε.Ι., που βρίσκονται μέσα στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και κάνουν σοβαρή προσπάθεια. Όμως ένα περιβάλλον που εξισώνει τους πάντες, ένα περιβάλλον που δεν διακρίνει ή δεν δίνει τη δυνατότητα σ' αυτόν που θέλει να προσφέρει παραπάνω ή έχει τη δυνατότητα να προσφέρει παραπάνω, να διακριθεί περισσότερο, δε νομίζω ότι είναι ένα περιβάλλον το οποίο θα μας φέρει στους παγκόσμιους νικητές. Θα μας αφήσει να βρισκόμαστε στους παγκόσμιους ηττημένους.

Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί υπάρχει τόσο μεγάλη αντίδραση στο να θέσετε έναν απλό περιορισμό στην εισαγωγή στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά και Τεχνολογικά Ιδρύματα της χώρας. Δεν μπορεί να τεθεί ένας περιορισμός ότι τη βάση τέλος πάντων αυτών των αναγκαίων γνώσεων που έχουμε επιλέξει ότι θα πρέπει να διδάσκονται οι νέοι και οι νέες μας, θα πρέπει να την κατέχει ένας υποψήφιος φοιτητής;

Μα, ένας κακός φοιτητής στο πανεπιστήμιο, ένας φοιτητής ο οποίος δεν έχει σωστό υπόβαθρο, θα συμπαρασύρει όλη την τάξη του προς τα κάτω, γιατί η γνώση μέσα σε ένα αμφιθέατρο, όπου συνδιαλέγονται πολλοί και διαφορετικοί άνθρωποι, δεν παράγεται μόνο από την επιστημονική του καθηγητή, αλλά και από το διάλογο που αναπτύσσεται ανάμεσα σ' αυτόν που κατέχει τη γνώση και στη νέα άποψη που έρχεται, όταν βγαίνουν μπροστά οι νέοι φοιτητές που κάνουν διάλογο. Άρα, θα πρέπει να υπάρχει η προϋπόθεση μιας μίνιμουμ βάσης πάνω στην οποία θα χτίσουμε με αυτούς τους νέους ανθρώπους.

Επίσης, θα ήθελα να σας συγχαρώ, γιατί δίνεται επιτέλους η δυνατότητα στα Τ.Ε.Ι. να καταρτίσουν μόνο τους το εκπαιδευτικό τους πρόγραμμα. Αλίμονο αν διαφωνούμε και με αυτή την άποψη, δηλαδή ότι τα Τ.Ε.Ι. δεν έχουν την ικανότητα. Και βεβαίως, κάνετε όλες αυτές τις σωστές ρυθμίσεις, ώστε να ολοκληρωθεί τουλάχιστον σταδιακά η ανωτατοποίηση των Τ.Ε.Ι., που δεν έγινε για κανέναν άλλο λόγο, παρά μόνο για να αποκομίσει το τότε κυβερνών κόμμα εκλογικά οφέλη, δίνοντας ουσιαστικά μία καραμέλα και μία ταμπάκα εκεί που δεν είχε δώσει ούτε χρήση ούτε προϋποθέσεις.

Γι' αυτό σας καλώ όλους να ψηφίσετε το παρόν νομοσχέδιο. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Μπούρας έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να πω ότι πάρα πολλές ρυθμίσεις σ' αυτό το νομοσχέδιο αναφέρονται σε θέματα που αφορούν ανθρώπους, οι οποίοι για πολλές δεκαετίες στήριξαν την τεχνολογική εκπαίδευση είτε αυτή λεγόταν Κ.Α.Τ.Ε.Ε. είτε Τ.Ε.Ι.. Βρίσκονται σε προσωποπαγείς θέσεις. Πράγματι ρυθμίζετε πάρα πολλά θέματα από τις εκκρεμότητες που άφησε ο ν. 2916 και η κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. η οποία σήμερα «κόπτεται».

Θέλω να σας παρακαλέσω ιδιαίτερα στα πλαίσια των δυνατοτήτων σας να δείτε και άλλες περιπτώσεις, οι οποίες παραμένουν εκκρεμείς. Αν όχι σε αυτό το νομοσχέδιο, σε επόμενο πρέπει να λυθούν και άλλα θέματα. Και θέλω να σας επισημάνω κάτι που σήμερα, ηθικά τουλάχιστον μπορεί να προστεθεί. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 7, λέτε ότι μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2014 τα μέλη ΕΠ των ΤΕΙ, που κατέχουν προσωποπαγείς θέσεις ... λαμβάνουν τις αποδοχές της επόμενης βαθμίδας ένα μήνα πριν από τη συνταξιοδότησή τους. Αυτό το μέτρο ισχύει τώρα. Για κάποιους όμως που βρέθηκαν σε προσωποπαγείς θέσεις, για ηθικούς κυρίως λόγους, θα μπορούσατε να προσθέσετε στην ίδια παράγραφο «και όσοι απεχώρησαν». Δεν γνωρίζω τον αριθμό. Πιστεύω ότι θα είναι πολύ μικρός και ανώδυνος. Θα είναι μία ηθική δικαίωση. Δεν πρέπει να αφορά μόνον όσους θα φύγουν, αλλά και όσους απεχώρησαν. Από το 2001 μέχρι τώρα είναι τέσσερα χρόνια. Λέμε μέχρι το 2014. Πρέπει όμως να υπάρχει μία ίση μεταχείριση.

Η τροπολογία που κατέθεσα αναφέρεται στα άρθρα που

συζητάμε και δεν αποτελεί πλέον τροπολογία, αλλά ενσωματώθηκε στο νομοσχέδιο και σας ευχαριστώ. Αφορούσε μία κατηγορία η οποία για πολλά χρόνια προσφέρει καλές υπηρεσίες ως έκτακτο προσωπικό. Είναι άνθρωποι οι οποίοι βρίσκονται στις παρυφές του εξηκοστού έτους. Όμως το εξηκοστό έτος καταργήθηκε για μόνιμες θέσεις. Με το ν. 1404 προεβλέπετο όσοι υπερβαίνουν το εξηκοστό έτος της ηλικίας να μην μπορούν να προσληφθούν πλέον ως έκτακτο προσωπικό. Γνωρίζω περίπτωση που κάποιος ήταν επί δεκαπέντε χρόνια έκτακτος. Τώρα θα μπει στο εξηκοστό πρώτο έτος. Δεν θα μπορεί να προσληφθεί. Η εμπειρία του και η προσφορά του στα ιδρύματα είναι σημαντική.

Επιπλέον, δημιουργούνται και κοινωνικά θέματα, όταν του υπολείπονται κάποια λίγα έτη, προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί.

Επειδή ενσωματώσατε αυτή την τροπολογία, εγώ σας ευχαριστώ ιδιαίτερα και για λογαριασμό αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι με επισκέφθηκαν προσωπικά και μου έθεσαν υπ' όψιν το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι άκουσα και από τον κ. Χρυσόχοϊδη, αλλά και από άλλους εκλεκτούς συναδέλφους, για το θέμα των υπερωριών, δηλαδή τη δυνατότητα που παρέχει το νομοθέτημα να δίνει υπερωρίες στο τακτικό προσωπικό.

Σας το ανέλυσε ο κύριος Υφυπουργός πάρα πολύ καλά και αναλυτικά στη δευτερολογία του και είπε ότι αυτή η δυνατότητα δεν είναι εφ' όρου ζωής, αλλά είναι προσωρινή και ισχύει μέχρι το 2007, γιατί η Κυβέρνηση ευελπιστεί με τις θέσεις τις οποίες έχει στη διάθεσή της, αλλά και με αυτές που θα δημιουργήσει, να συμπληρωθεί κατά ικανοποιητικό τρόπο το μόνιμο προσωπικό με πλήρη προσόντα των Ανωτάτων Τεχνολογικών Ιδρυμάτων της χώρας.

Από εκεί και πέρα, πρέπει να διαλέξετε: Είστε με την αναβάθμιση ή άλλες φορές είστε με την αναβάθμιση και άλλες όχι, διότι πρέπει να ξέρετε ότι αυτός που είναι μόνιμος εκπαιδευτικός προσελήφθη ή βρίσκεται εκεί με εκλογή, βάσει πολύ αυστηρών τυπικών και ουσιαστικών προσόντων.

Από εκεί και πέρα, εάν κάποιος έχει τη διάθεση και το χρόνο και θέλει να επιφορτιστεί με τις επιπλέον ώρες, γιατί να τον εμποδίζουμε και ιδιαίτερα σε ιδρύματα, τα οποία δεν έχουν την πολυτέλεια να βρίσκουν έκτακτο προσωπικό το οποίο να πληροί τα προσόντα;

Από την άλλη μεριά, δεν πρέπει να ισχυρίζεστε ότι το νομοθέτημα επιτρέπει, όταν κάποιος δεν έχει τα πλήρη προσόντα για να διδάξει ένα μάθημα, να μπορεί και ο επιστημονικός συνεργάτης να το κάνει. Από το να μη διδαχθεί το μάθημα καθόλου -και τότε δημιουργείται αδιέξοδο- αυτή η λύση είναι η καλύτερη.

Επομένως, εγώ πιστεύω ότι είναι πολύ θετικές όλες οι προτάσεις τις οποίες έχει κάνει η Κυβέρνηση και δεν είναι οι μόνες. Θα κάνει και άλλες προτάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούρα.

Δεν υπάρχει άλλος ομιλητής.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 12 και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά

πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 22.37' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 22 Σεπτεμβρίου 2005 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ρύθμιση θεμάτων του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

